

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200938

UNIVERSAL
LIBRARY

ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು

(ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ)

ಭುಜೀಂದ್ರ ಮಹಿಷನಾಡಿ.

ಶಾಂತಿ ಸೇವಾ ಸದನ, ಸೇಡಬಾಳ.

೧೯೫೪ ಸುಮ್ರಾ ಭಾರತಾರ್ಥ,
ಮುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಸಂಸಾದಕರು:-

ಟಿ. ಕೆ. ಸಾಟೀಲ,

ಮಿರ್ಜಿ ಅಣ್ಣಾರಾಯ

ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ

(ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಸುರಕ್ಷಿತ)

ಕ್ರಯ

೧-೮ ೦

ಪ್ರಕಾಶಕರು:-

ಮಿರ್ಜಿ ಅಣ್ಣಾರಾಯ,

ಶಾಂತಿ ಸೇವಾಸದನ, ಸೇಡಬಾಳೆ.

ಮುದ್ರಕರು:-

ಎ. ಪಿ ಚೌಗುಲೆ,

ವೀರಭಾರತ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಳಗಾವಿ.

ಬಿನ್ನಹ

ನಮ್ಮ ಈ ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾದ 'ಜೈನ ಧರ್ಮ' ಎಂಬ ಹೆಬ್ಬತ್ತಿ ಗೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಅದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮುದ್ರಿಸಿಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆ. 'ಜೈನ ಧರ್ಮ' ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಶ್ರೀ. ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಪುರಸ್ಕಾರವಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿವೆ ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಧನ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅದರದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕೇವಲ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಉದಾತ್ತಗುರಿ, ಸಮನ್ವಯದೃಷ್ಟಿ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ, ವಿವೇಕ-ವಿಚಾರ ಪರತಗಳನ್ನೇ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ಬರುವ ಅವನು ಅವತ್ತುಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕರೂ, ಕವಿಗಳೂ, ಚಿತ್ರಗಾರರೇ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಪೂಜ್ಯರೂ, ಲೋಕ ಮಾನ್ಯರೂ ಆದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಮುನ್ನುಡಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳ ಕೊಡುಗೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

'ಶ್ರೀ ಅಜ್ಜಣ್ಣ ಸಾಟೀಲ' ಅವರು ಚಿತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯ ವೀರಭಾರತ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರಾದ ಎ. ಪಿ. ಚೌಗುಲಿಯವರು ಈ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅದರದ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸೇಡಬಾಳ
ತಾ. ೧-೧೨-೧೯೫೩ }

— ಸಂಪಾದಕರು.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

‘ ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು ’ **ಶ್ರೀ. ಭುಜೇಂದ್ರರ ಕವಿತೆಯ ಎರಡನೆಯ ಸಂಗ್ರಹ.** ಅವರು ನವ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಖ್ಯಾತರು. ಅವರ ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು, ಇದರ ಪ್ರಕಾಶಕರು **ಶ್ರೀ ಮಿರ್ಜಿ ಅಣ್ಣಾರಾಯರು** ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಕವಿಗಳೂ ಆ ಮಾತನ್ನೆತ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರು ಇವರ ಮಾಯಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ **ಪ್ರೊ. ರಂಗನಾಥ ಮುಗಳಿಯವರೂ** ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು—ಎಂದು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರು ಈ ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಓದಿ, ಅವರ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ರೀತಿಗೆ ನನ್ನ ಮನ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ರೂಪುರಂಗವನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಿ ತೋರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದ್ದು, ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂತೋಷದ ಸಹಕಾರ್ಯ.

‘ ಮಾಯಾ ಮಂದಿರ ’ ದ ಮೊದಲ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಈ ‘ ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು ’ ನ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಾಲನ್ನು ಕೂಡಿದ್ದೇನೆ ಹಣ್ಣು ಬರುವದಿದೆ—ಎಂಬ ಮುನ್ ಸೂಚನೆ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾರೂ ಹಣ್ಣಾಗುವದು ಬೇಡ **ಭುಜೇಂದ್ರರಲ್ಲಿ** ಒಂದು ಒಗರು, ಒಂದು ಕಸುವು, ಒಂದು ಬಿಗುವು ಇದೆ. ಅದು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹಣ್ಣಾದರೆ ಅದರ ರುಚಿಯ ಮಾಧುರ್ಯದ ವಿಶೇಷವೇ ಬೇರೊಂದಾದೀತೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಬೀಜಗಳಿನ ಹಾಲಿನ ರುಚಿ ಎಂತಹದಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರಿದೆ—ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಚ್ಚು ಮನದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಬರೆಯುವುದು ಉಚಿತವಾದೀತು

ಮಾನವ ಜೀವನ ತನ್ನ ಸವಿಯನ್ನು ಉಂಡು, ಅದನ್ನು ಹಾಡಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದು ಹೊಳೆಗಳ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ. ವೈದಿಕ ಕಾವ್ಯ ಸಪ್ತ ಸಿಂಧುಗಳ ಸ್ಪ್ರಾಂತದ್ದು; ರಾಮಾಯಣ ಗಂಗೆಯ ತೀರದ ಹಾಡು, ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆಯಮುನೆಯ ವಿಲಾಸ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮೇರಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ನೃಪತುಂಗ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಗೋದಾವರಿಯ ವರೆಗೆ ಅದರ ಸೀಮೆಯೆಂದು

ಸಾರಿದ. ನಮ್ಮ ರಾಜರ ಕುದುರೆ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರ ಕಾವ್ಯ ಗೋದಾವರಿ ತೀರದ ಮೇಲೆ ಪಂಪನ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಕಹಳೆ ಊದಲಾಗಿದೆ. ತುಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹೇಮವತಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕವಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಾಡು ಎಂತಹ ಸೊಗಸಿನದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೇತ್ರಾವತಿ, ಗಂಗಾವಳಿ, ಶಾಲ್ಮಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತ ಸುಪ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಇಂದಿನ ವ್ಯಂದ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರಸಮ್ಮೇಲನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಮಧುರ ಚಿನ್ನರ ಮಿತ್ರರಿಂದ ಭೀಮಿಯ ದಕ್ಷಿಣದ ದಂಡೆಯು ಸೊನ್ನಲಿಗೈರು ನಾಡಿನವರಿಂದ ಉತ್ತರದ ತೀರವೂ ತಮ್ಮ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಸಾರಿವೆ. ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ಜೀವಂತ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದು ಬರುವುದರ ಕಣ್‌ಸನ್ನೆ ಮಿಂಚಿದೆ. ಅದರ ಗುಡುಗು ಬೇಗನೇ ಕೇಳಬರಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣೆಯ ತೀರ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೆಲ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿನಧ್ವನಿಯ ಸೂಚನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದೆ 'ಅನಂದಕಂದರು' ಮಲ್ಲೇಶ ಸುಣಧೋಳಿಯವರು, ಈಶ್ವರ ಸಣಕೆಲ್ಲ ಅವರು ಈ ನಾಡಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿರಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಗೋಕಾಕ, ಮುಗಳಿ, ಮನೋಹರರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆ, ನೊದಲಾದವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೇಮಂತರ 'ವಸಂತಗೀತ,' ಯಕ್ಕುಂಡಿಯವರ 'ಸುವರ್ಣರೇಖೆ,' ವಿ. ಜಿ ಭಟ್ಟರ 'ಸಿಡಿಲು-ಮಿಂಚು,' ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶಾವಿವ್ವಾರವನ್ನು ಮಾಡಿವೆ ಶ್ರೀ. ಮಿರ್ಜಿಯವರು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಾವಂಬರಿಯಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ. ಯಲ್ಲಪ್ಪಯ್ಯವರ ಹಾಡಿನೊಡನೆಯೇ ಭುಜೇಂದ್ರರ ಗೀತವೂ ಗೆಳೆ ಮಾಡಿನಂತೆ ಜೋಡು ತಾಳ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ ಝಂಝುಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿ ನಾಡು ಇದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಬೇರೆ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಯಂಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ತನ್ನತನದ ಆರಿವನ್ನು ನಾಡಿಗೆರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದು ಕೃಷ್ಣತೀರದ ಹಾಲುಂಡ ಈ ಧ್ವನಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಅಭೀಷ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು, ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಈ ಸೀಮಾ ರೇಷೆಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳೇ

ಆಶಾಪ್ರದವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕವಿ ಮಿತ್ರರು ಶ್ರೀ. ವಿ. ಮ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಕಮಲನಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದ ಹಂತ ವರ್ಣದ ಛಾಯೆ ಮಾಯೆಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ. ಇಂದು ಭುಜೇಂದ್ರರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಒಂದು ವರ್ಣಮಾಯೆ ನೋಡಿ, ರನ್ನನ ಹೆದ್ದಾರಿ ನಾಡು ತನ್ನ ಕನ್ನಡ ಸತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ-ಎಂದು ನಾನು ಹಿಗ್ಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕವಿಯು ಕಲಿತ ಪ್ರಥಮ ಪಾಠಗಳೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ. ನಿಸರ್ಗ ಪ್ರೇಮ, ಕಾಟುಂಬಿಕ ಪ್ರಣಯ, ಜಾನಪದ ಒಲವು ಇವೆಲ್ಲ ಈ ದೇವಿಯ ಕೊಡುಗೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತೊಡಿಸಿದ ತೊಡಿಗೆ 'ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿ' 'ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರ' 'ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು' 'ಮಾಮರ' ಈ ಬಗೆಯ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿದೆ

ಭುಜೇಂದ್ರರು ಜೈನರು ಯಾವ ಕವಿಯೂ ತಾನು ಯಾವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಒಣ ಹೆಮ್ಮೆ ಇರಬಾರದು; ಅದರಂತೆಯೇ ಹುಸಿ ಲಜೆಯೂ ಇರಬಾರದು. 'ಜಿನ-ಬಿಂಬ' 'ಮಹಾವೀರ' 'ಗೊಮ್ಮಟ' ಈ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಬರೆಯುವ ದಲ್ಲದೆ 'ಬುದ್ಧ' ನನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಹಿಗ್ಗನ್ನು ರೂಪುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು 'ಶಾಂತಿ' ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿರುವರಾದರೂ 'ಕ್ರಾಂತಿಗೆ' ಇವರ ಮನಸ್ಸು ನಡಗುವವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರ ಹುಡುಗಾಟಕ್ಕೂ ಅದು ಸೋಲುವದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸತ್ವವೆಷ್ಟು ಶಾಂತಿಯ ತತ್ವ ಯಾವುದು ಇದನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ ಒರೆ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. 'ಒಂದೆ ಜಗದರಾಜ್ಯ' 'ವಿಶ್ವಮಾತೆ' ಈ ಕವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಈ ಭಾವ ಹೊಸದೆಂದೇ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಮಣಿಯದು, ಹಳೆಯದೆಂದೇ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಗ್ಗದು. ಹಳೆ ಹೊಸದರ ಪ್ರಗತಿ-ವಿಗತಿಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟ, ಹೊಸೆನಾಟ, ಮಸೆದಾಟ ಇವುಗಳ ಚಮತ್ಕಾರ ಅದರ ಮುಸುಕು ತೆರೆದು ನೋಡ ಬಲ್ಲದು; ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತೋರಿಸಬಲ್ಲದು. ಇಂಥ ಗಹನ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವ ಇವರ ಕಲೆ 'ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು' 'ಹಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬ' 'ಸವಿ ನೆನಪು' 'ಮಕ್ಕಳ - ಮನಸ್ಸು' ಈ ಬಗೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುಗೂ ಸುಗಮ

ತೆಗೂ ಹಾಳತನವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು-ಎಂಬ ಕುಸುರನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಸುಲಭತೆಯಿಂದ ಅದು 'ಭೀಷಣಚಿತ್ರ' ವನ್ನೂ ರೇಖಿಸಬಲ್ಲದು.

' ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ' ' ನಂದಾದೀಪ ' ' ತುಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ' ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರತೀಮೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಗಿನಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಲವನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸಿದ್ದರೂ ' ಸಿಂಬಿಯ ಸೇನೆ ' ' ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ ' ' ಅತ್ತೆಯ ಕಾಟ ' ಇಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ವೇದಾಂತವನ್ನು ಹೊಸ ಹಾದಿಗೆ ಹೊರಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವರ ನಾಳಿನ ಒಲವು ಇಂಥದೇ ಎಂದು ಇಂದೇ ಅದರ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೇಳುವುದು ಅನವಶ್ಯವಾದ ಎದೆಗಾರಿಕೆ. ಅಡಕವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ ಅವರ ಕೆಲವೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಗಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ' ತ್ರೀ, ' ' ಕುವೆಂಪು, ' ಬೇಂದ್ರೆ, ಇವರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಕಾವ್ಯಗಳೊಡನೆ ಉಂಟಾದ ಸಹಾನುಭಾವಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ ದಿಂದಂಟಾದ ಧ್ವನಿಗಿಂತಲೂ ಜೇರೊಂದು ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದುಂಟು-ಎಂಬುವನ್ನು ನಾನು ಒಡೆದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ಕವಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಹಾಡಿವ್ವಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಸೊಗಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ವರ್ತಮಾನದ ಜೀವನ ಲೀಲೆಯ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಹೊಸ ವಿಲಾಸ ದಿಂದ ತೋರಿಸುವದು. ' ಕಣ್ ಸನ್ನೆ ' ' ಮಿಡುಕು ' ' ಮೊದಲ ಮುತ್ತು ' ' ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗ, ' ಹೊಳೆಯೊಳು ಒಬ್ಬಳೇ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಚಿಗುರಿಸಿರುವ ಪ್ರಣಯವ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಆದ ಒಂದು ಸೊಗಸನ್ನು ಸೂಚಿಸುವದು ಇವರ ಎಲ್ಲ ಮಾತಿಗೂ ಒಂದು ನಾಣ್ ಪಡಿಯ ಬೆಡಗಿನಂಥ ' ಒಂದು ಚೊಕ್ಕಟತನವಿದೆ. ಕವಿ ಭಾವ ಸಂಪನ್ನರು, ವಿಚಾರ ಸಮರ್ಥರು ಇರುವ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವರ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಮಾತಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ರುಚಿಯವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕವನಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಅದು ಕವಿಯ ದೋಷವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕವನದ ಬಹು ಮುಖತೆಯ ಪ್ರಭಾವ. ಇಂಥ ಕವಿ ತನ್ನ ನಾಡಿಗೆ ತನ್ನ ಜನಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡುವನೆಂದು ನಾನು ಅಶಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಸೊಲ್ಲಾ ಪೂರ | ಏ ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಕೃತಜ್ಞತೆ.

ಗುರುಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ರಂ. ಶ್ರೀ ಮುಗಳಿ ಅವರು 'ಹಾಲುಹಣ್ಣು'ನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ ತಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ರಬಕವಿ ಹಾಯಸ್ಕೂಲ್ ಹೆ. ಮೊ. ಎಸ್. ಎಂ. ಅಂಗಡಿಯವರೂ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಿ. ಬ. ಗಿ ಯಲ್ಲಟ್ಟು ಮತ್ತು ಬೃಂಗಿ ನಾಗಯ್ಯನವರು ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ 'ಹಾಲು ಹಣ್ಣು' ಎಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಎಲ್ಲ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಮಿರ್ಜಿ ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಮೂಲಕ, ಶ್ರೀ. ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ ಅವರು "ಹುಡಿ ನುಡಿ"ಯ ಮೂಲಕ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೃತಮಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದಾರೆ; ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಗುರುಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ವಿ. ಜಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಭೂಸನೂರಮಠ, ಅವರು ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೆಳೆದ್ದು ಬರಲು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಜಿ. ತುರಮರಿ ಅವರು ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗೆಳೆಯರಾದ ಪಾಟೀಲ ಅಜ್ಜಣ್ಣ ಅವರು ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಬೀಡಿ ವೆಂಕಣ್ಣ ಅವರು ನನ್ನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ. ಎ. ಸನದಿ ಅವರು ಅಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ನಡೆದಾಗ ತುಂಬ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೆಳೆತನದಿಂದ ಬಂದ ಸತ್ಯ-ಸುಖ-ಸವಿಗಳು ಅಮರವಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಚಿತ್ರ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಬೆಳಗಾವಿಯ ಬೆಡಗಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ, ತರುಣ ರಸಿಕ ಮಿತ್ರವೃಂದದ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಅರಳಿದೆ; ನನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಕೊನೆಯಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಕವನಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಶಾಂತಿ ಸೇವೆ ಸದನದ ಸಂಪಾದಕರು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಿಂದ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳು.

ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಳಗಾವಿ

೨೬-೧-೧೯೫೪

}

ನಿಮ್ಮ ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹಿಪವಾಡಿ

ಓಂ

ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆಯವರಿಗೆ—

ಈ ವೃದು ಮೊಳಕೆಗೆ ಜನ್ಮವ ಕೊಟ್ಟು
ಹಿರಿಹಂಬಲಗಳ ಬೆಂಬಲಕೆಟ್ಟು
ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೊಬ್ಬರ ಸುರಿದು
ಪ್ರೀತಿಯ ಅಮೃತ ಜಲವನ್ನೆರೆದು
ಬೆಳಸಿದಿರೇ ಮರ ಬಿಡುತಿದೆ ಹಣ್ಣು
ಸಮಗರ್ವಣವೆನುತಿದೆ ಹಾಲ್ಚೀನು !

— ಭುಜೇಂದ್ರ ಬಸಪ್ಪ ಮಹಿಷನಾಡಿ.

“ ರಸಮಂ ನಾಲಗೆ ಕವಿತಾ
ರಸಮಂ ಕುಸುಮರಸಮನಳಿನಾಲೆ ಸುಧಾ
ರಸಮಂ ಸುರರಕ್ಷಯ ಸುಖ
ರಸಮಂ ಪರಮಾತ್ಮನರಿನನುಳಿಡವರಿಯರ್ ”

— ಸಾಗಚಂಪ್ರ.

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

ಅ. ನಂ.	ಪರಿವಿಡಿ.	ಪೃಷ್ಠ.
೧	ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು	೧
೨	ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ ... !	೨
೩	ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ	೪
೪	ವಿಶ್ವಮಾತೆ	೬
೫	ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು	೮
೬	ಘನೇಶ ಚಿತ್ರ	೧೦
೭	ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು	೧೩
೮	ಮಾವ ಸಮಾಧಿ	೧೬
೯	ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರ	೧೭
೧೦	ಮಾಮರ	೧೯
೧೧	ನುಡಿಯು ಸೆರೆಯಲಿ ನಿಸರ್ಗ-ಚಲುವೆ ...	೨೧
೧೨	ಹೊಳೆಯೊಳು ಒಬ್ಬಳಿ	೨೨
೧೩	<u>ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗ</u>	೨೩
೧೪	ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿ	೨೫
೧೫	ಮೊದಲ ಮುತ್ತು	೨೯
೧೬	ಭಗವಾನ ಬುದ್ಧ	೩೩
೧೭	ಮಹಾವೀರ	೩೫
೧೮	ಜಿನಬಿಂಬ	೩೭
೧೯	ಮಿಡುಕು	೩೮
೨೦	ಕಣ್ಣಾಸನ್ನೆ	೪೧
೨೧	ಅತ್ತೆಯ ಕಾಟ	೪೩
೨೨	ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ	೪೬

೨೩	ಮಕ್ಕಳ ಮನಸು	..	೪೮
೨೪	ಸವಿ ನೆನಸು	..	೪೯
೨೫	ಹಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬ	... ..	೫೫
೨೬	ಶ್ರೀ ಗೋಮಟೇಶ್ವರ	.	೫೮
೨೭	ಹಳೆ ಹೊಸ	.	೫೯
೨೮	ಹೋಯ್ತು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮ ಸತ್ತು	.... ..	೬೦
೨೯	ಸಿಂಜಿಯ ಸೇನೆ	. .	೬೩
೩೦	ನಂದಾ ದೀಪ	. .	೬೪
೩೧	ಬಾಳಗೋಳು ಕಳೆವುದೆಂದು ?	....	೬೫
೩೨	ಜೀವನ ಗಾಯನ	.	೬೬
೩೩	ತುಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ	.	೬೯
೩೪	ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ	.	೭೦
೩೫	ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ	.	೭೩
೩೬	ಉದ್ಧಾರ	.	೭೫
೩೭	ಕುಣಿಸಿದೊಲು ಕುಣಿಯುವೆನು	... ..	೮೦
೩೮	ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ	... ..	೮೨
೩೯	ತಾಳ್ಮೆ	..	೮೩
೪೦	ಮಧುರ ಚೆನ್ನರಿಗೆ	... ..	೮೫
೪೧	ಜಗ ಓಡುತ್ತಿದೆ ಎತ್ತ ?	....	೮೬
೪೨	ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆ ?	... ..	೮೮
೪೩	ನಗೆಯ ಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡಲಿ !	....	೯೦
೪೪	ಶಾಂತಿ	... ..	೯೧

ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು

೧

“ ಓ ! ಪ್ರಾಣಪದಕೆ ಬಾ, ಬಾರೆನ್ನ ಬದುಕೆ ಬಾ
ಬಲು ಕಾಯ್ದೆ ಹೊಸ್ತಿಲೊಳು ಎದುರುಗೊಳಲು !
ನಲಾಜೇನ ಹನಿಹನಿಯ ಹಾಲ್ಗೆನೆಯ ಓ ! ಇನಿಯ,
ಇನಿತೇಕೆ ತಡವಾಯ್ತು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ?

೨

ಬಳಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು, ಬಲುಬೇಸರಹುದಹುದು
ಕೈಹಿಡಿದು ನಿಲಿಸಿದಳೆ ಕಾಯ - ರಾಣಿ ?
ಅದನಿತ್ತ ಕೊಡಿ ನೀರ, ಇದೊಕೊಳ್ಳ ಬಿಸಿನೀರ
ಮೊಗತೊಳೆದು ನಗೆತಳೆದು ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ !

೩

ಅದೊ ಕೂರಲಿಂಬಿಹುದು ಇದೊತಳಿಗೆ ತುಂಬಿಹುದು
ನೀನೆನ್ನ ಕಲ್ಪತರು ಕಾಮಧೇನು !
ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯ ಸಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶಿವನೊಲಿಸಿ
ತಂದಿರುವೆನಿದೊ ಕೊಳ್ಳಿ ‘ ಹಾಲು - ಹಣ್ಣು ’ ! ”

* * * *

೪

“ ಬಾ ಬಳಿಗೆ ಬಾ ನಲ್ಲೆ, ನೀನುಣವೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ;
ಎನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು !
ನಾ ಹಾಲು ನೀಹಣ್ಣು ನಾನುಣುವೆ ನೀನುಣ್ಣು
ಇದಕಿಂತ ಸಗ್ಗ ಬೇರುಂಟಿ ಹೇಳು ! ”

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ ...!

೧

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಅಮೃತದ ತುತ್ತಿನಲಿ
ನಾ ಬದುಕಿ ಜಗವನ್ನೆ ಬದುಕಿಸುವೆನು !
ನಿನ್ನ ನೀವಿಗೆಯಿಂದೆ
ನನ್ನದನು, ಆ ಮುಂದೆ
ಜಗಜೀವ ಹಣತೆಗಳ ಹೊತ್ತಿಸುವೆನು !

೨

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಗತ್ತಿರದ ಗತ್ತಿನಲಿ
ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಮೈತುಂಬಿ ಕುಣಿದು ಬಿಡುವೆ !
ಅನುಪಮದ ಆ ಮುದ್ದು
ನಸು ಸೋಂಕೆ ನವಿರಿದ್ದು
ಜಗದಗಲ ಮುಗಿಲುದ್ದ ಹಿಗ್ಗಿ ನಿಲುವೆ !

೩

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಎನ್ನಹೃದ್ - ಭಿತ್ತಿಯಲಿ
ನಮ್ಮಂಥ ಗೊಂಬೆಗಳ ಬಿಂಬಿಸುವೆನು !
ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಗಿ
ಹಲವಾಗಿ ಬಲವಾಗಿ
ಜಗತುಂಬ ಜೀವಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆನು !

೪

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಒಂದೆ ಚಣ ಹೊತ್ತಿನಲಿ
ಸವಿಸಗ್ಗದರಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಳುವೆ !
ನೀ ರಾಜನಾದಲ್ಲಿ
ನಾ ರಾಣಿಯಾಗಿಲ್ಲಿ
ಅಮರ ಜೀವನ ನಡೆಸಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳುವೆ.

೨೩

ನಿನ್ನೊಂದು ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಕುಬೇರನ ಸೊತ್ತಿನಲಿ
ವಿಶ್ವದೈತ್ಯರ್ಯವನೆ ಕೊಂಡುಕೊಳುವೆ !
ಸುಖದ ಸವಿತಿರುಳನ್ನು
ಹಿಗ್ಗಿನೊಳಹುರುಳನ್ನು
ಕುಂದದಾನಂದವನು ಕಂಡುಕೊಳುವೆ !

೬

ನಿನ್ನೊಂದೆ ಮುತ್ತಿನಲಿ
ಎನಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲಿ ?
ಎಲ್ಲಿಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನೆ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ
ನೀ ಸೂರ್ಯ ನಾ ಶಕ್ತಿ
ನೀ ಪುರುಷ ನಾ ಪ್ರಕೃತಿ
ಜಗದಿರವು ನಮ್ಮ ಈ ಮಿಲನದಿಂದೆ !!

ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ

೧

ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ ಬೇಗ
ಮೂಡುವಂತೆಯಾಗಲಿ !
ಶಾಂತಿಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಜನಕ
ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಲಿ !

೨

ದೇಶ ಭಕ್ತಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು
ಬಯದ ಪಾರ ಕಲಿಸಿತು !
ಯುದ್ಧ ಪರಂಪರೆಯನುಳಿಸಿ
ದುಃಖ ಹಿರಿದುಗೊಳಿಸಿತು !

೩

ಜಗದ ಸಿರಿಯು ಕೆಲವರಲೆ
ಕಲಿತು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಿತು !
ಕೂಳಗತಿಯ ಕಾಣದೆನಿತೊ
ಜನವು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟಿತು !

೪

ದೇಶ ಧರ್ಮಭಾಷೆವೇಷ
ತಾರದಿರಲಿ ಕೀಸರ !
ದ್ವೇಷ ರೋಷ ಅಶಿ ವೋಷ
ಬರಿಸದಿರಲಿ ಬೇಸರ !

‘ ವಿಶ್ವದೇಳೆ ತನ್ನ ಏಳೆ’—
 ಅಲ್ಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಕಸನೆ!
 ವಿಶ್ವದೃಷ್ಟಿ ಉದಿಸುವಂತೆ
 ನಡೆಯಲೆಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ !

೬

ಅರ್ಧ ಹಂಚಿಹೋಗಬೇಕು
 ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸಮಸಮ !
 ಸುಖದ ಹೂವು ಅರಳಿ ನಿಲುವು-
 ದಂದೆ ನೋಡು ಘಮಘಮ !

೭

ದುಡಿತ ಅನ್ನ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ
 ತೃಪ್ತಿ ತುಂಬಿ ಪ್ರಕೃತಿ
 ಕಲಾವೃದ್ಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರಬುದ್ಧಿ
 ಜಿಳಿಸಲೆಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ !

೮

ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ ಬೇಗ
 ಮೂಡುವಂತೆಯಾಗಲಿ !
 ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಜನಕೆ
 ಹರಿದು ಹಂಚಿ ಹೋಗಲಿ ! !

ವಿಶ್ವಮಾತೆ

೧

ಓ ! ವಿಶ್ವಮಾತೆ ಕಲ್ಯಾಣದಾತ
ನಿನ್ನಡಿಗೇ ಸಾಗಿ ಬಂದು
ಸಾಲೊಂದ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಹಾಡಿ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಗೃವೆವಿಂದು !

೨

ಅಶ್ಯ ಅಸ್ತಿ ಕಾ ಮೇಣಮೇರಿಕಾ
ಐರೋಪ್ಯದವರ ಜೋಡಿ
ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿ ಬಂತು ಭೂಗೋಳದಂತು
ಐಖಂಡ ಜನರು ಕೂಡಿ
ಪಾರ್ವಾತ್ಯರೆಲ್ಲ ಸಾಶ್ವಾತ್ಯರೆಲ್ಲ
ಕರಿಬಿಳಿಯರೆಲ್ಲರೊಂದು
' ನಾನವರು ' ಎಂದು ನಿನ್ನಣುಗರೆಂದು
ಬೇಡುವೆವು ' ಕಾಯೆ ! ' ಎಂದು !

೩

ಈ ಭೂಮಿ ಅನಿಲ ಆ ಭಾನು ಮುಗಲ
ಒಂದಲ್ಲವೇನು ನಮಗೆ !
ಈ ಬೆಳಕು ಬೀರಿ ಆ ಚಂದ್ರ ತಾರೆ
ಒಂದಲ್ಲವೇನು ನಮಗೆ ?
ಪ್ರೀತಿಯುತ ಒಂದೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವೊಂದೆ
ಅಳುನಗುಗಳೊಂದೆ ಎನಿಸು !
' ಮನುಕುಲದ ಸತ್ವ ವಿಶ್ವ ಬಂಧುತ್ವ '
ಎಂಬೊಂದೆ ತತ್ವ ತಿಳಿಸು !

೪

ತುತ್ತನ್ನ ಕಾಗಿ ತುಂಡರಿವೆಗಾಗಿ
 ಐಬೆರಳು ಮಣ್ಣೆ ಗಾಗಿ
 ಅತಿಯಾಶೆ ಮಾಡಿ ರಣರಂಗ ಹೂಡಿ
 ಹೋರಾಡಿ ಜೀವನೀಗಿ
 ಒಣತತ್ವ ಬೆಳೆದು ವೈರತ್ವ ಕೆಳೆದು
 ಜಗವೆಲ್ಲ ಹಾಳು ಮಾಡಿ
 ಬಿದ್ದು ಅಳದಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಗೆಡದಂತೆ
 ಮಾಡಮ್ಮ ಅರಿವು ನೀಡಿ !

೫

ಔದಾರ್ಯ ಮುಗಿಲ ವಿಶ್ವಾಸದನಿಲ
 ಸತ್ಯತೆಯ ಬೆಳಕ ಹರಿಸು !
 ರಣಬಿಂಕಿಯುಳಿಯೆ ವೈರಕೊಳೆತೊಳೆಯೆ
 ಸುಪ್ರೇಮ ಮಳೆಯ ಸುರಿಸು !
 ಅಣುಬಾಂಬಿನಸ್ತ್ರದೊಡನೆಲ್ಲ ಶಸ್ತ್ರ
 ಶಾಂತ ಕಡಲೊಳಗೆ ಒಗೆದು
 ಮಕ್ಕಳನು ಬೆರೆಸು ಅಕ್ಕರದಿ ಹರಸು
 ಹರ್ಷಾಶ್ರು ಸುರಿಸು ಒಲಿದು ! !

೬

ಓ ! ವಿಶ್ವಮಾತೆ ಕಲ್ಯಾಣದಾತೆ
 ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬಂದು
 ಸಾಲೊಂದೆ ಮಾಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಹಾಡಿ
 ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಗೈವೆವೆಂದು ! !

ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು

ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ ನೇಹಿಗ !
ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕರೆಯಕೇಳಿ ಕರುಣೆಗೊಳ್ಳೋ ಹಳ್ಳಿಗ !

೧

ಹೆತ್ತು ಹೊತ್ತು ಮುತ್ತಿನಿತ್ತ ತಾಯಿ ಹಳ್ಳಿ ಮರೆವುದೆ ?
ಉಣಿಸಿ ತಿನಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದವಳ ತೊರೆವುದೆ ?
ಕಲಿತು ನೀನು ಜಾಣನಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ ತಳ್ಳಿ ನಡೆದೆಯ ?
ದೂರವಿರುವ ನಗರದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ದುಡಿದು ಮಡಿನೆಯ ?
ವೇಟೆಗೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ತುಂಬಿಕೊಳಲೊ ಹೊಟ್ಟೆಯ ?
ಇಷ್ಟ ದಿವಸ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ ಇನ್ನು ಕೊಡಳಿ ರೊಟ್ಟಿಯ ?
ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಅಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಗುವುದೆ ?
ದೇಹ ಕಷ್ಟ ಮಾಡಿ ನೋಡು ಇಲ್ಲಿ ಹಿಟ್ಟು ದೊರೆಯದೆ ?
ಬೇಡ ಬೇಡ ಹೋಗಬೇಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ ನೇಹಿಗ !
ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಕರೆಯ ಕೇಳಿ ಕರುಣೆಗೊಳ್ಳೋ ಹಳ್ಳಿಗ !

೨

ನಿನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗವೆಲ್ಲ ಬಳಲಬೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೆ ?
ನಿನ್ನ ಸುಖಕೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ತೆರಳಬೇಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೆ ?
ಹಳ್ಳಿ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಹರಿದು ಶಹರ ಸೇರುತ್ತಿರುವುದು
ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜನವು ಇದನೆ ಪಡೆದು ಕೊಬ್ಬುತ್ತಿರುವುದು !
ನಿನ್ನ ಹಳ್ಳಿ ಮಳ್ಳ ತಮ್ಮಗಿದರ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯದು !
ತಿಳಿಸುವಂಥ ಪ್ರೇಮ ಭಾವ ನಿನಗೆ ಏಕೆ ಹೊಳೆಯದು ?
ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಸೆ ಒಳ್ಳಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಕರುಳ ಕಡಿದೆಯ ?
ಶಕ್ತಿ ಹೀರಿ ಕೊಬ್ಬಲೆಂದೆ ನೀನು ಅತ್ತ ನಡೆದೆಯ ?
ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ ನೇಹಿಗ !
ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕರೆಯ ಕೇಳಿ ಕರುಣೆಗೊಳ್ಳೋ ಹಳ್ಳಿಗ !

ಜನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಮರಗಳನ್ನೆ ಬೆಂಕಿ ಮರಳಿ ಸುಡುವುದು !
 ತನ್ನ ಕುಲದ ಕೊರಳು ಕೊಯ್ತೆ ಕೊಡಲಿ ಕಾವು ದುಡುವುದು !
 ಬಂಧು ಬಳಗ ಸತ್ತರೇನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಕರುಣೆಯು ?
 ಪಾಪಿ ! ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಜೊರವುದೇಕೆ ಧರಣಿಯು ?
 ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಹೀರಿ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು
 ನಿನ್ನ ಜನಕೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಏನು ಮರಳಿ ತಂದಿತು ?
 ನಿನ್ನ ಜನಕೆ ನೀನೆ ಬೆಂಕಿ, ನೀನೆ ಕುಲಕೆ ನ್ನ ತೃಪ್ತವೊ ?
 ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ ನೀನು ? ಇದುವೆ ನಿನ್ನ ರೀತಿಯೋ ?
 ಬೇಡ ಬೇಡ ಹೋಗಬೇಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋನೇಹಿಗ !
 ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಕರೆಯ ಕೇಳಿ ಕರುಣೆಗೊಳ್ಳೊ ಹಳ್ಳಿಗ !

ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಂಗಿ ಆಕ್ಕ ಅಣ್ಣತಮ್ಮರೆಲ್ಲರು
 ಕರುಳ ಹರಿದು ನಿನ್ನ ಮರೆದು ದೂರವಿರಲು ಒಲ್ಲರು !
 ಬಾಳು ನಿನ್ನ ಜನರ ಕಳ್ಳಬಳ್ಳಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ
 ಪ್ರೀತಿ-ಪುಷ್ಪ-ಗಂಧವನ್ನು ನಿನ್ನ ಜನಕೆ ಬೀರುತ !
 ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಹೊತ್ತ ತಾಯಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕರೆವಳು,
 ಬೇಡ ಮಗುವೆ, ಬೇಡ ಹೋಗಬೇಡ-ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಳು !
 ಒಂದೆ ಮನಸಿನಿಂದ ದುಡಿದು ತಾಯ ಸೇವೆ ಸಾಗಿಸು !
 ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಾಳು ಅಂದಚೆಂದವಾಗಿಸು !
 ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ ನೇಹಿಗ !
 ಭೂಮಿತಾಯಿ ಕರೆಯ ಕೇಳಿ ಕರುಣೆಗೊಳ್ಳೊ ಹಳ್ಳಿಗ !

ಭೀಷಣ ಚಿತ್ರ

೧

ಎನಿದೇನು ವಿಚಿತ್ರ

ಎಂಥ ದಾರುಣ ಚಿತ್ರ

ಕಣ್ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ನೋಡು

ಎದೆ ಇರಿಯುತ್ತಿದೆ ನೋಡು

ಕರುಳನ್ನೆ ಕೀಳುತ್ತಿದೆ

ಬದುಕನ್ನೆ ಹಳಿಯುತ್ತಿದೆ !

೨

ಅದೊ ರೈತ ರಂಗಣ್ಣ

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ

ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಅನ್ನ

ಕೊಡುವನಾದರು ತನ್ನ

ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಕೂಳು

ಬಾಳುತ್ತಿಹನ್ನೆ ಹಾಳು !

೩

ಇದೊ ಜೇಡ ರಹಿಮಾನ

ಇಡಿ ಮನುಜರಾ ಮಾನ

ಮುಚ್ಚಲಿಕೆ ದುಡಿದವನ

ಬಳಗಕಿದೆ ಅವಮಾನ !

ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಭಾರ

ಮಾಡಿಹುದು ನಿಃಸಾರ |

ಅದೊ ವಡ್ಡರಾ ಸರಸ
 ಮನೆ ಕಟ್ಟಿತಿಹ ಸರಸ;
 ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಧ್ವಜ ಮೆರೆಸ-
 ಲಿಹ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯರಸ !
 ತನಗಿಲ್ಲ ಕಿರಿಗುಡಿಸ
 ಲೆಂಥ ದೈವದ ಹಾಸ !

೫

ಇದೊ ನೋಡು ಕುಲ ರಸಿಕ
 ಎಲ್ಲ ಜೀವದ ರಸಕೆ
 ನಾವಿನ್ಯದಾ ನಸುಕ
 ತಂದಿರಿಸಿದವಗಸುಖ !
 ಇದು ನ್ಯಾಯವೆ ಹೇಳು
 ಹೇಳಿನಂತರ ಬಾಳು !

೬

ಮನೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಕಲೆ
 ಇವೆ ನಾಲ್ಕು ಬಾಳಿನೆಳೆ,
 ಇವುಗಳಾಸರ ಮೇಲೆ
 ಈ ಜೀವದುಯ್ಯಾಲೆ
 ತೂಗುತಿದೆ ಹಗಲಿರುಳು
 ಇವೆ ಬದುಕಿನಾ ತಿರುಳು !

೭

ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳಲಿ
 ಒಂದಾದರಿರದಲ್ಲಿ
 ತೊಟ್ಟಿಲವು ತೂಗದೈ
 ಬಾಳುವೆಯು ಸಾಗದೈ !

ಇವೆ ಬಾಳಿನೊಳಸೂತ್ರ
ಇವೆ ಜಗದ ಹಿರಿ ಪಾತ್ರ !

೮

ರೈತನಿಹನೊಂದು ಎಳೆ
ಜೇಡ ಮತ್ತೊಂದು ಎಳೆ
ವಡ್ಡ ಮಗದೊಂದು ಎಳೆ
ಕಲೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಎಳೆ
ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಳೆ ಮೇಲೆ
ಬಾಳದೊಟ್ಟೆಲ ಲೀಲೆ !

೯

ಹಗ್ಗದಿಳಿ ಹರಿಯಲಿಳಿ
ಉಳಿವುದೇನೈ ಮರುಳೆ ?
ಎಳೆ ಹಳತುಗೊಂಡಿಹವು
ಅದೊ ಕೊನೆಯುಕಂಡಿಹವು !
ಎಂಥ ಭೀಷಣ ಚಿತ್ರ
ಇರಿಯುತಿದೆ ಜನನೇತ್ರ !!

ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು

೧

ಇದುವೆ ನೋಡು ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು;
ನನಗೆ ಹಿಗ್ಗು ಹಾಡು ನುಡಿಸಲು !
ಕೃಷ್ಣತಡಿಯ ನೆಲದ ತಂಪಿನ
ಮಾವು ಪೇರು ಬನದ ಗುಂಪಿನ
ಹಸಿರ ನಡುವೆ ನೆಲೆಸಿ ನಿಂತಿದೆ,
ಭೂಮಿತಾಯಿಯುಸಿರಿನಂತಿದೆ !
ಇದುವೆ ನೋಡು ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು
ನನಗೆ ಹಿಗ್ಗು ಹಾಡು ಹರಿಸಲು !

೨

ಇಲ್ಲಿ ಪಂಪ ಪೊನ್ನರನ್ನರ
ನೇಮಿಸಾಗಚಂದ್ರ ಜನ್ನರ
ಬಸವರಾಘವಾಂಕ ಹರಿಹರ
ಕನಕದಾಸ ಕುವರವ್ಯಾಸರ
ಕಾವ್ಯವಾಣಿ ಇಳಿದುಬರುತ್ತಿದೆ
ಸಗ್ಗದಿಂದೆ ಸುಧೆಯತರುತ್ತಿದೆ !
ಮರೆವೆನೆಂತು ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು
ನನಗೆ ಹಿಗ್ಗು ಹಾಡಿಹರಿಸಲು !

೩

ಶ್ರೀಯ - ಸಾಲಿ - ಡಿವಿಜಿ - ಪೈಯರ
 ಚೆನ್ನ-ದತ್ತ- ಕವಿಕುವೆಂಪುರ
 ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ಕುಣಿವುದಿಲ್ಲಿಯೆ,
 ನಿತ್ಯಮನವು ತಣಿವುದಿಲ್ಲಿಯೆ !
 ಕಟ್ಟಿಕುಣಿದಿಲ್ಲಿ ಸುಂದರ
 ಮೊದಲು ಕಾವ್ಯ ' ಮಾಯಮಂದಿರ ' !
 ಮರೆವೆನೆಂತು ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು !
 ಹರುಷವೆನಿತು ಹಾಡು ನುಡಿಸಲು !

೪

ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೆಳಗು ಬೈಗಿನ
 ರವಿಯನೆದುರುಗೊಳುವೆ ದಿನದಿನ !
 ತಾರೆ-ಚಂದ್ರ ನೋಡಿ ಅಡುವೆ,
 ಹಕ್ಕಿ ಹಿಂಡ ಕೂಡಿ ಹಾಡುವೆ !
 ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸೊಬಗಿನಮೃತ
 ಉಂಡು ತಣಿಯುತ್ತಿರುವೆ ಸಂತತ
 ಮರೆಯಬಹುದೆ, ನನ್ನ ಗುಡಿಸಲು !
 ಹರುಷವೆನಿತು ಹಾಡಿ ಹರಿಸಲು !

೫

ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನೊಗಟವೊಡೆಯಲು
 ' ನಾನು ಯಾರು ? ' ತಿಳಿದು ನೋಡಲು
 ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದೆ !
 ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ ಸುಗಮಗೊಂಡಿದೆ !
 ಇದುವೆ ಮನದ ಶಾಂತಿಸಾಗರ !
 ಇದುವೆ ತಪದ ತಪ್ಪಿನಾಗರ !
 ಇದರ ಮೇಲೆ ಹಾಡು ನುಡಿಸಲು
 ಮರೆವೆನೆಂತು ಅಮರ ಗುಡಿಸಲು !

' ಹಾಲು ಹಣ್ಣು ' ಸವಿದೆನಿಲ್ಲಿಯೆ;
 ಪ್ರೇಮಪಾನಗೈದೆನಿಲ್ಲಿಯೆ !
 ನಲ್ಲಿಯೊಡನೆ ಲಲ್ಲಿಯಾಡಿದೆ;
 ಮಗುವನೆತ್ತಿ ಮುದ್ದು ನೀಡಿದೆ !
 ಇದುವೆ ನನ್ನ ಜೀವದಂತಿದೆ
 ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತುಂಬೆ ನೆಲೆಸಿ ನಿಂತಿದೆ !
 ಮರೆವೆನೆಂತು ಮುದ್ದು ಗುಡಿಸಲು !
 ಬರೆವೆನೆಂತು ಕವಿತೆ ಮೀಸಲು !

ಭಾವ ಸಮಾಧಿ

ಭಾವ ತತ್ತಿಯನೆದೆಗೆ ಹಾಕಿ
ಕಾವು ಕೂತಿದೆ ಕವಿಯ ಹಕ್ಕಿ !

೧

ಮನಸವನದಾ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ
ಮೊನ ಮರದಾ ರೆಂಬೆಯಲ್ಲಿ
ಮಾದವತೆಯಾ ಹುಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದಂತಹ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ
ಭಾವ ತತ್ತಿಯನೆದೆಗೆ ಹಾಕಿ
ಕಾವು ಕೂತಿದೆ ಕವಿಯ ಹಕ್ಕಿ !

೨

ಅಂತವಿರದಾಗಸದೊಳಿರುವ
ಅನವರತವೂ ಹಾರುತ್ತಿರುವ
ಅಮರ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಯ ಬರವ
ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ
ಭಾವ ತತ್ತಿಯ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ
ಕಾವು ಕೂತಿದೆ ಕವಿಯ ಹಕ್ಕಿ !

೩

ದೇಶಭಾಷೆಯ ಸೆರೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ
ಕಾಲನೀಟಿಯ ಗುರಿಗೆ ನಿಲುಕಿ
ಸಾಯಲಾರದ ಅಮರ ಹಕ್ಕಿ
ಬರುವ ಬಯಕೆಯ ಹಿಗ್ಗು ಮಿಕ್ಕಿ
ಭಾವತತ್ತಿಯನೆದೆಗೆ ಹಾಕಿ
ಕಾವು ಕೂತಿದೆ ಕವಿಯ ಹಕ್ಕಿ !!

ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರ

ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಿ ಕುಣಿಯುತಲಿರುವಳು
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸುಂದರ ಪೋಡಶ ರಮಣಿ !
ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿಹರದಂತಿದೆಯದೊ
ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತಿರುವನು ತುಂಬಿದ ತರಣಿ !

ಮಾಮರ ಕಾತಿದೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂತಿದೆ;
' ಕುಹು ಕುಹು ' ಕೋಗಿಲೆ ಕೂಗಲು ಬಂದು,
ಜನವನ-ದನಕರು ತರುಲತೆ-ನೆಲಜಲ
ನವಿರೊಡೆದಾಲಿಸುವಂತಿದೆ ನಿಂದು !

ತರ ತರ ಗಿಡಗಳು ತುಂಬಿದ ಬನವಿದೆ,
ಹಾಡುತಲಿರುವುದು ಹಕ್ಕಿಯ ಹಿಂಡು !
ವೇರಿಳೆ ನೇರಿಳೆ ಹಣ್ಣಿನ ಬೀಟಿಗೆ
ಗಳಪುತ ಬರುವುದು ಗಿಳಿಗಳ ದಂಡು !

ಹಕ್ಕುಕ್ಕೆನ್ನುತ ಬಿತ್ತರಗೊಳ್ಳುವ
ದೂರದ ಬಾನುಲಿ ಅಲಿಸು ಒಮ್ಮೆ !
ಅದು ಖಗಯೋಗಿಯ ' ಶಂಬರಗಾಗಿ ' ಯ
ಎದೆಯೊಳಗಾಡುವ ಮಂತ್ರದ ಮೈಮೆ !

' ಚಿಚ್ಚೇ ಚಿಚ್ಚೇ ' ಗುಬ್ಬಿಯ ಮೇಳುಲಿ
ಚುಕ್‌ಚೂ ಚುಕ್‌ಚೂ ' ಹಕ್ಕಿಯ ತಾಳಿಗೆ
' ಗೊಇ್ ಗೊಇ್ ಗೊಇ್ ' ಗೊಂಗ್-ಹಕ್ಕಿಯ ವಾದನ
ಸರಿ ಹೊಂದಿದೆ ನೊಡದೊ ಹಿಮ್ಮೇಳಿಗೆ !

ಕೃಷ್ಣಾ ತೀರದಿ ಕುಣಿಯುತಲಿರುವಳು
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸುಂದರ ಮೋಡಶ ರಮಣಿ !
ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿಹರದಂತಿದೆಯದೊ
ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿರುವನು ತುಂಬಿದ ತರಣಿ !'

ಮಾಮರ

೧

ಅದೊ ಅದೊ ಮಾಮರ
ಸೊಬಗಿನ ಚಾಮರ
ಕಾವಿಯ ಹಚ್ಚಡ ಹೊದೆದಂತೆ
ತಲ್ಲದೆ ಹೂತಿದೆ
ಹರುಷದಿ ನಿಂತಿದೆ
ಹೂವಿನ ಕೊಡೆಯನೆ ಹಿಡಿದಂತೆ,
ಸುಗಂಧ ಬೀರುತ
ಬಸಂತ ಮಾರುತ
ಸುಗ್ಗಿಯ ಸಾರುತ ನಡೆದಂತೆ !

೨

ಮಿಸುನಿಯು ಮಿಂಚಲು
ಮುತ್ತಿನ ಗೊಂಚಲು
ಹೂ ಹೂವಿಗು ಮಿಡಿದಳೆವಾಶೆ !
ಪಚ್ಚೆಯ ಕುಡಿಗಳ
ಮಾವಿನ ಮಿಡಿಗಳ
ಇಚ್ಛೆಯು ಕಾಯಾಗುವುದೈಸೆ ?
ಕಾಯಿಗೆ ಪಾಡಿನ
ಪಾಡಿಗೆ ಒಂದಿನ
ತಾಯಡಿಗೆರಗುವ ಹಿರಿಯಾಶೆ !

೩

ಚಳಿ ವ.ಳಿ ಗಾಳಿಯ
ಶುಕಪಿಕದಾಳಿಯ
ಹುಡುಗರ ಕೇಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ
ಹೂಗಳು ಅದರುತ
ಮಿಡಿಗಳು ಮುದರುತ
ಕಾಯ್ಗಳು ಹೆದರುತ ಉದುರಲ್ಕೆ,
ಉಳಿದಾ ಹಣ್ಣಳ
ಜೀವನ ಮಂಗಳ-
ವಾಗದೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲ್ಕೆ !

೪

ಅಂತೆಯೆ ಏಗಳು
ಜೀವ್ಗಳ ಹೂಗಳು
ವಿಶ್ವದ ವೃಕ್ಷಕೆ ಮುತ್ತಿವೆ !
ಹೂವಿರಲೆನಿತೋ
ಕಾಯ್ಗಳಲೆನಿತೋ
ಕಾಲನ ಕಾಲ್ಕೆಗಳಗೊತ್ತುತಿವೆ !
ಒಂದೋ ಎರಡೋ
ಹನ್ನೋ ಪಾಡೋ
ದೇವನ ಹಿರಿಯಡಿ ಹತ್ತುತಿವೆ !

ನುಡಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ ನಿಸರ್ಗ-ಚೆಲುವೆ

ನುಡಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಲಾರದು
ನಿಸರ್ಗ ಚೆಲುವೆಯ ರೂಪರಾಶಿ !
ಹುಡುಗತನದಲಿ ಸಾಸಗೈದೆನು
ಹಿಡಿದು ತಂದಿಡೆ ಸೋತೆ ಬಯಸಿ !
ಬೆಳಗು ಬೈಗಿನ ಕೆಂಪು ಮುಖವನು
ಚಿತ್ರಿಸಿಡುವೆನೆ ಅವಳ ಸಿಟ್ಟು !
ಬಿಸಿಲು ತಿಂಗಳ ಬಿಳಿಯ ಮೈಯನು
ಬರೆದು ಇಡುವೆನೆ ಬಣ್ಣ ಸೊಟ್ಟು !
ಹಸಿರು ವೈರಿನ ಸೀರೆಯುಡಿಸಿದೆ,
ಕುಬುಸ ಕಾಣದೆ ನಾಚಿ ನಾನು
ತಂದು ತೊಡಿಸುವ ಮುನ್ನ ಮಂಗಳೆ
ಹೊರಟು ಹೋದಳು ಮಾಡಲೇನು ?
ಬೆಳ್ಳಿ ಚುಕ್ಕೆಯು ಹೊಳೆವ ನತ್ತಿನ
ಮುತ್ತು ಎಂದೆನು ಹರುಷ ಹೆಚ್ಚಿ !
ನತ್ತು ಧರಿಸಿದ ಮೊಗವ ಕಾಣದೆ
ಹುಚ್ಚನಾದೆನು ಮೋರೆ ಕಿವುಚಿ !
ಗಿಳಿಯ ಹಿಂಡಿನ ತಳರ ತೋರಣ
ಮುಗಿಲ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಹಾಡು ಹೇಳಿಸೆ ತಂದೆ ಕೋಗಿಲ
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ಕೈಯ ತಟ್ಟಿ !
ನುಡಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಲಾರದು
ನಿಸರ್ಗ-ಚೆಲುವೆಯ ರೂಪರಾಶಿ !
ಹುಡುಗತನದಲಿ ಸಾಸಗೈದೆನು
ಹಿಡಿದು ತಂದಿಡೆ ಸೋತೆ ಬಯಸಿ !

ಹೊಳೆಯೊಳು ಒಬ್ಬಳೆ....!

ಹೊಳೆಯೊಳು ಒಬ್ಬಳೆ ಹುಡುಗಿಯು ತನ್ನ
ಬಿಂದಿಗೆ ಹೊರಿಸಲು ಕರೆದಳು ನನ್ನ ;
ಹೋದೆನು ಹತ್ತಿರ, ಬಿಂದಿಗೆ ಎತ್ತಿ
ಕೊಡುತ್ತಿರೆ ಓ ! ಕೈ ಕೈಯಿಗೆ ಹತ್ತಿ
ಜುಮ್ಮೆಂದಿತು ಮೈ ' ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು
ಕೂಡಿತು, ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿತು ಹೆಣ್ಣು !
ಕಾಮನ ಕಾವಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿತು ಕಣ್ಣು !
ತುಂಬನು ತೊರೆಯುತ್ತ ಉದುರುವ ಹೆಣ್ಣು
ಬೀಳುವ ಮೊದಲೆ ಚಾಚಿವೆ ನಾನು
ಹಸಿವೆಯ ಹಂಬಲ ತೋಳುಡಯನ್ನು !
ಎತ್ತಿದೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದೆ ಒಯ್ದು ,
ಕುಂಕುಮ ಅಳಿಸಿತು ಬೆವರಿಗೆ ತೋಯ್ದು !

* * * * *

ಎದ್ದೊಡನೊಮ್ಮೆಲೆ ಗಡಿಬಿಡಗೊಂಡು
ಬಿಂದಿಗೆ ಹುಡುಕುವ ಬಾಲೆಯ ಕುಡು ,
ಇಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳೆಂದ
ಕೃಷ್ಣೆಯು ನಕ್ಕಳು ಹಾಸ್ಯವಗೈದು !
ತರುಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಾಚಿಕೆ ಬಂತು ,
ಬೇರೆಯಗತಿಯನು ಕಾಣದೆ ನಿಂತು
ಬೇಡುವ ಕಣ್ಣಲಿ ನೋಡಿದಳೆನ್ನ
ಪ್ರೇಮದ ಜಲದಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ತನ್ನ
ಬಿಂದಿಗೆ ಪಡೆದಳು ಬೆಡಗಿನ ಹುಡುಗ ;
ನಡೆದಳು ಮನೆಕಡೆ ಮುದ್ದಿನ ತುಡುಗ !

ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿ

೧

ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯಾದರೇನು
ಮಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲವು;
ಓದು ಬಾರದಿದ್ದರೇನು
ಒಲವು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವು !

೨

ಮನೆಯೊಳಾರು ಇಲ್ಲದಾಗ
ನಾನು ಕರೆದು ಕೇಳಲು
ನೂರು ಕೆಲಸವಿದ್ದರೇನು
ತೊರೆದು ಬರುವೆ ಹೇಳಲು !
ಮೆತ್ತ ಗಾಢು ಬಡಿಯಲಾಗ
ಶಿರವಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವೆ,
ಮುತ್ತನೀಯೆ ಬಾಗಿದಾಗ
ಗಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವೆ !
ಬಿಗಿದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರಾಗ
ಹೂವಿಗಿಂತ ಮೆತ್ತಗೆ,
ನಿನ್ನದೆಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನು
ಕೊಡುವೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಗೆ !
ಓದು ಬಾರದಿದ್ದರೇನು
ಒಲವು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವು,
ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯಾದರೇನು
ಮಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲವು !

ನಾನು ಏನು ಕಾಮನಲ್ಲ
 ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು !
 ಅಂತೆ ನೀನು ರತಿಯು ಅಲ್ಲ
 ತುಲನೆಗಿಲನೆ ಮಾಡಲು !
 ವೇಷ ಭಾಷೆ ಹಾವ ಭಾವ
 ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಲ್ಲದು !
 ಒಳಗು ಹೊರಗು ಒಂದೆಯಾದ
 ಅಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚು ನಿನ್ನದು !
 ನುಡಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದಂಥ
 ಮೂಕ ಭಕ್ತಿ ನಿನ್ನದು !
 ' ಮಾತು ಬೆಳ್ಳಿ, ಮೌನ ಚಿನ್ನ ! '
 ನಿನ್ನೊಳಾನು ಅರಿತುದು !
 ಓದು ಬಾರದಿದ್ದರೇನು
 ಒಲವು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವು;
 ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯಾದರೇನು
 ಮಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲವು !!

ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿ

ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣು ವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣ ಪೆವು !

೧

ಮಂಗಳ ಹಾಡನು ಹಾಡುತ್ತ ಹರಿಯುವೆಯೆ ?
ಶುಕಪಿಕಗಳ ದನಿಗೂಡಿಸೆ ಕರೆಯುವೆಯೆ ?
ಬನಬನಗಳ ತಲೆದೂಗಿಸಿ ಮಣಿಸುವೆಯೆ ?
ಜನಜನಗಳ ತನುಮನವನು ತಣಿಸುವೆಯೆ ?
ಅದಾವ ದೇವನ ಕರುಣೆಯ ಜಲಪಾಗಿ
ಅದಾವ ಪೂರ್ವದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ
ತಾಯಿಯೆ, ನಿನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವ ಪಡೆದಿಹೆವೊ
ತೊಡೆಯಲಿ ಉಡಿಯಲಿ ಆಡಲು ಬಂದಿಹೆವೊ ?

ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣು ವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣ ಪೆವು !

೨

ನಮ್ಮಯ ಬಡತನ ಹಿಂಗಿಸುವವರಾರು ?
ನಮ್ಮಯ ಜಾಡ್ಯವ ಹರಿದೊಗೆವವರಾರು ?
ನಮ್ಮಯ ಪಾಪದ ಕೊಳೆತೊಳೆವವರಾರು ?
ತಾಯಿಯೆ, ನೀನಲ್ಲದೆ ಇಹರಿನ್ನಾರು ?
ನಿನ್ನಯ ಪುಣ್ಯಕೆ ತೊಂದರೆ ನಮಗಿಲ್ಲ
ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು ಸುಖವಾಗಿಹೆವೆಲ್ಲ !
ನಿನ್ನಯ ನೀರೇ ಅಮೃತ ನಮಗೆಲ್ಲ !
ನಮ್ಮಯ ಪಾಲಿಗೆ ಸಗ್ಗವು ಬೇರಿಲ್ಲ !

ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣು ವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣ ಪೆವು !

ಪೇರಲ ನೀರಲ ಎಲ್ಲೆಯ ಕಾಯಿಗಳು
 ಬೋರೆಯ ಮಾವಿನ ಸವಿಸವಿ ಹಣ್ಣುಗಳು
 ನಮ್ಮಯ ಗಡ್ಡೆಯ ಗಿಡವಲಿ ತುಂಬಿಹವು
 ಅನುವಿನ ತಪ್ಪದೆ ಮನದಣಿ ತಿಂಬುವೆವು !
 ಅವರೆಯ ಹೀರೆಯ ಬದನಿಯ ಕಾಯಿಗಳ
 ಕಲ್ಲಂಗಡಿಗಳ ಕುಂಬಳ ಸಂತೆಗಳ
 ತರತರ ಕಾಯ್ಗಳ ಪಲ್ಲಿಯ ಮೆಲ್ಲುವೆವು
 ಬಿಳಿ ಜೋಳದ ಸವಿರೊಟ್ಟಿಯ ತಿನ್ನುವೆವು !

ಕೃಷ್ಣಾತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು
 ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣಿಪೆವು !

೪

ನಿನ್ನಯ ಅಣುಗರು ಅಡುತ ಬೆಳೆಯುವರು
 ತುಂಟರು ಬಂಟರು ಮನವನೆ ಸೆಳೆಯುವರು !
 ಅಜ್ಜನಜ್ಜಿಯ ಕಾಡಿಸಿ ಕುಣಿಸುವರು
 ತಮ್ಮಯ ಚೂತೆಯಲಿ ಅಡಿಸಿ ಉಣಿಸುವರು !
 ಹುಡುಗಾ ಹುಡುಗಿಯ ಬೆಡಗಿನ ನೋಟವನು
 ನೋಡಲು ಒರುವನು ಚೆಲುವಿನ ಚಂದಿರನು !
 ಗಂಡಾ ಹೆಂಡಿರಿ ಜೋಡಿಯ ಸಂಸಾರ
 ರಸಿಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅನ್ಯತದಾಹಾರ !

ಕೃಷ್ಣಾತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು
 ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣಿಪೆವು !

೫

ಭಲೆ ಭಲೆ ಕೃಷ್ಣಾತೀರದ ಹೋರಿಗಳೆ
 ಕರುಗಳೆ ಮರಿಗಳೆ ಆಕಳು ಎಮ್ಮೆಗಳೆ,
 ತುಮ್ ತುಮ್ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಮೆಯ್ಯಿಹಿರಿ
 ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಧನ್ಯತೆ ಹೊಂದಿಹಿರಿ !
 ಇಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ಕಣಕಣದೊಳಗೆಲ್ಲ
 ಇಲ್ಲಿಯ ಗಿಡಮರ ಬಳ್ಳಿಗಳೊಳಗೆಲ್ಲ

ಇಲ್ಲಿಯ ದನಕರು ಮನುಜರ ಮೈಯೆಲ್ಲ
ನಿನ್ನಯ ಉಸಿರೇ ಆಡುವುದೆಲ್ಲ !
ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣವೆವು !

೬

ಜೊಗಚಿಯ ತೊಪ್ಪಲು ಅವರೆಯ ಬಳ್ಳಿಯನು
ಎಳೆ ಎಳೆ ಹುಲ್ಲನು ಜೋಳದ ಬಾಟಿಯನು
ಹತ್ತಿಯ ಕಾಳವ ಗುಗ್ಗರಿ ತಿನಿಸುವೆವು
ಹಾಲನು ಹಿಂಡುವ ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಸುವೆವು !
ಹೂಲಗಳ ಹರಗಲು ಹೋರಿಯ ಸಾಕುವೆವು
ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲು ಅಕ್ಕರೆ ತೋರುವೆವು
ಹುಣ್ಣಿವೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಊರಲಿ ಮೆರೆಸುವೆವು
ಹಿಗ್ಗಿನ ಅಮಲಿಗೆ ಸಗ್ಗುವ ಮರೆಯುವೆವು !
ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು !
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣವೆವು !

೭

ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆವವರಾರು ?
ಸುಜ್ಞಾನದ ದೀಪ್ತಿಯ ಬೆಳಗುವರಾರು ?
ಪ್ರೀತಿಯ ಅಂಕುರ ಮೊಳೆಯಿಸುವವರಾರು ?
ತಾಯಿಯೆ, ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಿನ್ನಾರು ?
ನಿನ್ನ ಸೊಬಗಿನ ಸುಗ್ಗಿಯು ನಮಗಾಗಿ
ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗದ ತಪವದು ನಮಗಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಪಾವನಗೊಳಲಾಗಿ
ನದಿಯೇ ! ಹರಿಯುವೆ ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿ !
ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣವೆವು !

೮

ಈ ನರ ಜನ್ಮವು ಕಳೆಯಲು ಮುಂದಕ್ಕು
ಸಾಸಿರ ಸಾಸಿರ ಜನುಮಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕು
ನಿನ್ನಯ ತಾಯ್ತನವನ್ನೇ ಬೇಡುವೆವು
ನಿನ್ನಯ ಉಪಕೃತಿಯನ್ನೇ ಹಾಡುವೆವು !
ಅಳಿಗಿಳಿ ಕೋಗಿಲೆ ನವಿಲುಗಳಾಗುವೆವು !
ದನಕರು ಹುಳು ನರಿ ನಾಯಿಗಳಾಗುವೆವು
ಆದರು ನಿನ್ನಯ ಮಡಿಲೊಳೆ ಹುಟ್ಟುವೆವು
ನಿನ್ನಯ ಸವಿಮೊಲೆ ಹಾಲನೆ ಕುಡಿಯುವೆವು !
ಕೃಷ್ಣಾ ತಾಯಿಯೆ ! ಪುಣ್ಯವನುಣ್ಣುವೆವು
ಮಕ್ಕಳು ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯ ಬಣ್ಣವೆವು !!

ಮೊದಲ ಮುತ್ತು

ನೀರೆ ! ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೧

ನಮ್ಮ ಊರ-ಬೊಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ
ಇರುವ ನಮ್ಮ ಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ
ಕೃಷ್ಣ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವಲ್ಲಿ
ಪೇರು ಬನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ತೇನೆ ಹಾಡಿ ಹಾರುವಲ್ಲಿ
ಹಕ್ಕಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ಇರುಳಿನಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಲ್ಲಿ
ಕೂಗಿ ದಣಿಯಲಾರದಲ್ಲಿ
ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೨

ಎತ್ತು ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ
ಹತ್ತು ದನದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಇರುವೆ ನೋಡು ಸಾನು ಇಲ್ಲಿ
ಹುಲ್ಲು ಎಲೆಯ ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ !
ಶಾಂತಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ
ಪ್ರೇಮರಾಶಿ ಹಾಸಿದಲ್ಲಿ
ದುಡಿದ ದಣವು ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲಿ
ಸೋತು ಸಾನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿ
ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೩

ತೋಳ ಬಂದು ತಿನ್ನುವುದೆಂದು
 ಅಂಜಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು
 ಬದನೆ ಗಿಡದ ಕುರಿಯ ಹಿಂಡು
 ವೈಗೆ ವೈಯ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು
 ಮುಳ್ಳ ಬೇಲಿ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಕಳ್ಳ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
 ನಾನೆ ಕುರುಬನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ
 ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಕಾಯುವಲ್ಲಿ
 ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೪

ಮಂದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವಾಗ
 ಗಿಡವು ಗಿಡವ ತಬ್ಬುವಾಗ
 ಗಂಡು ಗಿಡದ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ
 ತೊಗಲಬಾವ್ಣಿ ತೂಗುವಲ್ಲಿ,
 ಚಂದುರಾಮ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ
 ಹಣಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ
 ಸೊಬಗ ಸಿರಿಯು ಎತ್ತಲಲ್ಲಿ
 ಕೊಡುವೆ ಬಾರೆ ಮುತ್ತುನಿಲ್ಲಿ !
 ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತುಕೊಡುವೆ !

೫

ಜಡಕೆ ಜೀವ ತುಂಬಿದಲ್ಲಿ
 ಜೀವ ಮೌನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ
 ಹಾಲು ಹೊಳೆಯುವ ಹರಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಜೇನು ಮಳೆಯು ಸುರಿಯುವಲ್ಲಿ

ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ಭಯವೆ ಇಲ್ಲ,
 ಎಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸುಳಿವೆ ಇಲ್ಲ !
 ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ರಾಜ್ಯಕೆಲ್ಲ
 ರಾಜ ರಾಣಿ ನಾವೆ ಎಲ್ಲ !
 ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೬

ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡ ಜೋಡಿಯೊಂದು
 ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂದು
 ಮಾಯದೊಂದು ಮುಸ್ತತಂದು
 ಇತ್ತ ನಂತೆ ದೇವನಂದು !
 ಹೇಗೊ ಏನೊ ಅದೇ ಮುತ್ತು
 ನನ್ನ ತಾಯ ಬಾಯಲಿತ್ತು,
 ಕೂಸು ಇದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟಳಂದು
 ಅದನೆ ಕಾಯ್ದು ಕೊಡುವೆನಿಂದು !
 ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

೭

ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ
 ಮುತ್ತುನಿಟ್ಟು ಕಾಯ್ದು ಕೊನೆಗೆ
 ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ
 ಅವನಿಗಿದನು ನೀಡು ನಲ್ಲಿ !
 ಅವನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡು ಬಂದು
 ದೇಹ ತುಂಬಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂದು
 ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣು ನೊಲಿದು ತಂದು
 ಮುತ್ತು ಕೊಡಲಿ ಕಾಯಲೆಂದು !
 ನೀರೆ, ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !

ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ
 ಕೇಳಲೇನು ಕೊಡದ ಮುತ್ತು
 ನೀರೆಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದ ಮುತ್ತು
 ನೀರ ಕೊಡುವ ಮೊದಲ ಮುತ್ತು
 ಬಹಳ ಬೆಲೆಯ ಭಾರಿ ಮುತ್ತು !
 ಯಾರು ಇಲ್ಲದಂಥ ಹೊತ್ತು
 ನೋಡಿ ಇದನು ಕೊಡುವದಿತ್ತು
 ಅಂಥ ಹೊತ್ತು ಈಗ ಬಂತು !
 ನೀರೆ ! ನೀನು ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ
 ಭಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವೆ !!

ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ

ಎದ್ದೆದ್ದ ಕಿತ್ತೆದ್ದ ಮೇಲೆದ್ದ
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ !
ರಾಜ್ಯವನ್ನೊದ್ದ ಕಾವಿಯ ಹೊದ್ದ
ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಗೆದ್ದನವ ಶುದ್ಧ !

ಬಾಳಿನಾಳಗಲವನ್ನಳಿದ
ಎಲ್ಲ ಸುಖ ಹುಲ್ಲುಸಮ ತಿಳಿದ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಪದವನುಳಿದ
ಮಗುಮಡದಿವೋಹವನ್ನಳಿದ
ಎದ್ದನದೊ ಎದ್ದ ಹೊರಬಿದ್ದ
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ !

ಭೋಗದಾ ಹುಡದಿಯನೆ ತೊಡೆದ
ತ್ಯಾಗದಾ ಹಡದಿಯನೆ ಹಿಡಿದ
ರಾಗದಾ ಗಡದ ಬೇರ್ಕಡಿದ
ಯೋಗದಾ ಕೆಡದ ನೀರ್ಕುಡಿದ
ಎದ್ದ ಕಿತ್ತೆದ್ದ ಮೇಲೆದ್ದ
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ

ಇದ್ದನವನಿದ್ದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ
ಎದ್ದಾದ ಮೈತೊಳೆದು ಶುದ್ಧ
ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಾದ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ
ಮುದ್ದಾದ ಮುಕ್ತಿಯನೆ ಗೆದ್ದ
ಎದ್ದ ಮೇಲೆದ್ದನವ ಗೆದ್ದ
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ !

ಕಾಯಿ ಕಾಗದಬುಟ್ಟಿ ಇದ್ದ
ಜ್ಞಾನ ಕಕ್ಕಡ ಕಟ್ಟಲೆದ್ದ
ವೈರಾಗ್ಯ ಹೊಗೆ-ಹಿಟ್ಟು ಮೆದ್ದ
ವೈತುಂಬಲಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದ
ಮೇಲೆದ್ದು ಹೋದನದೊ ಹೋದ
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ !!

ಮಹಾವೀರ

೧

ಅನುಭವ ನಗರದಲ್ಲಿ
ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ
ಸತ್ ಶಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ನಿತ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ಮಾಡಿ
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೨

ಗುರು ಕಾಮಧೇನು ಪಡೆದು
ಮೊಲೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ ಕುಡಿದು
ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಉಳಿದು
ಬಲವಂತನಾಗಿ ಬೆಳೆದು
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೩

ಕ್ರೋಧಾದಿ ಸೈನ್ಯ ತುಳಿದು
ಮನಭೂಷಣನ್ನು ಗೆಲ್ಪು
ಸಾಮಂತನಂತೆ ಗೈದು
ಧೀಮಂತನಾಗಿಯಾಳ್ಪು
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೪

ಶಬ್ದ ರಸರೂಪಗಂಧ—
ಸ್ಪರ್ಶವತಿಯೈವರಿಂದ
ತನುಸೋತು ನಿಲ್ಲದಂತೆ
ಮನಸಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೫

ವೃತ ಬಿಂಕಿಯೊಳಗೆ ಬೆಂದು
ಬರಿಬತ್ತಲಾಗಿ ನಿಂದು
ಭಕುತಿ ಸಾಗರದಿ ಮಿಂದು
ತೈರತ್ನಗಳನು ತಂದು
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೬

ಸತ್ಯಂಗ-ಗಂಗೆಯೊಳಗೆ
ಅಂಗಮನಮಾತು ಮುಳುಗೆ
ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಬೆಳಗಿ
ನನ್ನಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ತೊಳಗಿ
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !

೭

ಅಷ್ಟದಶ ದೋಷ ಕಳೆದು
ಸಮವಸರಣದೊಳಗಿಳಿದು
ಮಾಪದವಿ ಮುಕ್ತಿತಳೆದು
ಶ್ರೀಸಿದ್ಧ ಸಿಲೆಯಲುಳಿದು
ನಾನಾಗಬೇಕು ಮಹಾವೀರ !!

ಜಿನಬಿಂಬ

ಓ ! ಕಂಡೆನು ಕಣ್ ತುಂಬ
ಕಡು ಶಾಂತಿಯ ಜಿನಬಿಂಬ !

೧

ಇದೆಯೀಗರಳಿದೆ ತುಂಬ
ನಲ್ಮೊಗದಾವರೆ ಬಿಂಬ
ಈ ಕಣ್ ತುಂಬಿಗಳುಂಬ
ಜಲಂಗೊಡವಿದೆಯದು ಎಂಬ
ಕಡು ಶಾಂತಿಯ ಜಿನಬಿಂಬ
ಓ ! ಕಂಡೆನು ಕಣ್ ತುಂಬ !

೨

ಕುಣಿಯು ತುಂಬಿದ ಕುಂಭ
ನಿಜ ನೆಲೆನಿಂತಿಹ ಕಂಭ
ಜೈ ಜಿನವಿಜಯದ ಕೊಂಬ
ಇಗೊ ಮೈದಾಳಿದೆ ಎಂಬ
ಈ ಶಾಂತಿಯ ಜಿನಬಿಂಬ
ಓ ! ಕಂಡೆನು ಕಣ್ ತುಂಬ !

೩

ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೆಂಬ
ಚಿರಸುಖ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾಂಬ
ಸತ್ಯಾದರ್ಶತೆಗಿಂಬ—
ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ
ಈ ಶಾಂತಿಯ ಜಿನಬಿಂಬ
ಓ ! ಕಂಡೆನು ಕಣ್ ತುಂಬ !

ಮಿಡುಕು

ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೋ
ನಲ್ಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ !
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದಣಿದೆ
ಹಗಲು ಇರುಳು ನಿನ್ನನೆ !

೧

ಎಲ್ಲು ಸಕ್ಕಲೊಲ್ಲೆ ನೀನು
ಮುಗಿಲನೇರಿ ಕುಳಿತೆಯ ?
ಇಲ್ಲ, ಹುಲ್ಲು ಕಲ್ಲುಗಳಲಿ
ಆಡಗಿ ಆಡುತ್ತಿರುವೆಯ ?
ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಯೇನು ?
ಮೋಡವಾಗಿ ಸುಳಿವೆಯ ?
ಮಂಜು ಮಳೆಯ ರೂಪ ತಳೆದು
ಭೂಮಿಗಳಿದು ಬರುವೆಯ ?
ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೋ
ನಲ್ಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ !
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದಣಿದೆ
ಹಗಲು ಇರುಳು ನಿನ್ನನೆ !

೨

ನನ್ನ ಹೃದಯದರಳು ಅರಳಿ
ಗಂಧ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿದೆ !
ನಿನ್ನ ಪಾದ ತುದಿಯನೇರಿ
ನಗಲು ತವಕಗೊಂಡಿದೆ !
ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇದ್ದರೇನು
ತವರು ಬೇಡವಾಗಿದೆ;

ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೊಳೇನೆ ನಾನು
 ಇರುವ ಆಶೆಯಾಗಿದೆ !
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೊ
 ನಲ್ಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ ,
 ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದಣಿದೆ
 ಹಗಲು ಇರುಳು ನಿನ್ನನೆ !

೩

ಎಲ್ಲ ಇರುವಿ ಎಲ್ಲ ಇರುವಿ ?
 ಎಲ್ಲ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆನು !
 ಎಂದು ಬರುವಿ ಎಂದು ಬರುವಿ !
 ಎಂದು ಮಿಡುಕುತ್ತಿರುವೆನು !
 ' ಬಂದೆ ಬರುವೆ, ಬಂದೆ ಬರುವೆ'—
 ನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸು !
 ಎಂದೊ ಎನೊ ಬಂದು ನಿಲ್ಲು
 ಬರುವವರೆಗು ಬಾಳಸು !
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೊ
 ನಲ್ಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ,
 ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದಣಿದೆ
 ಹಗಲು ಇರುಳು ನಿನ್ನನೆ !

೪

ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ
 ನೋವು ಸಾವು ಮರೆವೆನು !
 ನಿನ್ನ ನಲ್ಮೆ ಸೆಳೆತಕ್ಕಾಗಿ
 ತಾಳಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವೆನು !
 ನೀನೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆಂತು ?
 ಒಳಗು ಹೊರಗು ಭ್ರಾಂತಿಯು !

ಎನು ಮಾಡಲೇನು ಈಗ
ಇಲ್ಲ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯು !
ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೋ
ನಲ್ಲ ನೀನು ಬೇಗನೆ !
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ದಡಿದೆ
ಹಗಲು ಇರುಳು ನಿನ್ನನೆ !!

ಕಣ್ ಸನ್ನೆ

೧

ಕಣ್ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ
ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿ,
ನಾ ಬರುವೆನಾದರೇನು
ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿಹೆನು !
ನಾನಿರುವೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಡವೆ
ನನಗಿಲ್ಲ ವಸ್ತು ವಡವೆ !
ಇದೊ ಹರಿದ ಹೊಲಸು ಸೀರೆ
ಇದನುಳಿದು ಇಲ್ಲ ಬೇರೆ !
ತಲೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡೆ ಇಲ್ಲಿ
ಅದು ಎಣ್ಣೆ ಕಂಡೆ ಇಲ್ಲಿ !
ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕರೇನೆ
ಅದು ಹೊರತು ಜಳಕ ಕಾಣೆ !

೨

ಕಣ್ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ
ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿ;
ನಾ ಬರುವೆನಾದರೇನು
ಒಳಗೊಳಗೆ ನಾಚುತ್ತಿಹೆನು
ನಾನೇನು ಚೆಲುವೆಯಲ್ಲ;
ಶೃಂಗಾರ ಗೊತ್ತೆ ಇಲ್ಲ !
ನಯನೀತಿ ' ಹೇಗೆ ? ಏನು ? '
ಸವಿಮಾತು ಅರಿಯೆ ನಾನು !

ಒಯ್ಯಾರ ಕಲಿತೆ ಇಲ್ಲ;
 ಒನಪಂತು ಬರುವುದಿಲ್ಲ !
 ಕುಲ ರಸಿಕ ನಿನ್ನನಿಂತು
 ಒಲುಮೆ ಸೆರೆ ಹಿಡಿವೆನೆಂತು ?

೩
 ಕಣ್ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ;
 ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿ,
 ನಾ ಬರುವೆನಾದರೇನು
 ಒಳಗೊಳಗೆ ಮುದುರುತಿಹೆನು !

ನಾ ವೀಣೆ ಬಾರಿಸಿಲ್ಲ;
 ಗಾಯನದ ಗಂಧವಿಲ್ಲ !
 ಸೃತ್ಯವನೆ ನೋಡೆ ಇಲ್ಲ;
 ಯಾವ ಕಲೆ ಬಾರದಲ್ಲ !
 ಓದು ಬರೆ ದೂರವೆನಗೆ,
 ಏನು ಇದೆ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ
 ಯಾವುದದು ತಿಳಿಯದೆನಗೆ,
 ನಾನಿಂತು ಸರಿಯೆ ನಿನಗೆ ! ?

೪
 ಕಣ್ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿ
 ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಿ,
 ನಾ ಬಂದೆ ಬರುವೆನಿನ್ನು
 ನಾಚಿಕೆಯ ತೊರೆವೆನಿನ್ನು !
 ನಿನೊಲುಮೆ ಕರೆವುದೆನ್ನ
 ಅದು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿತೆನ್ನ !
 ನನಗಿರುವ ಕುಂದು ಕೊರತೆ
 ಇದೊ ಈಗ ಮರೆತೆ ಮರೆತೆ !
 ನಾ ನಿನ್ನ ಬೆರೆತೆ ಬೆರೆತೆ !
 ಅವಾರ ನುಡಿಯೊಂದನಂತೆ !
 ಸರ್ವಾರ್ಪಣೆನ್ನಲಿನ್ನು
 ನನ್ನತನ ಉಳಿವುದೇನು ?

ಅತ್ತೆಯ ಕಾಟ

ಅತ್ತಿ ಭಾಳ ಕಾಡತಾಳ | ನನ್ನ
ಜೀವ ಅರೆದು ಕುಡಿತಾಳ || ಪಲ್ಲ ||

ಆತ್ಮರಾಮ ನನ್ನ ಗಂಡ
ಆತನ ಮ್ಯಾಗ ನನ್ನ ಜೀವ
ಮನಸೆಂಬಾಕಿ ಅವನ ಅವ್ವ
ಅವನೂ ಆಕಿ ಕೆ ಯಾಗವ್ವ
ಮನಿಯಾಗಾಕಿ ಹಿರ್ರಾಳವ್ವ
ಇಂಥಾ ನನ್ನ ಅತ್ತೆವ್ವಾ ! | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ
ಕಾಡತಾಳ ... || ೧ ||

“ ಗಂಡಸರೇನ ತರತಾರ
ಕೆಲಸಾ ಮಾಡಿ ದಣಿತಾರ
ಮನಿಗಿ ಹತ್ತುವಷ್ಟ ನೀರ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದ ನೀನಸತಾರ,
ಮಡಿ - ಗಡಿ ಮಾಡಿ ದೌಡ
ಅಡಿಗಿ ಎಲ್ಲಾ ನೀನಸ ಮಾಡ ! ” | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ
ಕಾಡತಾಳ. . || ೨ ||

ಇಚ್ಛಾಯೆಂಬು ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಗೆ
ಬಚ್ಚಿ ಬಚ್ಚಿ ಒಗ್ಯಾಣ ಕೊಟ್ಟು
ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ತಾ—ಅಂತ
ನಿಚ್ಚ ನೇಮ ಕಳಿಸತಾಳ !
ಹೆಚ್ಚ ವ್ಯಾಳ ಮಾಡಿದರ
ಹುಚ್ಚಾಪಟ್ಟ ಬೈತಾಳ ! ಅತ್ತಿ ಭಾಳ
ಕಾಡತಾಳ.... || ೩ ||

ಕಾಲ ಜಾರಿ ಹೊಳೆಯೊಳಗ
ಭಾಳ ಸಾರೆ ಬಿದ್ದ ಕ್ಯಾಸಿ
ಸೆಳವಿನೊಳಗ ಮುಣಿಗಿ ಮುಣಿಗಿ
ತೇಲಿದ್ದಾನ್ ಧೋಡೆ ಸಾರೆ ?
ಹುಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತ ವ್ಯಾಗ
ಹತ್ತಿ ಬಂದೀನೆಟ್ಟ ಸಾರೆ ' | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ

ಕಾಡತಾಳ.... || ೪ ||

ಕತ್ತಿ ಹಾಂಗ ಮಾಡ್ಯಾಳ
ಒತ್ತಿ ಭಾರಾ ಜೇರತಾಳ
ಎತ್ತ ಬೇಕಾದತ್ತ ಎಲ್ಲಾ
ಸುತ್ತಿ ತಿರ.ವಿ ದಣಿಸ್ತಾಳ,
ದುಡಿದು ದುಡಿದು ಸತ್ತರಾರ
ನನ್ನ ಯಾರ ಕೇಳತಾರ ! | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ

ಕಾಡತಾಳ.... || ೫ ||

' ಎಂಧಾ ಎದಿ ಕರಗುದಿಲ್ಲ ?
ಇಂಧಾ ಕಾಟ ತಾಳಿಕೊಂಡ
ಎಂಧಾ ವ್ಯಾಳೆ ಬಂದರ ಸುದ್ದ
ಕುಂತಿದೀನ ಜೀವಾ ಹಿಡಿದ
ಸಿಂತಿದೀನ ನಿನ್ನಗಾಗಿ
ಗೊಂತ ಮಾಡಿ ಕೇಳಬಾರದ ? ' | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ

ಕಾಡತಾಳ ..... || ೬ ||

ಜೀವ ಸುಮ್ಮನಿರದಕ್ಕ
ಕಾಟ ತಾಳಲಾರದಕ್ಕ
ಅವನ ಮುಂದ ಈ ದುಕ್ಕ
ಒಮ್ಮಿ ತೋಡಿಕೊಂಡದಕ್ಕ
ನನ್ನ ಗಂಡ ಸಿಟ್ಟಿಗಿ ಬಂದ,
ಇನ್ನ ಹೇಳಲ್ಯಾರ ಮುಂದ ? | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ

ಕಾಡತಾಳ... || ೭ ||

ಗಂಡ ಹಿಂಗ ಹೇಳತಾನೆ
ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳು ರಮಸ್ತಾನ.
“ ಅವ್ವಾ ಮುದುಕಿ ಅಗಿದಾಳ
ಇಂದ ನಾಳೆ ಸಾಯತಾಳ;
ಅಲ್ಲಿತನಕ ಜ್ವಾಕಿ ಮಾಡ
ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖ ಮರತಬ್ಬಿಡೆ!” | ಅತ್ತಿ ಭಾಳ
ಕಾಡತಾಳ ..... || ೮ ||

ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ

ನೋಡಾ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ಆಡುತ್ತಲಿರುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ

೧

ಬೆಳ್ಳನ ಬಿಳಿಯ ಸಿಂಹಿಯ ಒಳಗ
ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮುತ್ತು ಹೊರಳುವ ಹಾಂಗ
ಮಂಜಾನ್ನೊತ್ತು ಹೂವಿನ ಒಳಗ
ಮಂಜಿನ ಹಸಿಯು ಉರುಳುವ ಹಾಂಗ
ನೋಡಾ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ಆಡುತ್ತಲಿರುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ !

೨

ನೀಲಿಯ ಮುಗಿಲ ನೀರಿನ ಮ್ಯಾಲೆ
ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಚಂದಿರನ್ನಾಂಗ
ಕಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ
ಸಣ್ಣನ ಗೊಂಬಿ ಸರಿಯುವ ಹಾಂಗ
ನೋಡಾ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ಆಡುತ್ತಲಿರುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ !

೩

ಊರಿನ ಹಿರಿಯ ಗುಡಿಯೊಳಗ
ಭೇರಿಯ ನಾದ ಸುತ್ತುವ ಹಾಂಗ
ಮೌನ ಕೃಷ್ಣೆಯ ಉಡಿಯೊಳಗ
ಮೀನಿನ ಕ್ರಿಡೆ ನಡೆಯುವ ಹಾಂಗ
ನೋಡಾ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ಆಡುತ್ತಲಿರುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ !

೪

ಮೊನ ಮುನಿಗಳ ಮನಸಿನ ಒಳಗ
' ಓಂ ' ನುಡಿಯು ಅಡುತಲಿದ್ದಾಂಗ
ತವಸಿಯ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ರವಿ ಬಂದಾಡುದ ನೋಡಿದ್ದಾಂಗ
ನೋಡಾ ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ
ಅಡುತಲಿರುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ !

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸು

೧

ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸೆಂದರೆ
ಮಲ್ಲಗೆ ಸಂಪಿಗೆ ಮಕರಂದ,
ಹೃದಯವೆ ಹಿಡಿಸದ ಅನಂದ !
ಮಧು-ಮಾಸದ ಮಧು ಮೈದುಂಬಿ
ಹೂಹೂವಿಗೆ ಹಾರುವ ತುಂಬ !

೨

ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸೆಂದರೆ
ನಿರ್ಮಲ ನೀರಿನ ಆಗರವು,
ಅನಂತ ಶಾಂತಿಯ ಸಾಗರವು !
ಅಮಲಾಗಸ ಕೌಮುದಿ ಹಾಸ,
ತಿಳಿಗೊಳದಲಿ ತೇಲುವ ಹಂಸ !

೩

ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸೆಂದರೆ
ತಳ ತಳ ಹೊಳೆಯುವ ಅಪರಂಜಿ,
ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯ ಕಾರಂಜಿ !
ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿನುಗುವ ನಕ್ಷತ್ರ;
ಗಂಗೆದಂದ ನವಿಲಿನ ಪಾತ್ರ !

೪

ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸೆಂದರೆ
ಪಾಂಥರ ತಣಿಸುವ ತನಿವಣ್ಣು,
ಸೊದೆಯನು ಸುರಿಯುವ ಸವಿಜೇನು !
ಸಗ್ಗಕೆ ಸಾರುವ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ,
ಇಳಿಯಾಣ್ಣನು ಕೂಡುವ ಕಟ್ಟೆ !

ಸವಿ ನೆನಮ

೧

ಹರಹರಕಾಗಿ
ಮುರಮುರಕಾಗಿ
ನೆನಪಿದೆ ನನಗೆ
ನೆನಪಿದೆ ನನಗೆ
ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಪು !

೨

ನೆನೆ ನೆನೆದಂತೆ
ತನಿ ತನಿರಸವ
ಹನಿ ಹನಿಯಂತೆ
ಬಾಯೊಳು ಬಸಿವ
ಲೀಲಾ ಜಾಲ
ಬಾಲ್ಯದ ಕಾಲ !
ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಪು !

೩

ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿ
ಒಳಗಡೆ ನುಗ್ಗಿ
ತೆರೆಯಲು ಕಣ್ಣು
ತರ ತರ ಬಣ್ಣ !
ಎನದು ಚಂದ
ಎನದು ಅಂದ !
ಮೈಮರೆತಂತೆ
ನೋಡುತ ನಿಂತೆ !
ಆಹಾ ! ಸವಿನೆನಪು !

೪

ಬೆಂಡಿನ ಗಾಡಿ
ಕೆಸರಿನ ಎತ್ತು
ವೈರನು ಮಾಡಿ
ಹಣಜೆಯ ಕಿತ್ತು
ಹೊರೆಯನು ಕಟ್ಟಿ
ಗಾಡಿಯಲಿಟ್ಟು
ಹೂಡುತ ಹಾಡಿ
ಹುಡುಗರ ಕೂಡಿ
ಆಡಿದೆನಂದು
ನೋಡಿದೆನಿಂದು
ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಪು !

೫

ಪಟ ಪಟ ಮಳೆಯು
ಉದುರಿದ ಕೂಡಲೆ
ಬಾನಲಿ ಗುಡುಗು
ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ,
' ಗುಡು ಗುಡು ಮುತ್ತಾ
ಗುಡುಗುತ ಬಂದ,
ಬೆಣ್ಣೇ ರೊಟ್ಟಿ
ಬಿಡದಲೆ ತಂದ '
ಕಳ್ಳಾ ಮಕ್ಕಳೆ
ಕಪಾಟ ಮಕ್ಕಳೆ ' —
ಎನ್ನುತ ಹಾಡಿ
ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡಿ
ಮಾಡಿದ ಒನವು
ಆಡಿದ ನೆನಪು
ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಪು !

೬

ಬಸವನ ಗುಡಿಯ
 ಒಳಬಯಲಲ್ಲಿ
 ಬಡಿಗರ ಸಾಲೆ
 ಕಿರಿಮಡದಲ್ಲಿ,
 ಮರಮಳೆಯಾಗಿ
 ಹಳ್ಳವು ಹರಿದು
 ಊರಿನ ನೀರು
 ನಿಲ್ಲಲು ಬಿರಿದು,
 ಹುಡುಗರ ದಂಡು
 ಏಳಲು ಕಂಡು
 ಹೊಡೆಯುತ ಹರಟೆ
 ಟಿಂಗಿನ ಪರಟೆ
 ಹರಗೋಲಾಗಿ
 ತೇಲಿಸ ಹೋಗಿ
 ಜಾರಲು ಕಾಲು
 ನೀರಿನ ಪಾಲು !
 ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಪು !

೭

ಹತ್ತಲು ಚಳಿಯು
 ಹುಡುಗರ ಕೂಡಿ
 ಹುಲ್ಲನು ತಂದು
 ಉರಿಯನು ಮಾಡಿ
 ಎತ್ತರ ಉರಿಯ
 ಬೂದಿಯ ಕರಿಯ
 ಗರಿಗಳು ತೋರೆ
 ಮೇಲಕೆ ಹಾರೆ,
 ' ಆಗಸ ಬುಟ್ಟಿ,
 ಶಿವನನು ಮುಟ್ಟಿ

ಆಯಿಗೆ ಸುದ್ದಿ
 ಹೇಳದೆ ಬಿದ್ದಿ ' —
 ಎನ್ನುತ ಕೇಕೆ
 ಹಾಕುತಲಿದ್ದ
 ಹಾಡನು ಹಾಡಿ
 ಕುಣಿಯುತಲಿದ್ದ
 ಕಾಲನು ಜಾಚಿ
 ಕಾಸುತಲಿದ್ದ
 ಉರಿಯೊಳು ಕೈಯ
 ಬೀಸುತಲಿದ್ದ
 ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯ
 ಹಿಂದಿನ ಕತೆಯ
 ಅನ್ಯತ ಬೊಟ್ಟು
 ರುಚಿಕರವೆಷ್ಟು !
 ಆಹಾ ! ಸವಿ ನೆನಸು !

ಲ
 ಶಾಲೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ
 ಹೆದರುತಲಿದ್ದೆ,
 ಇನ್ನೂ ಬರಿಯ
 ಬತ್ತಲೆ ಇದ್ದೆ !
 ಈಗಿನ ಪರಮ
 ಮಿತ್ರನು ಆದ
 ಆಗಿನ ಕಾಲದ
 ಹಿರಿಗಡಿಯಾದ
 ಸಂಗನು ಎನ್ನ
 ಶಾಲೆಗೆ ಒಯ್ದ
 ಬಿಡಿಸಿದ ಭಯವ
 ನನ್ನೊಳಗಿದ್ದ !

ಹುಲಿಯನು ಕಂಡ
 ಹರಿಣದ ಹಾಗೆ
 ಮಾಸ್ತರ ನೋಡಿ
 ಮುದುರುವ ನನಗೆ
 ಸಂಗನೆ ಜೀವ
 ಸಂಗನೆ ದೇವ !
 ಆತನ ನೆರವು
 ಆಯಿತು ಗುರುವು !
 ಪಾಟಿಯ ಮೇಲೆ
 ' ರ ರ ಈ ಕ ' ವನು
 ಮೊವಲಿಗೆ ಬೇಗ
 ಕಲಿತೆನು ನಾನು !
 ಆಹಾ ! ಸವಿನೆನಪು !

೯

ಈಜುತಲಿದ್ದ
 ಆ ಹಾಲ್ಗಡಲು !
 ಚಿನ್ನದ ಮುದ್ದು
 ಆ ಹರಗೋಲು !
 ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆ
 ತಿನ್ನುವ ರಾಡಿ !
 ಕೂಗಿದ ಕೂಗು
 ಕೋಗಿಲ ಹಾಡು !
 ವಜ್ರಕು ಮಿಗಿಲು
 ಬಿಂಡಿನ ಗಾಡಿ !
 ಬಸವಗು ಮಿಗಿಲು
 ಎತ್ತಿನ ಜೋಡಿ !
 ಮುತ್ತಿನ ಪೈರು
 ಹೆಣ್ಣೆಯ ಹೊರೆಯು !

ಉತ್ತಮ ಕವಿತೆ
ಆ ' ರ ರ ' ಬರೆಯು !

ಬತ್ತಲೆ ಇದ್ದ
ದೇಹದ ವೇಷ

ಬೆಳ್ಳೊಳದೂರ
ಗೊಮ್ಮಟ ಈಶ !
ಆಹಾ ! ಸವಿನೆನವು !

ಹಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬ

ಹಬ್ಬ ಬಂತು ಹಬ್ಬ ಬಂತು ಉಬ್ಬಿ ಬಂತು ನೋಡದೋ !
ಹಬ್ಬ ಉಬ್ಬಿ ಜನವ ತಬ್ಬಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಂತು ನೋಡದೋ !
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲ ಬಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಹಬ್ಬ ಹಬ್ಬ ಬಂದಿತು !
ಹುಲ್ಲು ಗುಡಿಸಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ಚಿಗಿತು ಕಾತು ನಿಂತಿತು !

ಹಬ್ಬವೆಂದು ಉಬ್ಬಿನಿಂದ ಸಂಗ ನಿಂಗ ಬಂದರು ;
ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹುರುಳು ತುಂಬಿಸಿದರು ;
ನಾವು ಇಂದೆ ಮನೆಗೆ ಮುಂದೆ ಬಿಡಿರುಗಳವ ನಡಿಸುವಾ,
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಅದಕೆ ದಾರ ತೋಡಿಸುವಾ !

ಕಂಬಿಕಟ್ಟೆ ಹಾಳಿತಟ್ಟೆ ' ಶಿವನ ಬುಟ್ಟಿ ' ಮಾಡುವಾ,
' ನಂದು ಚಿಂದ ನಿಸು ಚಿಂದ ' ವೆಂದು ಉಬ್ಬಿ ಹಾಡುವಾ !
ಚಿಂದ ಚಿಂದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತಹ
ಹಸಿರು ಹಳದಿ ನೀಲಿ ಊದಿ ಕೆಂಪು ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದ

ತಂದು ಕೊರೆದು ಸುತ್ತುವರಿದು ಹೂವು ಮಾಡಿ ಹಚ್ಚುವಾ,
ಹಾಡಿ ಕುಣಿದು ನೋಡಿ ನಲಿದು ಹಿಗ್ಗು ಹೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚುವಾ !
ರಾತ್ರಿಯಾಗೆ ಅದರ ಒಳಗೆ ದೀಪವಿಟ್ಟು ನೋಡುವಾ,
ದಾರ ಕಟ್ಟಿ ಎರಗಟ್ಟಿ ತುದಿಗೆ ತೂಗ ಹಾಕುವಾ !

ಗೆಳತಿ ಭಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು
ಕೂಡಿ ಕುಳಿತು ಹಬ್ಬದೊಳಿತು ಮಾತುಕತೆಯ ತೆಗೆದರು !
' ನಾನು ನಾಳೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ವನೊಡನೆ ಏಳುವೆ,
ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಜರಗ ಕಡ್ಡಿ ಶೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆ ! ' -

K 4419

ಎಂದು ಸರಸಿ ಸೆರಗು ಸರಿಸಿ ಮುಖದಿ ಹಿಗ್ಗು ತಂದಳು,
 ಅವಳೆ ಭಾಗಿ ' ಬಸದಿಗೊಗ್ಗಿ ಬೆಳಗಿ ಬರುವೆ ' ನೆಂದಳು;
 ' ಜಿಳಗಿ ಬಿಡುವೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಅರತಿ,
 ಮಾಡಿ ಇಡುವೆ ಹೆಂಡೆಯಿಂದ ಪಾಂಡುರವರ ಮೂರುತಿ ! '-

ಎಂದು ತಂಗಿ ಗಂಗಿ ತುಂಗಿ ಏನೊ ಏನೊ ಎಂದರು
 ಎಲ್ಲೊ ಏನೊ ಅಡಗಿ ಹೋದ ಹಬ್ಬ ಹಿಡಿದು ತಂದರು !
 ಎಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆ ಈಗ ಬಂತು ಹಬ್ಬ ಓಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ
 ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ನಾವು ನೋಡಿದಲ್ಲಿಗೆ !

ಅಂತು ಇಂತು ಬಂತು ಬಂತು ಕೊನೆಗೆ ಹಬ್ಬಗತ್ತಲೆ
 ನೋಡು ನೋಡು ಬಡದೆ ನೋಡು ನೀನು ಈಗ ಅತ್ತಲೆ !
 ಮಂಜು ಮಂಜು ಮೂರು ಸಂಜೆ ಕತ್ತಲಾಗಲೆಲ್ಲರು
 ಹಿಗ್ಗು ಹೆಚ್ಚಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಇಡಲು ತವಕ ಪಡುವರು !

ಹೊರಗೆ ಒಳಗೆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಎಡಕೆ ಬಲಕೆ ಎತ್ತಲು
 ಬೆಳಕು ಬೆಳಕು ! ಚಿಣುಕು ಮಿಣುಕು ಪಣತಿದೀಪ ಸುತ್ತಲು !
 ಗಳದ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಚಂದ್ರ ಇಳಿದ ಹಾಗಿದೆ !
 ಹಸಿರು ಅತ್ತ ! ನೀಲಿ ಇತ್ತ ! ಕೆಂಪು ಕೆಂಡವಾಗಿದೆ,

ಚುಕ್ಕು ಚೂರು ಚಿಕ್ಕೆ ಬಳಗ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸುತ್ತಿದೆ !
 ಎತ್ತ ನೋಡಿದತ್ತಲೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಮುತ್ತಿದೆ !
 ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿನಂತ ಹಳ್ಳಿ ಇಂದು ಬೆಳಗಿತು !
 ಮುತ್ತು ಹವಳ ಸುತ್ತು ದೀಪದೊಳಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಹೆಣೆಯಿತು !

ಗಂಗೆ ತುಂಗಿ ಭಾಗಿ ರಂಗಿ ಸರಸಿಗಿರಸಿ ಎಲ್ಲರು
 ಕತ್ತನೆತ್ತಿ ಸುತ್ತನೋಡಿ ವೈಯ ಮರೆತು ನಿಂತರು !
 ಸಂಗನಿಗ ರಾಮರಂಗ ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಕುಣಿದರು !
 ಉಬ್ಬದೆದೆಯ ಕೊಬ್ಬಿನಿಂದ ಒದರಿ ಕೂಗಿ ದಡಿದರು !

ಬಡವರಾದರೇನು ಮತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರು
ದುಃಖ ಮರೆತು ನಕ್ಕುನಲಿದು ಹರುಷ ಸುರಿಸಬಲ್ಲರು !
ತ್ಯಾಗವೀರ ಯೋಗಿಯಾದ ನೇಗಿಲಾಳ ಮಕ್ಕಳು
ಆಡುತ್ತಿರುವ ಆಟನೋಡಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ನಕ್ಕಳು !

ಉಣುವ ತಿನ್ನುವ ನಗುವ ನಲಿವ ಹಬ್ಬಗಿಬ್ಬವಾವುದು
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಲ್ಲ ಹಿಗ್ಗುಹಿರಿಮೆಯಾವುದೋ !
ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಮರಿಗಳಾಗಿ ಬಳಗ ಬಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಯಲಿ !
ಹಬ್ಬತ್ತಿರುವ ಹಬ್ಬದಂತೆ ಹಬ್ಬಿ ಹರವು ಆಗಲಿ !

ಹೆಕ್ಕಿಯಂತೆ ನಕ್ಕು ನಲಿವ ಮಕ್ಕಳಾಟ ಸಾಗಲಿ !
ನೋಡಿ ನಾವು ಸಾವು ನೋವು ಮರೆಯುವಂತೆಯಾಗಲಿ !
ಮೊಬ್ಬ ಜಗಕೆ ಉಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಹಬ್ಬ ಬಂದು ಹೋಗಲಿ !
ವರುಷಕೊಮ್ಮೆ ಹರುಷಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಬೆಳಗಲಿ !!

ಶ್ರೀ ಗೋಮಟೇಶ್ವರ

ನವರಸಗಳನೆ ಕಡೆದು ಶಾಂತಿನವನೀತವನು
ಪಡೆದು ಸದ್ಗುಣದೊಳಗೆ ನಾಂದಿ ನಿಲಿಸಿಹರೇನು
ಈ ಶಿವ-ಸತ್ಯ-ಸೌಂದರ್ಯಮಯ ಮೂರ್ತಿಯನು
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಷರಮಪಾವನ ಧವಳ ಕೀರ್ತಿಯನು !

ಹುತ್ತೇರಿ ಹರಿದಾಡುತೀವೆ ಹಾವು ಕಾಲಬಳಿ
ತೊಡೆ ತೋಳುಗಳನೇರಿ ಚೆಲ್ಲವಂದಿದೆ ಬಳ್ಳಿ !
ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹವು ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಲೆಯಲ್ಲಿ !
ನಿಂತೆನಿತು ಉಗ್ರ ತಪಗೈಯುತಿಹೆ ಬಾಹುಬಲಿ !

ಉನ್ನತನು ಹೇ ! ದೇವ, ನೀನೆಲ್ಲ ರೀತಿಯಲಿ !
ದಿಗ್ವಿಜಯಿ ಭರತ ಭೂಪನ ಗೆಲ್ಲ ಬಲ ಶಾಲಿ !
ಮತ್ತವಗೆ ಸಕಲ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತ ಮಾದಾನಿ !
ಆದಿ ಜಿನನಿಗು ಮೊದಲು ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆದ ಮುನಿ !

ನಿನ್ನ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ
ಕೈಮುಗಿದು ನಿಲ್ಲದವರಾರು, ಗೊಮ್ಮಟಯೋಗಿ !

ಹಳೆ-ಹೊಸ

೧

ಹಳೆಯ ಹೊನ್ನು ಹೊಸದಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಹೊಸ ಸುಗಂಧ ಹಳೆದಕ್ಕಿಲ್ಲ
ಹಳೆಯ ಹೊಲದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯ
ನವ್ಯ ನಾಟ್ಯ ನಡೆದಿದೆ !
ಹಳೆಯ ಹಸಿಯ ಹೀರದಿರಲು
ಬೆಳೆಯು ಬತ್ತಲಾರದೆ ?
ಹಳೆಯ ಜಿಗುಟು ಹೊಸದಕ್ಕಿಲ್ಲ ?
ಹೊಸತು ಹುರುಪು ಹಳದಕ್ಕಿಲ್ಲ ?

೨

ಬಿಳಿಯ ತಲೆಗೆ ಬಣ್ಣವೇಕೆ ?
ಕ್ರಾಘ ಕುಣಿದರೇನು ಕೆಡಕೆ ?
ಹೊಸತುಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿರಲಿ
ಸಂಪ್ರದಾಯದಾಚೆಗೆ !
ಹಳೆಯ ಕಣ್ಣೆ ತಾಳಿ ನೋಡು
ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತೀಚೆಗೆ !
ಬಿದ್ದರೇನು ನೀರು ಮರಳಿ
ಚಿಲುಮೆ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರಲಿ !

೩

ಹಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತರೇನು
ಮರೆಯಲೇಳು ಅದುವೆ ಚೆನ್ನ !
ನಗಲುಬೇಕು ನಲಿಯಬೇಕು
ಹಸಿರು ತುಂಬಿ ಹೊಸ ಎಲೆ !

ಅಳಲು ಬೇಕು ಅಳಿಯ ಬೇಕು
 ಎಡೆಯ ನೀಡಿ ಹಣ್ಣೆಲೆ !
 ಹಳೆಯದನ್ನು ಮರೆತರೇನು
 ಮರೆಯಲೇಳು ಅದುನೆ ಚೆನ್ನು !

೪

ಹಾರಿಹೋದಮೇಲೆ ಜಳ್ಳು
 ಉಳಿದೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿಹುದು ಕಾಳು !
 ನಾಯಿ ಕೊಡೆಗಳೇಳಬಹುದು
 ಹೊಸತು ಮಳೆಗೆ ಬಹುತರ !
 ಬೆಳೆಯ ಮೊಳಕೆಯೊಡನೆ ಕಸವು
 ತುಂಬಬಹುದು ತರತರ !
 ಕಸುವು ಕಳೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ
 ಕಾಣದೇನು ಬೆಳೆಯ ಲೀಲೆ !

೫

ಹಳೆಯ ಸಾರ ಹೀರಿಕೊಂಡು
 ಹೊಸತು ಜೈಸಿ ನಿಲುವುದೆಂದೂ !
 ತಾಣಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ ತಾವೆ
 ಮೆರೆವರೇನು ಹಿರಿಯರೆ ?
 ತರುಣ ಜನಕೆ ತಾಳ್ಮೆ ಹೇಳಿ
 ಚಿಗುರು ಚಿವುಟುತ್ತಿರುವರೆ ?
 ಹಳತು ಅಳಿದು ಹೊಸತು ನಿಂತೆ
 ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯವೆಂದಿನಂತೆ !

ಹೋಯ್ತು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮ ಸತ್ತು

೧

ಹೋಯ್ತು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮ ಸತ್ತು
ಅತ್ತು ಕಳೆಯಬೇಡ ಹೊತ್ತು
ಎತ್ತು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು
ಅಂತ್ಯಕಾರ್ಯ ತೀರಿಸೋಣ ಮರೆತು ಗೋಳನು !

ಇತ್ತು ಒಹಳ ಹಳತ್ತು ಇತ್ತು
ಇತ್ತು ಬಹಳ ಒಳಿತು ಇತ್ತು
ಬಂತು ಆದರೇನು ಮಿತ್ತು !
ನುಂಗಿಕೊಂಡು ನಾಸಿಸೋಣ ನಮ್ಮ ಬಾಳನು !

೨

ಹಳೆಯದಂತು ಸತ್ತು ಹೋಯ್ತು
ಹೊಸತು ಬರಲು ಬೇಕು ಹೊತ್ತು
ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಸತ್ತು
ಸುಡುವ ಸುಣ್ಣವಾದೆನೆಂದು ಸುಯ್ಯುತಿರುವೆಯ ?

ತೈಲ ತುಪ್ಪವೆರಡು ಹೋಯ್ತು
ಇಲ್ಲವಾಯ್ತು ಅತ್ತು-ಇತ್ತು
ಎಂದು ಬಂತೆ ಬಿಗಿದು ಕತ್ತು
ಕಷ್ಟ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ನೀರ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವೆಯ ?

೩

ಕ್ರಾಂತಿಕಾಳಿ ಕೈಗೆ ಕೊಂಡು
ಕೆಚ್ಚಿನೆದೆಯ ಯುವಕ ದಂಡು
ಬರುತಲಿಹುದು ಸಾಲುಗೊಂಡು
ವಿಶ್ವಧರ್ಮದುದಯ ಸಾರಿ ಜಗಕೆ ಹೇಳಲು !

ಭ್ರಾಂತಿ ಮುಸುಕು ಹರಿದು ಚಿಲ್ಲಿ
ಕ್ರಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನುದಿಸುವಲ್ಲಿ
ಶಾಂತಿ ಇಳಿಯಲಿಹುದು ಅಲ್ಲಿ
ತುಷ್ಟಿಮುಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಲೋಕವಾಳಲು !

ಸಿಂಬಿಯ ಸೇವೆ

೧

ಬಹು ಭಾರವನೆತ್ತುವ ಕಿರುಶಕ್ತಿ
ಅರಿತಿದೆಯದೋ ಆ ಸೊನ್ನೆಯ ಯುಕ್ತಿ !

೨

ತುಸು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಅತಿ ದುಡಿಸುವ ಧನಿಕ
ಬಲ್ಲನು ಕೂಲಿಯ ಆಳಿನ ತೂಕ !

೩

ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನು ತಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತು
ನೀರನು ತರುತಿಹ ನಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ೩—

೪

‘ ಕಿರಿಯದು ಆದರು ಮರೆಯದ ಸೇವೆ
ನಿಷ್ಕಾಮಿತ ಬಡ ಸಿಂಬಿಯ ಸೇವೆ ! ’

ನಂದಾದೀಪ

೧

ಇದು ನನ್ನೆಲ್ಲರ ಅತ್ಯಾನಂದದ ರೂಪ
ಇದು ಸಿರಿಗನ್ನಡತನದಾ ನಂದಾದೀಪ !
ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಚಯವಿದು ಸೂರ್ಯನ ತೇಜ
ನಿತ್ಯವು ಬೆಳಗುವುದಿದು ಸುತ್ತಿತ್ತಲು ಸಹಜ !

೨

ಗಾಳಿಗುದಾಳಿಗೆ ನೆಗೆದೇಳುವದಾವಾಗ್ನಿ !
ನೀರಿನ ತಂಪಿಗೆ ತಲೆಬಾಗದ ಬಡಬಾಗ್ನಿ !
ಎದೆಯೊಳು ನೆಲೆಸಿದ ಚಿರಶೌರ್ಯದ ವೀರಾಗ್ನಿ
ನಂದಾದೀಪದ ರೂಪಾತ್ಮನ ಅಮರಾಗ್ನಿ !

೩

ಕನ್ನಡ ನುಡಿದೇವಿಯ ಗುಡಿ ಹೂಸ್ತಲ ಮೇಲೆ
ಹರಡಿದೆಯಿದೊ ಕೆಂಬೆಳಗಿನ ಬಳ್ಳಿಯ ಮಾಲೆ !
ಎದೆಹಣತೆಯ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡೋಣ
ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆಯುತ ಹಾಡೋಣ !

೪

ಆ ಪಂಪನ ರನ್ನನ ಮಾಡೆಮ್ಮನು ಜನನಿ
ಹರಿಹರ-ರಾಘವ-ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ವಾಣಿ !
ಮಾಧ್ವ-ಬಸವ-ಶಂಕರರಾಮಾನುಜರೋಜ
ನೀಡಲಿ ನಮಗೀ ನಂದಾದೀಪವು ನೈಜ !

ಬಾಳ ಗೋಳು ಕಳೆವುದೆಂದು ?

೧

ಬಾಳ ಗೋಳು ಕಳೆವುದೆಂದು ?
ಹೇಳು ಅಮ್ಮ ಹೇಳು ಎಂದು
ಕಣ್ಣು ನೀರ ಸುರಿಸಲು
ಕನ್ನಡಾಂಬೆ ಒಲಿದಳು !

೨

ಕರುಣೆಗಣ್ಣು ಕಿರಣ ಚೆಲ್ಲಿ
ವೆನೊನ ಭಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
ಭಾರತಾಂಬೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ
ಕೈಯ ಬೆರಳು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ
' ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳು ' ಎಂದಳು,
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನಿದ್ರಿಸಿದಳು !

೩

ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ ನಾನು
ಭಿಕ್ಷು ಎಂದು ತಿಳಿದಳೇನೋ
' ಮುಂದೆ ಸಾಗು ' ಎಂದಳು
ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಳು !

೪

ಮುಗಿಲು ಹರಿದು ಬಿದ್ದಿತೆಂದು
ನೆಲವು ಬರಿದು ಹೋಯಿತೆಂದು
ಹೆದರಿ ದೇಹ ಉರುಳಿತು
ಎಚ್ಚರಳಿದು ಹೋಯಿತು !

೫

ಮಬ್ಬ ಕಳೆದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ
ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ನೋಡೆ ತಿಳಿದೆ,
ವಿಶ್ವವಾತೆ ಕೂಳಿತು ತನ್ನ
ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸೆನ್ನ
ತಲೆಯ ತೀಡುತ್ತಿರುವಳು
ಮೊಲೆಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವಳು !

ಜೀವನ-ಗಾಯನ

೧

ಹುಟ್ಟುವುದೊಂದಿನ ಸಾಯುವುದೊಂದಿನ
ಮಧ್ಯಂತರದೀ ಬದುಕಿನ ಕೆಲದಿನ
ತಪ್ಪದೆ ಬೀಳುತಲೇಳುತಲಿರುವುದೆ
ಒಂದಿನ ನಗುವುದೆ ಒಂದಿನ ಅಳುವುದೆ
ಗಾಯನ ಗಾಯನ ಜೀವನ ಗಾಯನ
ಇದುವೇ ಎಮ್ಮಯ ಬಾಳ ರಸಾಯನ !

೨

ಮುದ ಮೊಳೆತೇಳುವ ಮದುನೆಯ ಶುಭದಿನ
ಕಣ್ ಕಣ್ ತುಟಿ ತುಟಿ ಕೂಡಿದ ನಲ್-ದಿನ
ಹಾಲ್ಗೆನ್ನೆಗೆ ಹೂವೇರಿದ ಸವಿ ದಿನ
ನಗುವುದೆ ನಗುವುದೆ ನಗುವುದೆ ಆ ದಿನ
ಗಾಯನ ಗಾಯನ ಜೀವನ ಗಾಯನ
ಅದುವೇ ಎಮ್ಮಯ ಬಾಳ ರಸಾಯನ !

೩

ಸತಿಸತಿ ನಡುವಿನ ಪ್ರೇಮದ ಹೊಳೆಯೊಳು
ಮಗುವಿನ ದೋಣಿಯು ಹರಿಹರಿದಾಡಲು
ದಡ ದಡ ಚುಂಬನ ಕೊಡುಕೊಡುತನುದಿನ
ನಲಿನಲಿದಾಡುತ ನಗುವುದೆ ಆ ದಿನ
ಗಾಯನ ಗಾಯನ ಜೀವನ ಗಾಯನ
ಅದುವೇ ಎಮ್ಮಯ ಬಾಳ ರಸಾಯನ !

೪

ಅಕ್ಕರೆ-ಸಕ್ಕರೆ ತಿನಿಸುವ ಮನೆ ಜನ
ಬೇವಿನ ಕಹಿರಸ ಕುಡಿಸುವರೊಂದಿನ
ಮಗುವೋ ಮಡದಿಯೋ ಮಡಿಯುವ ದುರ್ದಿನ
ಅಳುವುದೆ ಅಳುವುದೆ ಅಳುವುದೆ ಆ ದಿನ
ಗಾಯನ ಗಾಯನ ಜೀವನ ಗಾಯನ
ಇದುವೇ ಎಮ್ಮೆಯ ಬಾಳ ರಸಾಯನ

೫

ಸಾವಿನ-ನೋವಿನ-ಬೇವಿನ ಕಹಿ ದಿನ
ನಲವಿನ-ಗೆಲವಿನ-ಚೆಲುವಿನ ಸಿಹಿ ದಿನ
ಹಾಗೊಂದಾದಿನ ಹೀಗೊಂದಾದಿನ
ಅಳುವುದೆ ನಗುವುದೆ ತಪ್ಪದ ದಿನದಿನ
ಗಾಯನ ಗಾಯನ ಜೀವನ-ಗಾಯನ
ಇದುವೇ ಎಮ್ಮೆಯ ಬಾಳ ರಸಾಯನ !!

ತುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ

೧

ತುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಾರಿ, ತುಳಿವರೆನ್ನನು ಎಂದು
ತುಳಿವವರನೆಂದಾರೆ ಹಳಿಯಬಹುದೆ ?
ತುಳಿವವರು ತುಳಿಯದಿರೆ ತನಗೆಲ್ಲಿ ಗತಿ ಎಂದು
ತಿಳಿಯದಿರೆ ತಿಳಿಗೇಡಿಗುಳಿವು ಇಹುದೆ ?
ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಣ್ಣೆ, ಕಡೆವರೆನ್ನನು ಎಂದು
ಕಡೆವವರ ನಡೆಗೆ ಕೆಡುನುಡಿಯಬಹುದೆ ?
ಕಡೆವವರು ಕಡೆಯದಿರೆ ಪಡೆವುದೆಂತ್ಯೆ ಜನ್ಮ ?
ಕಡೆವ ಋಣಕವರಡಿಯ ಪಿಡಿಯದಿಹುದೆ ?
ಬಾಳ ಬಯಲೊಳು ಸುಖದ ಸರಿದಾರಿ ಬೀಳುವೊಡೆ
ದುಃಖದಾ ದಂಡು ಹಾಯ್ದಾಡಬೇಕು !
ಕಾಯ-ಘಟದಲಿ ಶಾಂತಿನವನೀತ ತೇಲುವೊಡೆ
ಕ್ರಾಂತಿ ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂ ಕಡೆಯಬೇಕು !

೨

ಸಿರಿಗಂಧದಾ ಕೊರಡು ಸವೆದರೇನೈ ತಿಕ್ಕಿ,
ತಿರುತಿರುಗಿ ತೆಯ್ದವರ ತೆಗಳಬಹುದೆ ?
ತೆಯ್ದವರು ತೆಯ್ಯದಿರೆ, ತನು ತ್ಯಾಗಗೈಯ್ಯದಿರೆ
ಸತ್ಪಾತ್ರಸಾಗಂಧ ಸೂಸಬಹುದೆ ?
ಸುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿನ್ನ, ಸುಡುವರೆನ್ನನು ಎಂದು
ಸುಡುವವರ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿದೆಳಬಹುದೆ ?
ಸುಡುವವರು ಸುಡದಿರಲು, ಶುಚಿಗೊಂಡು ಆ ಚಿನ್ನ
ಚೆಲುವೊಕ್ಕ ಅಪರಂಜಿಯಾಗಬಹುದೆ ?

ತ್ಯಾಗ-ಗಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಯಕೊರಡನ್ನು ತೆಮ್ಮಾಗ
 ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸಾರಭವು ಸೂಸುತಿಹುದು !
 ವಿಜ್ಞಾನ ವೂನೆಯಲಿ ಅಜ್ಞಾನವನು ಸುಟ್ಟು
 ಸುಜ್ಞಾನ ಮಿಸುನಿ ಮಿರುಮಿರುಗುತಿಹುದು !

೨

ಹುಲ್ಲು ಗಾಲದ ಹಸಿರು-ಹೊಲ-ಚಿಲುನ ಕಾಣುವೊಡೆ
 ಮಳೆಗಾಲ ಬೇಸರಿಕೆ ಸಹಿಸಬೇಕು !
 ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗುವಿನಾ ಮೊಗ ನೋಡುವೊಡೆ
 ಹಡೆವ ಬೇನೆಯ ಶೂಲಿ ತಾಳಬೇಕು !
 ಬೆಳಕಿನೆಳೆನೊಳಕೆ ಹೊರಹೊರಟು ಬರುವಾ ಮುನ್ನ
 ಕಳ್ತಲೆಯ ಗೊರಟು ನೆರೆನೆನೆಯಬೇಕು !
 ಪ್ರೇಮ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲ್ತೆ ಭಕ್ತಿ ಹೊಳೆ ಹರಿಯಲ್ತೆ
 ಧ್ಯಾನಗಾನದ ಮೋಡ ಕವಿಯಬೇಕು !
 ನಮ್ಮಾಶೆ ಕೈಗೂಡಿ ಬರಲೆಂದೆ ಹೇ ! ದೇವ
 ಕಷ್ಟವನು ಕೊಡುತಿರುವೆ ನಮಗೆ ಇಂತು !
 ದುಡಿಯದಿರೆ ಧನಿಯದುರು ದುಡ್ಡು ಕೇಳುವುದೆಂತು ?
 ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ಬೇಡಿದ್ದು ಬಾರದಂತೂ ! !

ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲ

೧

ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ವಿಶ್ವವು !
ಕಾಮ-ಪ್ರೇಮದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೆ
ರೂಪ ತಾಳಿದೆ ಜನ್ಮವು !
ಮೇಲು-ಕೀಳನು ತಂದು ಜೋಡಿಸಿ
ಅಂದವಾಗಿದೆ ಭೂಮಿಯು !
ಒಳಿತು ಕಡುಕನ್ನೊಂದುಗೂಡಿಸಿ-
ನೆಲೆಸಿ ನಿಂತಿದೆ ಬಾಳೈಯು !

೨

ಭೀತಿ ಪ್ರೀತಿಯ ನಂಜು-ಸೊದೆಗಳು
ಕಡಲಿನೊಡಲಲಿ ದೊರೆವುವು !
ಕ್ರಾಂತಿ - ಶಾಂತಿಯ ಬೆಂಕಿ-ನೀರುಗ-
ಳಲ್ಲೆ ಒಳಗವಿತಿರುವುವು !
ಅಳುವುನಗುವಿನ ಗುಡುಗುಮಿಂಚುಗ-
ಳಹವು ಮೋಡದ ಮರೆಯಲಿ !
ಹಿಗ್ಗು ಕುಗ್ಗಿನ ಏರು-ಇಳಿತಗ-
ಳಹವು ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲಿ !

೩

ಸುಳ್ಳು - ಸತ್ಯದ ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲಿನ
ಗೋಡೆ ನಾಲ್ಕೂ ನಿಂತಿವೆ !
ಹುಟ್ಟುಸಾವಿನ ಹಗಲು ಇರುಳಿನ
ಬಾಗಿಲೆರಡೂ ತೆರೆದಿವೆ !
ಸಾಪ-ಪುಣ್ಯದ ಧೂಳಿ-ಗಾಳಿಗೆ
ಕಿಟಕಿ - ಕಿಂಡಿಗಳೆಂಬಿವೆ !
ಸಿರಿಯು ಬಡತನ ಹೊನ್ನು ಹುಡಿಗಳು
ಬಿಡದೆ ಮನೆಯನೆ ತುಂಬಿವೆ !

೪

ಸೋಲು ಗೆಲವಿನ ಬಿಸಿಲು ನೆಳಲಿನ
ತೆರೆಗಳಾಡುತ್ತಲಿರುವುವು !
ಸುಖದ ದುಃಖದ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆ
ಬರುತ ಹೋಗುತ್ತಲಿರುವುವು !
ಬೇವು-ಬೆಲ್ಲವನ್ನೊಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ವಿಶ್ವವು !
ಅದನೆ ಸವಿಯುತ ಬಾಳುವಲ್ಲಿಯೆ
ಉಂಟು ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯವು !

ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

೧

ವಿಶ್ವದ ರಚನೆಯ ಮಾಡಿಹನೋರ್ವನೆ
 ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲಾ ಸಂಶಯವು !
 ಆದರು ಅದರೊಳು ಕಾಣುತ್ತಲಿರುವುದು
 ಇಬ್ಬಗೆ ಸೊಬಗಿನ ಸಂಗಮವು !
 ಒಂದೆಡೆ ಭಾವನ ಒಂದೆಡೆ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಜೋಡಿಸಿ ಮೂಡಿಸಿದಂತಿಹುದು !
 ಈ ಕಡೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಆ ಕಡೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
 ಸೇರಿಸಿ ಬಾಳುವೆ ನಿಂತಿಹುದು !

೨

ಮಾಯೆಯದೊಂದಿರೆ ಮನುಜನದೊಂದಿದೆ
 ತರತರ ವಸ್ತುಗಳಿಹವಿಲ್ಲಿ !
 ಮೂಡಿದ್ದೊಂದಿರೆ ಮಾಡಿದ್ದೊಂದಿದೆ
 ಒಗ್ಗೂಡುವೆ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದ್ದೊಂದಿರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೊಂದಿದೆ
 ಏನಂದವೊ ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ !
 ಇದ್ದದ್ದೊಂದಿರೆ ಆದದ್ದೊಂದಿದೆ
 ವಿಶ್ವದ ಒಡೆಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ !

೩

ಮಾಯೆಯ ಬಸಿರಲಿ ಜನಿಸಿದ ವಸ್ತುವೆ
 ' ಪ್ರಕೃತಿ ' ನಾಮವ ತಳೆದಿಹುದು !
 ಮನುಜನ ಕೈಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಡವೆಯೆ
 ' ಸಂಸ್ಕೃತಿ ' ಹೆಸರನು ಪಡೆದಿಹುದು !

ಯಾವುದು ಜೀವದ ಭಾವದಿ ಬದುಕಿದೆ
 ಅದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿ ತಾನಾಯ್ತು !
 ಯಾವುದು ಬುದ್ಧಿಯ ಬಲದಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆ
 ಅದುವೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದಾಯ್ತು !

೪

ಪ್ರಾಕೃತ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊದಗಲು
 ಆಯಿತು ಸುಂದರ ಆಕೃತಿಯು !
 ಪ್ರಾಕೃತ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಟ್ಟೆಯು
 ತೊಡಿಸಲು ಬಂದಿತು ಪೌರತೆಯು !
 ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸೌಧವು ಮುಗಿಲನು ಮುಟ್ಟಲು
 ಪ್ರಕೃತಿ ಪಾಯವೆ ಆಧಾರ !
 ಪ್ರಕೃತಿ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನದಿ
 ಸಾಗಿದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಸಾರ !

ಉದ್ಧಾರ

೧

ಉದ್ಧಾರ ಉದ್ಧಾರ ಈ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರ
ಯಾರ್ಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕೆ ?
ಹಲಕೆಲರು ಮಾಡಿಹರು ಜೀವನನೆ ನೀಡಿಹರು
ಆದರೂ ನೀಗಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕೆ ?
ಅವತಾರ ಅವತಾರ ಎನಿತೆನಿತೋ ಅವತಾರ
ಕಳೆದರೂ ಕೊಳಚೆ ಉಳಿದಿರುವುದೇಕೆ ?
ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಿಳೆಯಾಣ್ಮರೇಸೇಸೊ ನರಜನ್ಮ
ತಳೆದರೂ ಪಾಪ ಬೆಳೆದಿರುವುದೇಕೆ ?
ಗುಡಿಸುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದಿರಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಕೋಣೆಯೊಳು ಕಸಬಂದು ತುಂಬುವಂತೆ,
ಮುಂದುಗಡೆ ಹಾಸುತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯೆ ಹಿಂದಿತ್ತು
ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಾಪಿ ಸುರುಳಿಯಂತೆ,
ನಲಿಕೆಯಲಿ ಹಾಕಿದರು ಸಲೆತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದರು
ಡೊಂಕಾಗುತಿಹ ನಾಯಿಬಾಲದಂತೆ,
ಯುಗ ಯುಗಾನ್ನವ ತಿಂದು ಮತ್ತೆ ಹಸಿದಿಹನೆಂದು
' ಆ ' ಯೆಂದು ಬಾಯ್ತೆರೆದ ಕಾಲನಂತೆ
ಈ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯದು ಪರಿಹಾರ-
ಗೊಳ್ಳದಲೆ ನಿಂತಿಹುದೆ ಎಂದಿನಂತೆ ?
ದುಡಿವವರು ಕೈಸೋತು ಬಿಡುವಾಗ ಬೇಸತ್ತು
' ನೀಗದಿದು ನೀಗದೈ ' ಎನ್ನುವಂತೆ ?

‘ಎಷ್ಟು ಬಗೆ ಕಾಡಿದರು ಬೆಂಬಿಡಿದು ದೂಡಿದರು

ಕತ್ತಲೆಯ ಹುಟ್ಟಳಿದು ಹೋಗದಲ್ಲ !’

ಎಂದೆನುತ ಬೇಸತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವನೆ ಮರೆತು

ಕೂಡುವನೆ ದಿನಕರನು ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ !

ಜಗಕಾಗಿ ದುಡಿದಂಥ ಜನಕಾಗಿ ಮಡಿದಂಥ

ಅವತಾರಿಗಳ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲ !

ತನುಮನವ ತಿದ್ದುತ್ತ ತನ್ನನ್ನೆ ಗೆದೆಯುತ್ತ

ಉದ್ಧಾರಗೊಂಡವನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ !

ಕೋಗಿಲೆಯು ಸುಗ್ಗಿಬರೆ ಹರುಷದಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರೆ

ಹಲವು ಜನರೈತಂದು ಕೇಳಬಹುದು !

ಗಂಗೆತನು ತುಂಬಿಬರೆ ಇನಿಯನೆಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿರೆ

ಸಹಸ್ರ ಜನ ಮಿಂದು ಶುಚಿಗೊಳ್ಳಬಹುದು !

ತನ್ನ ಮನೆ ಕತ್ತಲನು ಕಳೆಯಲೆನೆ ಜ್ಯೋತಿಯನು

ಹೊತ್ತಿಸಿರೆ ಹತ್ತು ಮನೆ ಬೆಳಗಬಹುದು !

ತನ್ನ ನುದ್ದರಿಸಲಿರುವನಿತರೊಳು ಕೆಲ ಜನರು

ಉದ್ಧಾರಗೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಹುದು !

ತನ್ನ ನುದ್ದರಿಸುವುದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಾಗದದು

ತನ್ನೊಳಗೆ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರವಿಹುದು ;

ಉದ್ಧಾರಗೊಂಡು ಜನದುದ್ಧಾರ ಗೈವವನ

ಜಗವನುದ್ದರಿಸುವವನೆನ್ನ ಬಹುದು !

೩

ಆದರೇನಂತೆ ಎದೆ ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ಕೊಟ್ಟುದಿದೆ

ಜಗವನುದ್ದರಿಸುವವನೆಂಬ ಬಿರುದು

ಬತ್ತಲೆಯ ಸತ್ಯವನೆ ಹೊರಗೆಳೆದು ಹೇಳುವೆನೆ

ಜಗದ ಉದ್ಧಾರವಿದು ಬರಿದು ಬರಿದು !

ಮಹಿನಾತ್ಮ - ದಾರ್ಶನಿಕ - ಭವ್ಯಾತ್ಮ - ಅನುಭವಿಕ
 ತತ್ವವಿದ - ವಿಜ್ಞಾನಿ - ಕವಿಗಳೆನಿತೋ
 ಶೋಧಕರು - ಬೋಧಕರು - ಸಾಧಕರು - ಸೇವಕರು
 ಸಾತ್ವಿಕರು ಸುಧಾರಕರೆನಿತು ಗೊತ್ತೋ ?
 ಶೋಧಿಸುತ ಬೋಧಿಸುತ ಸಾಧಿಸುತ ವಾದಿಸುತ
 ತಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ತತ್ವ ದರ್ಶನ ಮುಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕಪುರಾಣೊಟ್ಟಿ
 ತಮ್ಮ ಗೋರಿಯ ತಾವೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
 ನಿದ್ದೆಗೈಯುತಲಿಹರು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತಲಿಹರು
 ಕಾಲಗರ್ಭಾಂತರದ ಶೂನ್ಯದೊಳಗೆ !
 ಉದ್ಧಾರವೆಲ್ಲಿಯದು ಬರಿಬಾಯಿಮಾತಿನದು
 ತಿಳಿಯದಾ ಭಗವಂತನಂತ ನಮಗೆ !
 ಉದ್ಧಾರ ಉದ್ಧಾರ ಈ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರ
 ಯಾರಾದರೇನಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಹುವೆ ?
 ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರವನೆ ತಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನೆ
 ಧನ್ಯನವನೆಂದಾರೆ ಮರೆಯಬಹುದೆ ?

೪

ಜನಸೇವೆಗೈವವರು ಸುಧಾರಣೆಗೊಯ್ದವರು
 ದೇಶಭಕ್ತರು ಜಗವ ತಿದ್ದುವವರು
 ಹೊತ್ತ ಹೊಣೆಹೊರೆ ತಾನು ಗೊತ್ತುಗಂಡಿದೆಯೇನು
 ಇಲ್ಲಾದರೇನವರು ದೊಡ್ಡ ಜನರು !
 ಅವರಿಗೆದುರಾಡಿಲ್ಲ ಅಪಶಕುನ ನುಡಿದಿಲ್ಲ
 ಅವರಾಶೆ ಬಲು ಹಿಂದು ಬಲ್ಲೆನಾನು !
 ದುರ್ದಮ್ಯ ಗೋಳಾಟದೆದುರವರ ಹೋರಾಟ
 ಹಗಲಿರುಳು ನಡೆದಿರುವುದಯೆನೇನು ?
 ಸಾಲದಯ್ಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಾಲದವರಾ ಶಕ್ತಿ
 ಸಾಲದೆಂಬುದಕಿಹುದು ಜಗವು ಸಾಕ್ಷಿ !
 ಆಶೆ ಹುಸಿ ಮೋಸ ಕೊಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವವೆಲೆ
 ನೋಡಯ್ಯ ಸಲಿತರೆದು ನಿನ್ನ ಅಕ್ಷಿ !

ನೀಸೀಮ ! ನೀಸೀಮ ! ಓಹೊ ! ಅಗಣಿತ ಅಮಮ !

ಅನುಪಮ ! ಅಪಾರವೀ ಜಗದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ !

ವಿಶ್ವಸಾಗರದೊಂದು ಅಣುವಿನೊಳಗಣುವೆಂದು

ವಿನಾದರೇನಲ್ಪ ಮನುಜ ಶಕ್ತಿ !

ಆ ಶಕ್ತಿ ಈ ಶಕ್ತಿ ಮಾ ಶಕ್ತಿ ಧೀ ಶಕ್ತಿ

ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗಾ ಮೂಲಶಕ್ತಿ

ಅಂದಿಂದಿಗೂ ಸತ್ಯ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಶ್ಚ

ದೇವ ನೆಂಬುವುದೊಂದು ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿ !

೫

ಆ ಶಕ್ತಿ ಎಳೆದಂತೆ ಮೇಣದುವೆ ಸೆಳೆದಂತೆ

ಸಾಗುತಿಹುದೀ ವಿಶ್ವ ಸೂತ್ರದಂತೆ !

ಹುಲ್ಲೆಲೆಯು ಚಲಿಸುವುದು ಅಣುವಾತ್ರ ಅಲುಗುವುದು

ಆ ಶಕ್ತಿಯಾಣತಿಯದೆಂತೋ ಅಂತೆ !

ಪಾಪದೀ ಹೊರೆಹೊತ್ತು ತಡೆತಡೆದು ಬೇಸತ್ತು

ಕೆರಳಿ ನಿಂತಿಹುದು ಆ ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿ !

ಒಳತುಕೆಡಕನ್ನೊಟ್ಟಿ ಒಂದೆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟ

ತೆಗೆದಿಹುದು ತೂರಿ ಬಿಡಲಿರುವಯುಕ್ತಿ !

ಬಿರುಗಾಳಿ ಚಡಿತಕ್ಕೆ ಬಿರುಸಾದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ

ಟೊಳ್ಳಳಿದು ಉಳಿದದ್ದೆ ಗಟ್ಟಿಗಳು !

ಎಲ್ಲವನು ಕಡೆದಾಗ ದುಃಶಕ್ತಿ ಮಡಿದಾಗ

ಮೇಲೇರಿ ಬಂದದ್ದೆ ಮಧುರ ಬಾಳು !

ಈ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದೆ ನಿರ್ಧಾರ !

ಕೈತೊಳೆದು ನಿಂತಿಹನು ಜಗದ ಗಂಡ !

ಅನ್ಯಾಯ ಕಳ ಕೊಲೆಯು ಮರೆಮೋಸದಾ ಉರಿಯು

ಅದಕಂತೆ ಯುದ್ಧದಾ ಯಜ್ಞ ಕುಂಡ !

ಸುಡಲಿಹುದು ಸುಡಲಿಹುದು ಜಗವನ್ನೆ ಸುಡಲಿಹುದು

ಸುಳ್ಳು ಸುಡಲುಳಿದೀತು ಸತ್ಯ ಚಿನ್ನ !

ತಲೆನೀಡು ಬಾ ನಿನ್ನ, ಅದಕೇಕೆ ಅನುಮಾನ

ಇದು ಇಂತೆ ಸುಖಶಾಂತಿ ಬರುವ ಮುನ್ನ !

ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸಿದ ಅಸುರ ಭಸ್ಮಗೊಂಡನು ಪೂರ;
 ತನ್ನ ಸ್ತ್ರ ತನ್ನ ಕೊಲೆ ಗ್ರಿಯ್ಯದಿಹುದೆ ?
 ಮರದೊಡಲ ಕಿಡಿಯಂತೆ ಮರವನ್ನೆ ಸುಡುವಂತೆ
 ಅಣುಬಾಂಬಿನಾ ಚರಿತೆಯಾಗಲರಿದೆ ?
 ಮಣ್ಣು ತಾ ಮೊಳೆತೆದ್ದು ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಕೆಳಬಿದ್ದು
 ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ಮಣ್ಣಾದ ಮಣ್ಣಿನಂತೆ,
 ಮುಂದುರುಳಿ ಜರಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳಾಗಿ ಹೊಳೆಯಾಗಿ
 ಹರಿ ಹರಿದು ನಿಲ್ಲುತಿಹ ನೀರಿನಂತೆ
 ಅದನೊತ್ತಿ ಇದನೊತ್ತಿ ತನ್ನತಾನೊತ್ತೊತ್ತಿ
 ಬೇಸತ್ತು ನಿಲ್ಲುತಿಹ ಗಾಳಿಯಂತೆ,
 ಅದನುರಿದು ಇದನುರಿದು ತನ್ನ ತಾನುರಿದಳಿದು
 ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ
 ಸಾವುದೆಲ್ಲವು ಸತ್ತು ಹೊಸ ಜೀವ ಮೈವೆತ್ತು
 ನಿಲ್ಲುವುದು ನಿಲ್ಲುವುದು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ !
 ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೀ ಮಾತು ಅನೃತವೆ ತಾ ಸೋತು
 'ಋತವೊಂದೆ ಗೆಲ್ಲುವುದು' ನಿತ್ಯನಿತ್ಯ !
 ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೀ ಉರಿಯು ಕಣ್ಣೀರಿನೀ ತೊರೆಯು
 ಆ ದಿನವು ಬರುವವರೆಗಿದ್ದೆ ಇಹುದು !
 ದುರ್ದಿನವು ಸಂದಾಗ ಆ ದಿನವು ಬಂದಾಗ
 ಈ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರ ಸಾಧ್ಯವಹುದು !

ಕುಣಿಸಿದೊಲು ಕುಣಿಯುವೆನು

೧

ಕುಣಿಸಿದೊಲು ಕುಣಿಯುವೆನು
ಮಣಿಸಿದೊಲು ಮಣಿಯವೆನು
ನಾ ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರದಾ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿ !
ಎಳೆದತ್ತ ನೂಗುವೆನು
ಸೆಳೆದತ್ತ ಸಾಗುವೆನು
ತೂಗುವೆನು ಬಾಗುವೆನು ಭಕ್ತನಾಗಿ !

೨

ಕುಂಬಾರ ನೀನಿರುವೆ
ಹುಸಿಕೆಸರು ನಾ ನಿರುವೆ
ನೀ ಮಾಡಿದಾ ಗಡಿಗೆ ನಾನಾಗುವೆ !
ಹಿರಿಶಿಲ್ಪಿ ನೀನಿರುವೆ
ಕಿರು ಶಿಲೆಯು ನಾನಿರುವೆ
ನೀ ಕಡೆದ ತೆರ ನಾನು ಮೂರ್ತಿಗೊಳುವೆ !

೩

ನಾಬೇಡವೆನಲಾರೆ
ನಿನಗಡ್ಡೆ ಬರಲಾರೆ,
ಮನ ಬಂದ ತೆರನೆನ್ನನಾಡಿಸಯ್ಯ !
ಆಳಾಗಿಸೆನ್ನನ್ನು -
ಅರಸಾಗಿಸೆನ್ನನ್ನು -
ಅಭಿಮಾನವನೆ ಮಾತ್ರ ಅಡಗಿಸಯ್ಯ !

೪

ನೂಕಿದರೆ ಬೀಳುವೆನು
ಎತ್ತಿದರೆ ಏಳುವೆನು
ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗುವೆನು ಮೇಣದಂತೆ !
ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಾದಂತೆ
ಬಾಳುವೆನು ನಾನಂತೆ
ಹುಟ್ಟುವೆನು ಸಾಯುವೆನು ಬಯಸಿದಂತೆ !

೫

ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲುವೆನ್ನೆ
ಹೋದಲ್ಲಿ ಬರುವೆನ್ನೆ
ಬಿಂಬಿಡಿದು ಇರುವೆನ್ನೆ ನೆರಳಿನಂತೆ !
ಕೂಸಾಗಿ ಆಡುವೆನು
ಕೊಳಲಾಗಿ ಹಾಡುವೆನು
ಸತಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವೆನು ಒಲವಿನಂತೆ !

೬

ಕುಣಿಸಿದೊಲು ಕುಣಿಯುವೆನು
ಮಣಿಸಿದೊಲು ಮಣಿಯುವೆನು
ನಾ ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರದಾ ಗೊಂಬೆಯಾಗಿ !
ಎಳೆದತ್ತ ನೂಗುವೆನು
ಸೆಳೆದತ್ತ ಸಾಗುವೆನು
ತೂಗುವೆನು ಬಾಗುವೆನು ಭಕ್ತನಾಗಿ !!

ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ

ಮರ್ತ್ಯದ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳಲು
 ಕೀರ್ತಿಯೆ ಬೇಕೆಂದೆನ್ನದಿರು !
 ಕೀರ್ತಿಯ ಆಶೆಯೆ ವ್ಯರ್ಥವು ಎನ್ನುವ
 ವಾರ್ತೆಯನೆಂದಿಗು ಮರೆಯದಿರು !
 ವನದಲಿ ಕುಸುಮಗಳು ದಿನದಿನ ಅರಳುತ್ತ
 ತನಿತನಿಗಂಪನು ಬೀರುವುವು !
 ಮಣಿಗಳು ರನ್ನದ ಖಣಿಯೊಳು ನಿತ್ಯದಿ
 ಮಿಣಿಮಿಣಿ ಮಿಂಚುತ್ತ ಮಿರುಗುವುವು !
 ಕಾಡಿನ ಗಿಡದಲಿ ಗೂಡೊಳು ಕೋಕಿಲೆ
 ಹಾಡುತ್ತ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡುವುದು !
 ನಾಡಿನ ಜನಗಳು ನೋಡದ ಎಡೆಯಲಿ
 ಆಡುತ್ತ ನವಿಲದು ಕುಣಿಯುವುದು !
 ಜಗದಿಂ ಹೊಗಳಿಸಿ-ತೆಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಶೆಯು ಅವಕಿಲ್ಲ !
 ಜಗದಲಿ ಬಾಳುವ ಬಗೆ ಬಗೆ ಜನಗಳ
 ಬಗೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯು ಬೇಕಿಲ್ಲ !
 ಅಂತೆಯೆ ನೀ ಜಗ ಸಂತೆಯ ಮಾತಿಗೆ
 ಚಿಂತಿಸಬೇಡೈ ಸಜ್ಜನನೆ !
 ಅಂತರ್ಯದ ನಿಧಿ ಸಂತನ ತೆರದೊಳು
 ನಿಂತಿರು ನಿನ್ನಷ್ಟಕೆ ನೀನೆ !
 ನಾಡಿನ ಮೂಢರು ನೋಡದೆ ಆಡಲಿ
 ಮಾಡದೆ ಬಿಡದಿರು ಕಾಯಕವ !
 ಮಾಡುವುದೇನಿದೆ ಮಾಡಲೆಬೇಕೈ
 ನೋಡದೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರತಿಫಲವ ॥

ತಾಳ್ಮೆ

೧

ತಾಳು ದೇಹವೆ ತಾಳು ಜೀವವೆ
ತಾಳು ನನ್ನಯ ಸಕಲ ಸಂಪದವೆ !
ತಾಳ್ಮೆ ತಳಹದಿ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ
ಬಾಳಿನವೃತ್ತ ಭವ್ಯ ಮಂದಿರವೆ !

೨

ತಾಳ್ಮೆ-ತಾಳಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ
ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ !
ನೋಡಿ ನಲಿಯುತ್ತ ನಕ್ಕು ಕೆಲೆಯುತ್ತ
ತಲೆಯ ತೂಗುತ್ತಲಿಹುದು ಪಿಂಡಾಂಡ !

೩

ತಾಳ್ಮೆ - ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯೊಳಗಡೆ
ನಲಿವು ಗೆಲುವಿನ ನೀರು ತುಂಬಿಹುದು !
ತಾಳ್ಮೆಯೊಡಲಿನ ಕಡಲ ಕಡೆಯಲು
ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಾ ಶಾಂತಿಗಿಂಬಿಹುದು !

೪

ತಾಳ್ಮೆ - ತೈಲದ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೆ
ಆತ್ಮನಾತ್ಮನ ಬತ್ತಿ ಹೊತ್ತಿಹುದು !
ತಾಳ್ಮೆ - ತತ್ತಿಯ ಸುತ್ತಿನೊಳಗಡೆ
ದೇವ ನಿರವನ ಮರಿಯು ಬದುಕಿಹುದು !

೫

ನೀನಹಿಂಸೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿದೊದೆ
ತಾಳ್ಮೆ-ಆಕಳ ಹಿಂಡಿಕೊಂಬುವುದು !
ದಯದ ರಸರುಚಿಯರಿತುಕೊಳ್ಳುವೊಡೆ
ತಾಳ್ಮೆ-ಹಣ್ಣನೆ ಹರಿದು ತಿಂಬುವುದು ?

೬

ತಾಳ್ಮೆ-ನೀರನೆ ಎರೆದರಲ್ಲವೆ
ಸುಖದ ಮಾಮರ ಚಿಗುರಿಕೊಳ್ಳುವುದು !
ತಾಳ್ಮೆ-ಬಲ್ಲರೆ ಸುರಿದರಲ್ಲವೆ
ಹಿಗ್ಗು-ಹೊಳೆ ತಾ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವುದು !

೭

ಸತ್ಯ-ಸೂರ್ಯನು ಉದಿಸಿ ಬರುವುದು
ತಾಳ್ಮೆ-ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದಲಿ ?
ಸ್ವೈರ್ಯ - ಧೈರ್ಯಗಳುಳ್ಳಿ ಬರುವುದು
ತಾಳ್ಮೆ-ಕವಚವ ತಳೆದರಿಂದಲಿ ?

೮

ತಾಳು ತಾಳೆಲೆ ತಾಳು ಆತ್ಮವೆ
ತಾಳ್ಮೆಯರಿತಾ ಬಾಳೆ ಬಂಧುರವು !
ಬಾಳು ಒಳಗಿನ ಅಮಲ ಸತ್ಯವೆ
ಇಹುದು ಶಾಶ್ವತ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರವು !!

ಮಧುರ ಚೆನ್ನರಿಗೆ

ಜಗದೆಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ಧರ್ಮಗಳ ತಳಿತಿಳಿದು
ನೋಡುವಾ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ತೋರಿದ ತನಸಿಗಳೆ,
ತತ್ವದೊಳಮುತ್ತುಗಳನೆತ್ತಿದನುಭಾವಿಗಳೆ,
ಕಳೆದೊಗೆದಿರೇನಂಗದಂಗಿಯನು ನೀವಿಂದು !
ಕಾಳಿನಿರ್ಬೇಳೆ ನೇಹಿಗಳಾವು ಕಲಿತಿಹೆವು
ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವರಂಗದೊಳನು ಭಾವದಭಿನವ;
ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಕಳೆದು ಬೆಳಗು ಕಂಡಿಹೆವು, ತವ
ಕಾರುಣ್ಯ ಜಲಧಿಯಲಿ ಸರಿಶುದ್ಧಿ ಪಡೆದಿಹೆವು !
ಮನೆವರೆಗೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ಹರಸಿಹೋಗಿಹ ಗುರುವೆ
ನಿಮ್ಮನುರ ಪ್ರೀತಿಯನು ಎಂದಾರೆ ಮರೆಯುವೆವೆ !
ಅಂದು ಬರುವುದಾಗದೆ ಉಳಿದೆಮ್ಮನಿನ್ನವರೆ
ಕರೆಯುತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯೋಲೆ, ಬರುವೆನಾದರೆ ...
ಜೀಳುವಿರ, ನೀವಿರುವ ತಾಣವೆಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ?
ನೀನೀಲಿಯಾಗಸವೆ ? ನೆಲೆಸೇರುವೆವೆ ಬಂದು ? !

ಜಗ ಓಡುತ್ತಿದೆ ಎತ್ತು ?

ಜಗ ಓಡುತ್ತಿದೆ ಎತ್ತು ?
ಪ್ರಗತಿ ಕಡೆಗೋ ?— ಏನು,
ವಿಗತಿ ಕಡೆಗೋ ?— ಇಲ್ಲ,
ಬಲ್ಲತ್ತ ಕಡೆಗೋ ? ?

ಪ್ರಗತಿ ಕಡೆಗೂ ಇಲ್ಲ, ವಿಗತಿ ಕಡೆಗೂ ಅಲ್ಲ,
ಅದು ಓಡುವುದೇ ಇಲ್ಲಾ !
ಇದು ಸತ್ತು ಅದು ಹುಟ್ಟಿ ಬದಲಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲ
ಇದು ಹೋಗಿ ಅದು ಬಂದು ಹೊಸದಾದಹಾಗೆಲ್ಲ
ಹಿಂದಿನದಕಿಂದಿನದ ಹೋಲಿಸುವೆವು;
ಪ್ರಗತಿವಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲಿಸುವೆವು,
ಗತಿಗೊಳಿಸಿ ಎತ್ತಾರೆ ಓಡಿಸುವೆವು !

ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳುತ್ತಿಹುದೇನನ್ನು ?
ಬದಲಿಸದ ಮಾನವನ ಕಥೆಯನ್ನು
ಹೆಸರ ಬದಲಿಸಿ ರೂಪ ಬದಲಿಸಿ
ದೇಶ ಬದಲಿಸಿ ಭಾಷೆ ಬದಲಿಸಿ
ಹೇಳಿದ್ದು ದನೆ ಹೇಳುತ್ತ
ಬಾಯ್ ಪಾರೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವುದು !
ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸುವ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೊಸತು ಹಚ್ಚಡವ ಹೊದಿರುವುದು. !
ಈಜಿಪ್ಟ್ ಬೆಬಿಲೋನಿ ಸಿರಿಯ
ಆ ಗ್ರೀಸ ರೋಮ ತಾರ್ತರಿಯ
ನಾಗರಿಕರೇನೇನೊ ಮಾಡಿ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹಿರಿನಿಧಿಯ ನೀಡಿ

ಮಣ್ಣೊಳಗೆ ಮಲಗಿಯಾಯ್ತು
ಅವರ ಕತೆ ಮರೆತು ಹೋಯ್ತು !

ದ್ರಾವಿಡಾರ್ಯರಲಿ ಸರಿ ಬೆರಕೆಯಾಯ್ತು
ಭಾರತದ ಬಾಳ್ಗೆ ಹಿರಿ ಹರಕೆಯಾಯ್ತು !
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಟ್ಟಿದರು ಕೈಯೊಂದರಿಂದ !
ಕೆಡವಿದರು ನುರುಚಣಕೆ ಮತ್ತೊಂದರಿಂದ !
ನೋಹೆಂಜೋದಾರೊ ಹರಪ್ಪ
ನಾಗರಿಕರೆಸಿತು ಸಾಹಸಿಗಳಬ್ಬ !
ಎನಿತು ಸಲ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡವಿದರೊ
ಕಡೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಮಲಗಿದರೊ !

ಅದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣಿನ ಬಯಕೆ
ಅದೆ ಹೊನ್ನು ಹಟ್ಟಿಗಳ ಬಯಕೆ
ಅದೆ ಸತ್ಯಪ್ರೀತಿಯನಳಿಸೆ
ಅದೆ ದಯಾರ್ಥಮವ ಬೆಳೆಸೆ
ಅದೆ ಮನುಜ ಅದೆ ಛಲಕೆ ಅದೆ ಬಲಕೆ
ತಿರುತಿರುಗಿ ಹೋರಾಡುತಿಹನೇಕೆ ?
ಹೊತ್ತು ಹೋಗಲು ಹರಟೆಯಿಂದೋ ?
ಇಲ್ಲ, ಬರಿ ಹುಡುಗಾಟಕೆಂದೋ ?

ಹೌದು ! ಈ ಜಗದ ಬದುಕೊಂದು ಆಟ !
ಒಳಿತೇನು ಕೆಡುಕೇನು ಅದು ಅಡಿದೆ ಆಟ !
ಪ್ರಗತಿವಿಗತಿಯ ಕಾಟ ಬಲ್ಲೆನೆನುವರೆ ಬೇಟ !
ಬಲ್ಲಂತೆ ಕುಣಿದಾಡೆ ಬಲ್ಲವರು ಇಲ್ಲಿ
ನಡೆದಿಹುದು ಬಲ್ಲಂತ ಬೈಲಾಟವಿಲ್ಲಿ !
ನಕ್ಕವಗೆ ನಗೆಯಾಟ ಅತ್ತವಗೆ ಅಳುವಾಟ !
ಎಲ್ಲರಿಗು ಒಂದೊಂದು ಕಾಟ !
ಅಲ್ಲಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ಆಟ ! !

ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆ ?

೧

ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆ ? ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆ ?

ಹೊಸೆಹೊಸೆದು ಕೊಡುವೆನಾದರಿದೊ ಜೋಕೆ !

ನಾಕೊಟ್ಟ ಹೊಸದು ನಿನ್ನ ಬಳಸಾರ್ದು

ಹಳೆದಾಯಿತೆಲ್ಲ !

ನಿನ್ನ ಕೈಗುಣವೊ ಏನು ಮೈಗುಣವೊ

ನಾ ಕಾಣೆನಲ್ಲ !

೨

ಚಂಪು ಹಳೆದಾಯ್ತೆ ರಗಳೆ ಹೊಸೆದಾಯ್ತು,

ಪಟ್ಟದಿಯು ಸಾಕೆ ? ಸಾಂಗತ್ಯ ಬಂತು !

ಅಃ ! ಭಾವಗೀತೆ ಕೈನೇರಿಯಾಯ್ತು

ಹಳೆದೆನುನೆಯಲ್ಲ !

ಇದೆ ಬಂದ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಯ್ಯ

ಚಾಚಿರುವೆಯಲ್ಲ !

೩

ಬತ್ತಲೆಗೆ ನಾಚಿ ನಾರುಡೆಯನಿತ್ತೆ,

ನೂಲುಣ್ಣೆ ರೇಶಿಮೆಯ ನೆಯ್ತೆ ಮತ್ತೆ !

ಪಂಜೆ ಬೇಡೆಂದೆ ಧೋತ್ರಂಗಿ ತಂದೆ

ಅದೂ ಹಳೆದಾಯ್ತು !

ಕ್ರಾಘಕಟ್ಟಾಯ್ತು ಬೂಟುಸೂಟಾಯ್ತು !

ಅದೂ ಸಾಕಾಯ್ತು !

೪

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟು, ಸೋಸಿಯಾಲಿಸ್ಟ್ ?
ಇಲ್ಲ, ಇರಲೇನು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ?
ಅರಸಾಕ್ಕೆ ಸಂದು ಜನದಾಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಬೇಸರವೆ ಇಂದು !
ಸ್ವಚ್ಛಂದದಾಕ್ಕೆ ಹೊಸದೆಂಬ ಬಯಕೆ
ನಿಂದಿಹುದೆ ಬಂದು !

೫

ಆ ಭಾನು ದುಂಡು ಈ ಭೂಮಿ ದುಂಡು,
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು ತೆಬುರುಡೆ ದುಂಡು !
ಅಂಕೆ, ಮನದುಂಡು, ಬಾಳುವೆಯೆ ದುಂಡು !
ದುಂಡಾಗಿ ಉರುಳು !
ಹಳೆದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಸದು ಹಳೆದಾಗಿ
ತಿರುಗುವುದೆ ತಿರುಳು !

ನಗೆಯ ಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡಲಿ !

ಬಗೆಯ ಬಾನ್ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ
ನಗೆಯ ಚುಕ್ಕೆ ಮೂಡಲಿ !
ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಹಣ್ಣು ಹರಿದು ತಿಂದು
ಸೊಗದ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಲಿ !

ಚಿಂತೆ ಮೋಡ ಕವಿಯದಿರಲಿ
ಶಾಂತಗಾಳಿ ಬೀಸಲಿ !
ಭ್ರಾಂತಿ ರಜವು ಹರಿದು ಹೋಗಿ
ಸುಗುಣ ಕಂಪು ಸೂಸಲಿ !

ಮುಕ್ತ ಮನದ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ
' ಸೂಕ್ತಿ ' ಗೋವು ತೆರಳಲಿ !
ಭಕ್ತಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ ಕುಡಿಯಿ
ಶಕ್ತಿ ಎದೆಯೊಳರಳಲಿ !

ಮೌನ ಸರಸಿ ತುಂಬಿ ಸೂಸೆ
ಧ್ಯಾನ ಕಮಲ ತೇಲಲಿ !
ದೇವ ಭೃಂಗ ಬಂಡನುಣಲಿ
ಹಿಗ್ಗು ಮೇರೆ ಮೀರಲಿ !

ಕೀರ್ತಿ ಜೊನ್ನ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ
ಜೆಸರು ಚಂದ್ರ ತೇಲಲಿ !
ಸತ್ಯ ಸೂರ್ಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮ ಅಮರವಾಗಲಿ !

ಶಾಂತಿ

೧

ನಿಲ್ಲು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಎಲೆ ಹಿಗ್ಗಿನಲೆ ಸಗ್ಗ ನೆಲೆ
ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಶಾಂತಿ ಮಾತೆ !
ಅಲ್ಲಾಡಲೊಲ್ಲದಾ ಮಲ್ಲಾಡ ಮಲೆಯಾಗಿ,
ನಲ್-ನಾಡ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ಮಾತೆ !

೨

ಭೋರೆಂದು ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಲಿರಲೇಳು
ಹುಲ್ಲೆನೊಲು ಹಾರಾಡಿ ಹೋಗದಂತೆ,
ಧೋಯೆಂದು ಮಳೆ ಬಂದು ಸುರಿಯುತ್ತಲಿರಲೇಳು
ಮಣ್ಣಿನೊಲು ಕರ ಕರಗಿ ಹೋಗದಂತೆ,
ಅಲ್ಲಾಡಲೊಲ್ಲದಾ ಮಲ್ಲಾಡ ಮಲೆಯಾಗಿ,
ನಲ್ ನಾಡ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ಮಾತೆ !

೩

ಸುಡು ಸುಡನೆ ಸುಡುವಂಥ ಕಡುಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದಿರಲಿ
ಸುಟ್ಟಳಿದು ಒಣಬೂದಿಯಾಗದಂತೆ,
ಜುಮ್ ಜುಮನೆ ಜುಮ್ಮಿಸಿ ಮೈಕೊರೆವ ಚಳಿಯಿರಲಿ
ಗಡ ಗಡನೆ ನಡು ನಡುಗಿ ನೋಯದಂತೆ
ಅಲ್ಲಾಡಲೊಲ್ಲದಾ ಮಲ್ಲಾಡ ಮಲೆಯಾಗಿ,
ನಲ್ ನಾಡ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ಮಾತೆ !

೪

ಬಡತನದ ಭಯ ಭೂತ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ನಿಂತಿರಲಿ
ಹೆದರಿ ಕೀಳುನವ ಕೈ ಕೊಳ್ಳದಂತೆ,
ಸಿರಿತನದ ಹಿರಿಸೊಕ್ಕು ತಲೆಗೇರಿ ನಿಂತಿರಲಿ
ಅನ್ಯಾಯ ಕಳ್ಳಲೆಯು ಕವಿಯದಂತೆ
ನಿಲ್ಲು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಎಲೆ ಹಿಗ್ಗಿನಲೆ ಸಗ್ಗ ಸೆಲೆ
ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಶಾಂತಿ ಮಾತೆ !

೫

ದು.ಖದುರಿ ಸುತ್ತರೆದು ನಾಲಗೆಯ ಚಾಚಿರಲಿ
ಕೋಪದಾ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸದಂತೆ,
ಸಾವುನೋವಿನ ಚಿಂತೆ ಸಾಲೊಂಡು ನಿಂತಿರಲಿ
ಸೋಲಿನಾ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಸೂಸದಂತೆ
ನಿಲ್ಲು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಎಲೆ ಹಿಗ್ಗಿನಲೆ ಸಗ್ಗ ಸೆಲೆ
ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲು ಬಾ ಶಾಂತಿ ಮಾತೆ !!

ಓಂನಲ್

ಹುಡಿ-ನುಡಿ

ಅಂದರೆ

(' ತುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿ ' ಯು ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು.)

‘ ತುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಗೆ ಆ ದಾರಿಯ ಬಳಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ

“ ಓ ದಾರೀ, ಹೇಳು, ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ? ”

ಪಾಪ ! ಆ ದಾರಿ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿತು ! ಅಸಂಖ್ಯ ಕೋಟಿ ೯ನ, ಅಸಂಖ್ಯ ಕೋಟಿ ದನ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತುಳಿಯುತ್ತಿರೆ, ತನ್ನ ಮಡಿಗಿ ತಾನೇ ದೈನಾಸಬಡುತ್ತಿರುವ ಆ ದಾರಿ ಆ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಏನೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿತು ! ಆ ದಾರಿಯ ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿಯ, ಅಸಂಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆನ್ಯಾಹತ ಪದಾಘಾತಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದ ಒಂದೊಂದು ಕಣವೂ ನಿರಂತರ ಗೋಳಿನ ಅನಂತ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿರುವಾಗ, ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾಡಿಗೆ ಕಿವಿ-ಗುಡಲು ಆ ದಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಕಿವಿಗೊಟ್ಟರೂ ತನ್ನ ಹತಬಲಪರಿಸ್ಥಿತಿ-ಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತುಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸಕ್ಕಾದರೂ ಬಿಡುವು ದೊರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ?

ಆದರೂ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ “ ಓ ದಾರೀ, ಹೇಳು, ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ? ನಡುವಗಲ ಬಿರುವಿಸಿಲ ನಿರ್ಜನದ ನೀರವದ ಮೌನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಡನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ! ಜಗವು ಜಾಗರಿತವಾಗಿ ಕುಳಿತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ಮುಂಬೆಳಗಿನ ನೆಸುವೆಳಗಿನ ಏಕಾಂತ ಪ್ರಶಾಂತ ಮೌನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಮರನನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ! ನಟ್ಟಿರುಳ ದಟ್ಟ ಕತ್ತಲೆಯ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜಗವು ಸುಪ್ತಿಗೆ ಸಂದಾಗ, ನನ್ನ ಗಾನದ ತಾನವು

ಸಂಗೀತ ಸ್ಪಷ್ಟದಂತೆ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೈಯುವಾಗ ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ! ಅಥವಾ ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು ! ಹೇಳು, ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ಹೇಳು. ”

ಆ ಹಕ್ಕಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯು ಪಾಪ ! ಆ ದಾರಿಗೆ ಕೇಳತೋ ಇಲ್ಲವೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಆ ದಾರಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಹತಬಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು. ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಜನ ಸಮ್ಮರ್ಥವು ಅದನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತ ಹುಡುಕಿ ಬಿಡುತ್ತ ನಡೆದೇ ಇದ್ದಿತು

‘ ದೇವಾ : ದುರ್ಬಲ ಘಾತಕಾ : ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಳಿದವರು ಹತಬಲರನ್ನು, ಹೇಡಿಗಳನ್ನು ತುಳಿಯದೆ ಬಿಟ್ಟಾರೇ ? ಆ ದಾರಿ ‘ ತುಳವರೆನ್ನನು ಎಂದು ತುಳವರನೆಂದಾದರೂ ಹಳೆಯದಿದ್ದರೂ ’ ಆ ತುಳಿತದ ಫಲವನ್ನು ಣ್ಣಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ನಮ್ಮ ಕವಿಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ. ಭುಜೇಂದ್ರರು,

“ ಬಾಳಬಯಲೊಳು ಸುಖದ ಸರಿದಾರಿ ಬೀಳುವೊಡೆ

ದುಃಖದಾ ದಂಡು ಹಾಯ್ದಾಡಬೇಕು ” — ಎಂದು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಸ್ವತಃ ಆ ದಾರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಬಿಡುಗಡೆ ಎಂದು ? ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು ? ಹಾದಿ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಹಳವಾಯ್ತಂತೆ ! ಈ ಹಳವು ಎಂದರೆ ಏನು ? ಈ ದಾರಿಯ ಅಸಹಾಯ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಭೂಮಿತಾಯಿಯು ಸಂತಸವಾಗಿ ಮಿಡಿದ ಕಂಬನಿಯ ಹೊನಲಿರಬೇಕು ! ಕಂಬನಿಯ ಹೊನಲು !

ಅದರೂ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ

“ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದುದು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ! ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಚಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟಿದರೂ ನಿನ್ನಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ! ಇಂತು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವೂ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹವೂ ಬೆಳೆದಿರುವಾಗ, ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವಾಗ, ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ? ಹೇಳು ! ಓ ದಾರಿಯೇ, ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆತ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ? ಹೇಳು ! ”

ಆ ದಾರಿ ಬಾಯಿಲ್ಲದ ಬಲಹೀನನಂತೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು ! ಆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ! “ ಓ ದಾರೀ, ಹೇಳು, ನನ್ನ ಹಾಡು ಹೇಗಿದೆ ಹೇಳು ! ”

ಮೂಡಿದ ರವಿಯು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಬ್ಬುಗತ್ತಲಾಯಿತು ! ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹಕ್ಕಿಯು ಕಂಠವಾರಿತು ! ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಬೈಗಿನ ವರೆಗೆ ದುಡಿದ ಜಗತ್ತು ಬಳಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿತು ! ಹಕ್ಕಿಯ ದೇಹವೂ ಬಳಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಲುತ್ಪಿದ್ಧರೂ ಅದರ ಆಸೆಯ ಉತ್ಕಂಠತೆಯು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಕನಸಾಗಿ ತೇಲಿತು !

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿರಂತರ ಸಂಚಾರವು ರಾತ್ರಿಧಾತ್ರಿಯನಾವರಿಸಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಂತೆ ಮೆಲು ಮೆಲನೆ ಕ್ಷೀಣಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಶೂನ್ಯವಾಯ್ತು ! ಎಲ್ಲಿಯೋ ಎಂತೋ ತೇಲ್ವ ಅಪ್ಪಪ್ಪ ಕಾಲ್ಸೊಪ್ಪಳವು ಆ ದಾರಿಯ ಕನಸಿನ ಕಂಪನದಂತೆ ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು ! ಲೋಕದ ಜಂಜಡವು ಜಡವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ! ದಾರಿಯ ಭಾರವು ಹಗುರಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಉಸಿರು ಹಾಕಿದಂತೆ ಸುಯ್ಯೆಂದು ಗಾಳಿ ತೀಡಿತ್ತು !

ಆ ಗಾಳಿಯ ತೀಟೆಕ್ಕೆ ಮೈಕೊಡಹಿ ಚೇತರಿಸಿ ಸಂಜೀವಿನಿಗೊಂಡು ದಾರಿ ಮೇಲೆದ್ದಿತೆನೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಯು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಗಿಡಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಚಾಳಿಸಿ ಜೋಲಿಸಿತು. ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಗಿಡದ ರೆಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕನಸ ಕಾಣುತ್ತ ಕುಳಿತ ಹಕ್ಕಿ ನವಿರೇರಿತು ! ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅಶರೀರವಾಣಿ ತೇಲಿ ಬಂದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು ! ಹುಡಿಹುಡಿಯ ಕಣಕಣಕೆ ನುಡಿ ಮೂಡಿದಂತೆ, ಬಾಯ ಬಂದಂತೆ ಅನುಭವವಾಯಿತು !

ದಾರಿಯ ಆದ್ಯಂತವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಗಿದಂತೆನಿಸಿತು. “ ಓ ಹಕ್ಕೀ, ನನಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಈ ಹುಡುನುಡಿಗಾಗಿ ಇನಿಸು ಕಾಲ ಕಾದುನಿಂತ ನೇಹದ ಹಕ್ಕೀ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ದೊರೆವ ಲಾಭವೇನು ? ನುಡಿಯಲ್ಲ, ಬರಿ ಹುಡಿ; ಬೆಳಕಿನ ಕಿಡಿಯಲ್ಲ, ಜ್ಯೋತಿಯ ಕುಡಿಯಲ್ಲ, ಹಿಗ್ಗಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲ, ಬರಿ ಹುಡಿ ! ನುಡಿಯೆಲ್ಲ ಬರಿ ಹುಡಿ ! ಇಂಥ ಹುಡಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು ? ”

“ ಹುಡಿಯ ನುಡಿಯೇ ಒಂದು ಲಾಭ ! ”

“ ಅಂತಾದೊಡೆ ಕೇಳು ? ”

‘ ಕೃಷ್ಣಾಪಾನ ಮಾಡಿ, ಅವಳ ಮಡಿಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ’ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಗಾನಗೈಯುವ ಹಕ್ಕಿಯೇ, ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಪೀಡಿಸುವೆ ! ನಿರಂತರ ಪೀಡನ ತಾಡನಗಳಿಂದ ಮೃತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಪೀಡಿಸುವೆ ! ಅದರೂ ಈ ಪೀಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಎಂಥ ಮಧುರ ಭಾವದ ಸ್ನೇಹವು ತೀಡುತ್ತಿದೆ ! ಅದರಿಂದ ಸಂಜೀವನಿಗೊಂಡು ನಸುವೆ ಒರೆವೆ ಕೇಳು. ಈ ನಟ್ಟರುಳಲ್ಲಿ ಈ ನೀರವ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತುಳುವ ಜನದನ ನಿದೆ ಗೈಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈಗಲೇ ತುಸು ಉಸಿರ್ದುಂಬಿ ನುಡುವೆ, ಕೇಳು. ಓ ಹಕ್ಕಿ, ಕೇಳು ! ನಿನಗೂ ನಿದ್ದೆ ಬಂದಿತೇ ? ಅಯ್ಯೋ ? ಬರಲಿ, ಅದರೇನು ? ನೀನು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ಈಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ನಸುವೆ ನುಡುವೆ

ಭಾವ ತತ್ತಿಯನೆದೆಗೆ ಹಾಕಿ ಕಾವು ಕೂತಹ ಕಾವ್ಯ ಪಕ್ಷಿಯೇ, ಕೇಳು ನೀನು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ದಿಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ನಿನ್ನ ಕುಟಿಯಿಂದ ವಿಕ್ರದ ತುಟಿಯವರೆಗೂ, ನಿನ್ನ ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ತುಟಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸುಂದರ ಪೋಡಶರಮಣಿಯ ಕಟಿಯವರೆಗೂ, ಅನುಭವದ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅನುಭಾವದ ಪಾತ್ರದವರೆಗೂ, ರಾಗಗಳ ಎಳೆತದಿಂದ ವಿರಾಗದ ಸೆಳೆತದವರೆಗೂ, ಗೋಳನ ಗೂಡಿನಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ಬೀಡಿನ ವರೆಗೂ, ಹೃದ್ರಂಗದೋಲನವಿಂದ ಜಗದ್ರಂಗ ಮಹಾಂದೋಲನದ ವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಹಾಡು ಗರಿಗೆದರಿ ಹಾರಿದೆ ! ಹರಡಿದೆ ! ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಅಳ ಅಗಲ ಎತ್ತರ ಬಿತ್ತರಗಳೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಗಾನವೂ ಸಮಪದವಿಕ್ಕುತ್ತ ಹರಿದಿದೆ ! ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶಿಶುವಿನಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಗೂಡು-ಗುಡಿಸಲು ! ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ ಗಂಗೆಯು ಸಂಗಮಿಸಿ ಹರದಿಹಳು ! ಉದಯಾಸ್ತಂಗಗಳ ಮೆಂಪು ಮೆರೆದಿದೆ ! ಜನನ ಮರಣಗಳ ರಹಸ್ಯವು ಕಿವಿವಾತನಾಡಿದೆ ! ಪ್ರೇಮ ಪಾನಕ್ಕೆ ಸೊಗದ ಸ್ಥಾನವು ನಿನ್ನ ಗೂಡು ! ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆ ! ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆ ! ‘ ಹೋಗಬೇಡ ಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ’ ಎಂಬ ಕನನದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಯ ಮಹತಿಯೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗೆಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಕನಿಕರವೂ ಮೂಡಿದೆ. ‘ ಸವಿ ನೆನಪು ’ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸವಿ ನೆನಪೇ ಸರಿ ! ಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕಳು ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಓಡುವಂತೆ, ನೆಗೆಯುವಂತೆ ನಿನ್ನ ‘ ಸವಿ ನೆನಪು ’ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓಡುತ್ತಿದೆ ! ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರೂ ಬಡವರಾದರೇನು ? ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ

ದುಃಖ ಮರೆತು ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಹರುಷ ಸುರಿಸಬಲ್ಲರು, ಎಂಬಂತಿದೆ ನಿನ್ನ
'ಹಳ್ಳಿಯ ಹಬ್ಬ.' ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಸುಜ್ಞಾನದ
ದೀಪ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗುವ ಕೃಷ್ಣಾತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಅವಳ ಸವಿ
ಮೊಲೆ ಹಾಲಿನ ಗುಟುಕನೀಂಟಿದ, ಅವಳ ಪುಣ್ಯವನುಂಡ, ನೀನು, ಅವಳ
ಮೈಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವದರಿದೇ? ಅವಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದವನು, ಅವಳ
ತೀರದಲ್ಲಿ ಪೋಡಶರಮಣಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆ ಹರಿ
ದಂತೆನವ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಅಲ್ಲಿಯ
ಮಾಮರ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಬಗಿನ ಚಾಮರ! ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ
ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸವು ಅಣುವಿನಿಂದ ಮಹತ್ತಿನ ವರೆಗೆ ಎರಿ,

‘ಅಂತೆಯೆ ಎಗಳು
ಜೀವಳ ಹೂಗಳು
ವಿಶ್ವದ ವೃಕ್ಷಕ ಮುತ್ತಿತವೆ!
ಹೂವಿರಲೆನಿತೋ
ಕಾಯ್ತೊಳಲೆನಿತೋ
ಕಾಲನ ಕಾಲ್ತೊಳಗೊತ್ತುತವೆ!
ಒಂದೋ ಎಂದೋ
ಹಣ್ಣೋ ಪಾಡೋ
ದೇವನ ಹಿರಿಯಡಿ ಹತ್ತುತವೆ’ —

ಎಂದು ಹಿರಿಯರ ಹಿರಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಸೌಂದರ್ಯವು ಅನಂತವಾದುದು, ವಿವಿಧ ಮುಖವಾದುದು. ಆ ರೂಪ
ರಾಶಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸುವೆನೆನ್ನುವುದು— ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಹಿಡುವೆನೆನ್ನುವುದು
ಕೇವಲ ಹುಡುಗತನ! ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದನೆಂದು ಕವಿಯು ಹೇಳಿದರೂ
ಆ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಯ ವರ್ಣನೆಯ ಕುಂಚದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಮೀರಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೇಗೋ ಉಳಿದು ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಅದು ವರ್ಣನಾ-
ತೀತ! ಶಬ್ದಾತೀತ! ಈ ಅನುಭವವನ್ನೇ

‘ನುಡಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಲಾರದು
ನಿಸರ್ಗ ಜಿಲುಪೆಯ ರೂಪರಾಶಿ!
ಹುಡುಗತನದಲಿ ಸಾಸಗೈದೆನು
ಹಿಡಿದು ತಂದಿಡೆ ಸೋತೆ ಬಯಸಿ!’

ಎಂದು ಹುಡುವಿಯಲ್ಲೂ ಓ ಕೃಷ್ಣಾತಟಾಕಪಕ್ಷಿಯೇ!

‘ ನಿನ್ನೊಂದೆ ಮುತ್ತಿನಲಿ ’ ‘ ಹೊಳೆಯೊಳು ಒಬ್ಬಳಿ ’
 ‘ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿ ’ ‘ ನೊದಲಿ ಮುತ್ತಿ ’ ‘ ಮಿಡುಕು ’
 ‘ ಕಣ್‌ಸನ್ನೆ ’ ಈ ನೊದಲಾದ ಶೃಂಗಾರ ಪರ-ಕವನಗಳು ನಿನ್ನ ರುಚಿ
 ಶುಚಿಯಾದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವೆಯಲ್ಲ ! ನಿನ್ನ ನಲ್ಲಿಯ
 ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನು ಕಂಡು ಉಂಟು, ಎಲ್ಲಗಳ ಎಲ್ಲೆಯನೆ ದಾಟಿ
 ಮುಂದುವರಿವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂಬ ನಿನ್ನ ನುಡಿಯು ಸುಳ್ಳೆ ? ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ,
 ಈ ಮುತ್ತಿನ ಅನಾದಿ ಅಸಂತತೆಯನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವೆಯಲ್ಲ !
 ‘ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡ ಜೋಡಿಯೊಂದು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂದು ಮಾಯ-
 ದೊಂದು ಮುತ್ತ ತಂದು ಇತ್ತನಂತೆ ದೇವನಂದು ! ಹೇಗೊ ಏನೋ ಅದೇ
 ಮುತ್ತ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಾಯಲಿತ್ತು ; ಕೂಸು ಇದ್ದೆ ಕೊಟ್ಟಳಂದು ; ಅದನೆ
 ಕಾಯ್ದು ಕೊಡುವೆನಿಂದು ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮುತ್ತನಿಟ್ಟು,
 ಕಾಯ್ದು ಕೊನೆಗೆ, ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಿದನು ನೀಡು
 ನಲ್ಲಿ ! ಅವನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ದೇಹ ತುಂಬಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂದು,
 ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುನೊಲಿದು ತಂದು, ಮುತ್ತ ಕೊಡಲಿ ಕಾಯಲೆಂದು ! ’

‘ ಒಳಗು ಹೊರಗು ಒಂದೆಯಾದ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಹುಡುಗಿ ಹಳ್ಳಿ-
 ಯದಾದರೂ ಅವಳ ಒಲವು ಕಡಿಮೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ನಿನ್ನ ‘ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಕ್ಕಿ ’
 (ಹುಡುಗಿ) ಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ತೃಪ್ತಿಯು ಬಾಳ ನೊಗಕೆ ದೀಪ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ?
 ‘ ಮಿಡುಕು ’ ವಿರಹವ್ಯಥೆಯ ಕಥೆಯಂತಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದ
 ದೇವನ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಸನ್ನಿಧಿಗಾಗಿ, ಸಾಮಾ-
 ರಸಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಜೀವನ ವಿಕಳಾವಸ್ಥೆಯೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ !
 ‘ ಕಣ್‌ಸನ್ನೆ ’ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ,

‘ ನಿನ್ನೊಲುವೆ ಕರೆವುದೆನ್ನ
 ಅದು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿತೆನ್ನ
 ನನಗಿರುವ ಕುಂದು ಕೊರತೆ
 ಇದೊ ಈಗ ಮರೆತೆ ಮರೆತೆ !

ನಾನಿನ ಬೆರೆತೆಬೆರೆತೆ
ಅಮರ ನುಡಿಯೊಂದನಂತೆ !
ಸರ್ವಾರ್ಪಣೆನ್ನ ಲಿನ್ನು
ನನ್ನತನ ಉಳಿದುದೇನು ?

ಎಂದು ಸರ್ವಾರ್ಪಣ ಭಾವಕ್ಕೆ ಮಾಗಿದೆ ! ' ನನ್ನತನ ' ವನ್ನು
ಅಳಿದು ' ಸರ್ವಾರ್ಪಣ ಭಾವ 'ದಿಂದ ಶರಣಾಗತನಾದವನು ದೇವನಲ್ಲಿ
' ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ, ನೀನು ಕುಣಿಸಿದೊಲು ಕುಣಿಯುವೆನು;
ಮಣಿಸಿದೊಲು ಮಣಿಯುವೆನು; ನೂಕಿದರೆ ಬೀಳುವೆನು, ಎತ್ತಿದರೆ ಏಳು
ವೆನು; ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗುವೆನು ಮೇಣದಂತೆ ! ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ, ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆ
ಯಂತೆ ನಿಂತು, ಹೋಗಿ, ಆಡಿ, ನೂಗಿ, ಸಾಗಿ, ತೂಗಿ ಬಾಗುವೆನು ಭಕ್ತ
ನಾಗಿ ! '— ಎಂದು ವಿನೀತನಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದಚ್ಚರಿಯೆ ?

ದಾಂವತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕಣ್ಣು
ಅಷ್ಟೇ ತಿಳಿಬಗೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿಯಿತೆ ! ಮಕ್ಕಳ ಮನ
ಸ್ಸೆಂದರೆ " ಸಗ್ಗಕೆ ಸಾರುವ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ! ಇಳೆಯಾಣ್ಣನು ಕೂಡುವ
ಕಟ್ಟೆ ! " ಅವರ ಲೀಲೆಯೆಂದರೆ " ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಿಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ
ಮುತ್ತು ಹೊರಳುವಂತೆ ! ಹಾವಿನ ಹೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜಿನ ಹನಿಯು
ಉರುಳುವಂತೆ ! ನೀಲದಲ್ಲಿ ತೇಲ್ವ ಚಂದಿರನಂತೆ ! ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕುಣಿವ
ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ! ಗುಡಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವ ಭೇರಿಯನಾದಂತೆ !
ಕೃಷ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಮೀನಿನಂತೆ ! ಮುನಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಡುವ
ಓಂಕಾರದಂತೆ ! ತವಸಿಯ ಮೂಗಿನ ತುವಿಯಲ್ಲಿ ನಲಿವ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ! "—
ತಾಯಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಆಡುವ ಕೂಸಿನ ಲೀಲೆ ಇಷ್ಟು ಚೇತೋ
ಹಾರಿಯಾಗಿದೆ ! ಕಲ್ಪನಾಮಯವಾಗಿದೆ !

' ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ' ವನೊಟ್ಟು ನೇರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ
' ಅದನೆ ಸವಿಯುತ ಬಾಳುವಲ್ಲಿಯೆ ಉಂಟು ಶಾಶ್ವತ ಸತ್ಯವು ' ಎಂಬ
ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಈ ಜೀವನವೊಂದು ಗಾಯನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸು
ವದು ! ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ಮಧ್ಯಂತರದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ
ದೃವ್ಯವು ಇಂಥ ನಿರ್ಧಾರದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಜೀವನ-ಗಾಯನವು ! ಹುಟ್ಟು
ಸಾವು ಸುಖ-ದುಃಖ ನಗುವು-ಅಳುವು ಹಿಗ್ಗು-ಕುಗ್ಗು ಏರು-ಇಳವು
ನೋಲು-ಗೇಲವು ಈ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಈ ಜೀವನ-ಗಾಯನದ ಅರೋ-

ಹಣ ಆವರೋಹಣಗಳಿದ್ದಂತೆ ಗಮಕಿಯು ಹಾಡುವಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾನೆ
ವನ್ನು ಎರಿಸಬಹುದು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇಳಿಸಬಹುದು ! ಅದರೇನು ? ಅದು
ಹಾಡೇ ಅಲ್ಲವೆ ? ಅಂತೆ ಈ ದ್ವಂದ್ವವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಓ ಕವಿ
ವಿಹಂಗವಾ, ಜೀವನ-ಗಾಯನವಾಗಿದೆ ! ಬಾಳರಸಾಯನವಾಗಿದೆ ! ಈ
ಜೀವನಗಾನಗೋಪುರದ ಅನ್ಯತಥವಳ ಕಲಶದಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುವ
ಬುದ್ಧ, ಮಹಾವೀರ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಒಳಬಗೆಯ ಹಂಬಲವಷ್ಟೇ !
ಇಂಥ ಮಹಾಪುರುಷರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತಿರುವ 'ಶ್ರೀ ಗೋಮುಖೇಶ್ವರ'
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ' ಜಿನಬಿಂಬ ' ವನ್ನೂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ
ಮುಗಿದು ತಲೆವಾಗುವದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಹಜವೆನಿಸುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ
ನೀನೆಂತು ಅವಮಾದವಾಗಬಹುದು ? ಅವರಂತೆಯೇ ' ಮಧುರ ಚಿತ್ನಿ '
ರನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಲೆವಾಗಿದರೆ,
ಕನ್ನಡತನದ ನೆನಪಿನಿಂದ, ಕೆಚ್ಚಿನಿಂದ ಹುರಿಗೊಂಡು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವಿ
ಯಲ್ಲಾ ! ಸಿರಿಗನ್ನಡತನದ ನಂದಾದೀಪವು ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಚಯದಂತೆ,
ಸೂರ್ಯಕ ತೇಜದಂತೆ ನಿತ್ಯವೂ ಬೆಳಗುವದೆಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನುಡಿ-
ಯುವಿಯಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡವಕ್ಕೇ ! ಅಂತೆಯೇ ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪರಿ-
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪರಿತಪಿಸಿ ನಿಡುಸುಯ್ದು ಕಂಬನಿಗರೆವೆಯಲ್ಲಾ :

‘ ಬಾಳಗೋಳು ಕಳೆವುದೆಂದು ? ಹೇಳು ಅಮ್ಮ ಹೇಳು ಎಂದು
ಕಣ್ಣ ನೀರ ಸುರಿಸಲು ಕನ್ನಡಾಂಬೆ ಒಲಿದಳು !
ಕರುಣೆಗಣ್ಣ ಕಿರಣ ಜಿಲ್ಲಿ ಮೌನ ಭಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
ಭಾರತಾಂಬೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಕೈಯ ಬೆರಳು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ
' ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳು ' ಎಂದಳು ! ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನಿಂದಳು !
ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ ನಾನು, ' ಭಿಕ್ಷು ' ಎಂದು ತಿಳಿದಳೇನೊ
ಮುಂದೆ ಸಾಗು ಎಂದಳು ! ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿಕ್ಕೊಂಡಳು ! ’

ಬೇವು ಬೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ
ಭಾವ ಬುದ್ಧಿಗಳ ಇಬ್ಬಗೆ ಸೊಬಗಿನ ಸಂಗಮವನ್ನು ಕಂಡ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮಿಲನದಿಂದ ಬಾಳುವೆ ನಿಂತಂತೆ ತೋರುವದು ' ಮಾಯೆಯ
ಬಸಿರಲಿ ಜನಿಸಿದ ವಸ್ತುವೆ ' ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದೂ, ' ಮನುಜನ ಕೈಯಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ಒಡವೆಯೆ ' ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದೂ, ಭಾವದ ಬಲದಲಿ ಬದುಕಿದುದು

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂದೂ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ತಳಹದಿಯ ಆಧಾರ
ವೆಂದೂ ‘ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ’ ಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಚಿದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೊಳೆ-
ಯುವದು.

‘ ತುತ್ತನ್ನಕಾಗಿ ತುಂಡರಿವೆಗಾಗಿ ಐಬೆರಳು ಮಣ್ಣಿಗಾಗಿ, ಅತಿ-
ಯಾಶೆ ಮಾಡಿ ರಣರಂಗ ಹೂಡಿ, ಹೋರಾಡಿ ಜೀವನೀಗಿ ಒಣ ತತ್ತ
ಬೆಳೆದು ವೈರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ
ಬೇರೆ ಭಾಗದ ಜನರನ್ನು ಕಂಡ ಹೃದಯವು ‘ ಈ ಭೂಮಿ ಒಂದೆ, ಗಾಳಿ
ಒಂದೆ, ಭಾನು ಒಂದೆ, ಬಾನು ಒಂದೆ, ಶಶಿ ಒಂದೆ, ತಾರೆಗಳೊಂದೆ, ಪ್ರೀತಿ
ಋತು ಒಂದೆ, ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಒಂದೆ— ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದಿರುವಾಗ
ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಭೇದವೇಕೆ?’ ‘ಮನುಕುಲದ ಸತ್ತ ವಿಶ್ವ ಬಂಧುತ್ತ’. ಈ ವಿಶ್ವ
ಬಂಧುತ್ತವು ಬೆಳೆದು ವೈರಭಾವವಳಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು
‘ ವಿಶ್ವ ಮಾತೆ ’ ಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಸುದಿನಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವದು.
ಜೊತಗ ಇಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ವೈಷಮ್ಯದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವ ನೇಗಲ ಯೋಗಿ,
ನೆಯ್ಯಾರ, ಒಡ್ಡ, ರಸಿಕ ಈ ವೇದಲಾದವರು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ನೆರೆಳುವ
‘ ಭೀಷಣ ಚಿತ್ರ ’ ವನ್ನು ಕಂಡ ಬಗೆಯು ‘ ಮನೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಕಲೆ
ಇವು ನಾಲ್ಕು ಬಾಳಿನೆಳೆ, ಇವುಗಳಾಸರ ಮೇಲೆ ಈ ಜೀವದುಯ್ಯಾಲೆ
ತೂಗುತಿದೆ ಹಗಲಿರಳು, ಇವು ಬದುಕಿನ ತಿರುಳು ! ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದಾದರಿದಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟಿಲವು ತೂಗವೈ ! ಬಾಳುವೆಯು ಸಾಗದೈ ! ಇವೆ
ಬಾಳಿನೊಳ ಸೂತ್ರ ! ಇವೆ ಜಗದ ಹಿರಿಪಾತ್ರ ! ’— ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳೂ, ಉದ್ಯಮಿಗಳೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ,
ಎಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟೆ, ಹೃದಯ, ತಲೆ, ಮನೆ ತುಂಬಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ
ವಿಶ್ವ ಬಾಂಧವ್ಯ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಬೇಕಾದರೆ “ ವಿಶ್ವವೇಳ್ಗೆ ತನ್ನ ಎಳ್ಗೆ,
ಅಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಕಸನ ! ವಿಶ್ವ ದೃಷ್ಟಿ ಉದಿಸುವಂತೆ ನಡೆಮಾಲುಮ್ ಶಿಕ್ಷಣ !
ಅರ್ಥ ಹಂಚಿ ಹೋಗಬೇಕು ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸಮ ಸಮ ! ಸುಖದ ಹೂವು
ಅರಳಿ ನಿಲುವುದೆ ನೋಡು ಘನು ಘನು ! ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ ಬೇಗ
ಮಾಡುವಂತೆಯಾಗಲಿ ! ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳೆಲ್ಲ ಜನಕೆ ಹುದು ಹಂಚಿ
ಹೋಗಲಿ ! ” ಎಂದು ‘ ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ ’ ದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವದು.
ಸಾಮ್ಯವಾದಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯವೇದದಂತಿರುವ ಮಹಾಕವಿ ೨೬. ಕುವೆಂಪುರವರ

‘ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮಸಾಲು ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮ ಬಾಳು ’ ಎಂಬುದರ ಛಾಯೆ ಈ ‘ ಒಂದೆ ಜಗದ ರಾಜ್ಯ ’ ದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಂತಿದೆ.

ಸಾಮ್ಯವಾದದ ಕಹಳೆಯಂತೆ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ ‘ ಹೋಯ್ತು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮ ಸತ್ತು ’ ಎಂಬುದು ! ಕ್ರಾಂತಿಕಾಳಿ ಕೈಗೆ ಕೊಂಡು, ಕೆಚ್ಚಿನೆದೆಯ ಯುವಕ ದಂಡು, ಬರುತಲಿಹುದು ಸಾಲುಗೊಂಡು, ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮದುದಯ ಸಾರಿ ಜಗಕೆ ಹೇಳಲಾ ! — ಎಂದು ಸಾರುತ್ತಿದೆ ಈ ಕಹಳೆ !

ಹೀಗೆನ್ನುವುದರಿಂದ ಹಳೆಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕೆಂದೂ ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ ! ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ! ‘ ಹಳೆಯ ಸಾರ ಹೀರಿಕೊಂಡು ಹೊಸತು ಜೈಸಿ ನಿಲುವುದೆಂದೂ ’ ‘ ಹಳೆಯ ಹೊನ್ನ ಹೊಸದಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಹೊಸ ಸುಗಂಧ ಹಳದಕ್ಕಿಲ್ಲ ! ಹಳೆಯ ಹೊಲದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯ ನವ್ಯ ನಾಟ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ! ಹಳೆಯ ಹಸಿಯ ಹೀರದಿರಲು ಬೆಳೆಯು ಬತ್ತಲಾರದೆ ? ಹಳೆಯ ಜಿಗುಟು ಹೊಸದಕ್ಕಿಲ್ಲ ? ಹೊಸತು ಹುರುಪು ಹಳದಕ್ಕಿಲ್ಲ ? — ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತಾಗುವದು; ಅಲ್ಲದೆ ಆತುರದಿಂದ ಹೊಸತಿನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತುವವರಿಗೆ ‘ ನಾಯಿ ಕೊಡೆಗಳೇಳಬಹುದು ಹೊಸತು ಮಳಿಗೆ ಬಹುತರ ! ಬೆಳೆಯ ಮೊಳಕೆಯೊಡನೆ ಕಸವು ತುಂಬಬಹುದು ತರ ತರ ! ಕಸವು ಕಳೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾಣವೇನು ಬೆಳೆಯ ಲೀಲೆ ? — ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಉಂಟು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆನ್ನು ವವರಿಗೆ ‘ ಹೊಸ ಹೊಸದು ಬೇಕೆ ? ಹೊಸ ಹೊಸದು ಕೊಡುವೆನಾದ ರಿದೊ ಜೋಕೆ ! ನಾ ಕೊಟ್ಟ ಹೊಸದು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸಾರ್ಧ ಹಳೆ ದಾಯಿತೆಲ್ಲ ! ನಿನ್ನ ಕೈಗುಣವೊ ಏನು ಮೈಗುಣವೊ ನಾ ಕಾಣೆನಲ್ಲ ! — ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮಗುಚುವಿಯಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಗನವಿಹಾರಿ !

‘ ಚಂಪು ಹಳೆದಾಯ್ತೆ ರಗಲೆ ಹೊಸೆದಾಯ್ತು

ಷಟ್ಪದಿಯು ಸಾಕೆ ? ಸಾಂಗತ್ಯ ಬಂತು !

ಅಃ ! ಭಾವಗೀತೆ ಕೈಸೇರಿಯಾಯ್ತು

ಹಳೆದೆನುವಿಯಲ್ಲ !

ಇದೆ ಬಂದ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಯ

ಚಾಚಿರುವಿಯಲ್ಲ !

ಇದೀಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ “ ನವ್ಯ ಕಾವ್ಯ ” ವೂ ಮುಂದೆ ಹಳತಾಗುವದಲ್ಲ ! ಇಂದು ನವೀನವಾಗಿ ಕಾಣುವ ‘ ಫ್ಯಾಶನ್ ’ ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಹಳೆಯದು ! ಭೂಮಿ ದುಂಡು, ಭಾನು ದುಂಡು; ತಲೆ ಬುರುಡೆ ದುಂಡು; ಮನ ದುಂಡು; ಬಾಳುವೆಯೇ ದುಂಡು ! ಅದಕಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಉರುಳು ! ಹಳೆದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಸದು ಹಳೆದಾಗಿ ತಿರುಗುವದೆ ತಿರುಳು !—ಎಂದು ಹೊಸತು ಹಳತಿನ ತಿರುಳನೊರೆವೆಯಲ್ಲಾ !

ಉದ್ಧಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೆತ್ತಿ “ ತನ್ನ ಮನೆ ಕತ್ತಲನು ಕಳೆಯಲೆನೆ ಜ್ಯೋತಿಯನು ಹೊತ್ತಿಸಿರೆ ಹತ್ತು ಮನೆ ಬೆಳಗಬಹುದು ! ತನ್ನ ನುದ್ದರಿಸಿ ಲಿರುವನಿತ್ತರೊಳು ಕಲ ಜನರು ಉದ್ಧಾರಗೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಹುದು ! ತನ್ನ ನುದ್ದರಿಸುವುದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಾಗದದು ! ತನ್ನೊಳಗೆ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರ ವಿಹುದು ! ” ಎಂದು ಹೇಳುವದು ನಿಜ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ಧಾರವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಆಗುವದು ! ಆದರೆ ಇಂದು ತನ್ನನ್ನೇ ಮರೆತು, ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಮರೆತು ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಗಿದವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕನಿಕರ ವುಂಟಾಗುವದು ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಆಗತ್ಯ. ತಾಳ್ಮೆ ಆಗತ್ಯ ! ಬರುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಆತನ ಮಹಾಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಆಗತ್ಯ ! ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗುವಿನಾ ಮೊಗನೋಡುವೊಡೆ ಪ್ರಸವವೇದನೆಯನ್ನು ತಾಳಬೇಕು ತಾಯಿ ! ತಾಳಿದಷ್ಟು ಮಾನವನ ಬಾಳ್ಗೆ ಮೇಲು ! ವಾಸ ! ‘ ತಾಳ್ಮೆಯರಿತಾ ಬಾಳೆ ಬಂಧುರವು ! ’ ‘ ಬಾಳು ಒಳ ಗಿನ ಅಮಲ ಸತ್ಯವೆ ಇಹುದು ಶಾಶ್ವತ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರವು ! ’ ತೆಯ್ದಷ್ಟು ತನಿಗಂಪ ನೀಡುವ ಬಂವನ್ನದಂತೆ, ಸುಟ್ಟಷ್ಟು ಕಾಂತಿಯೀಯುವ ಚಿನ್ನ ದಂತೆ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಂತಿಯುತರಾಗಿ ಈ ಜಗದ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಣ ಹಿರಿಯ ಅನುಭಾವಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದುದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಿಯಲ್ಲಾ ! ತಂದು ಕೊಡುವಿಯಲ್ಲಾ ! ‘ ಕೀರ್ತಿ ಜೊನ್ನ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಚಂದ್ರ ತೇಲಲಿ ! ’ ಎಂದು ಒಂದೆಡೆ ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ನೀನು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಅನ್ನಬೇಕು ! ‘ ಮರ್ತ್ಯದ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳಲು ಕೀರ್ತಿಯೇ ಬೇಕೆಂದೆನ್ನದಿರು ! ಕೀರ್ತಿಯ ಆಶೆಯ ಮೃಥವು ಎನ್ನುವ ವಾರ್ತೆಯ ನೆಂದಿಗು ಮರೆಯದಿರು ! ’ ವನದಲ್ಲಿ ದಿನ ದಿನ ಅರಳುವ ಕುಸುಮಗಳು

ತನಿಗಂಪನ್ನು ಬೀರುವದು ಅದಾವ ಕೀರ್ತಿಗಾಗಿ ? ಖನಿಯಲ್ಲಿ ಝಗ ಝಗಿಸುವ ರತ್ನಗಳು ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುವದು ಅದಾವ ಹೆಸರಿಗಾಗಿ ? ಕಾಡಿನ ಗಿಡದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ ಮಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಯು ಕುಕಿಲುವದು ಅದಾರ ಹೊಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ? ಏಕಾಂತದಡವಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುವ ನವಿಲು ನರ್ತಿ ಸುವದು ಅದಾರ ಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ ? ' ಅಂತೆಯೇ ನೀ ಜಗ ಸಂತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ್ಲೆ ಸಜ್ಜನನೆ ! ಅಂತರ್ಯದ ನಿಧಿ ಸಂತನ ತೆರದೊಳು ನಿಂತಿರು ನಿನ್ನಷ್ಟಕೆ ನೀನೆ ! ' — ಎಂದು ಹೇಳುವ ಆತ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಿಯು ' ಕೀರ್ತಿ ಶನಿ ' ಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ! ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ನೀರನು ತರುತಿಹ ನಾರಿಯಂತೆ ' ನಿಷ್ಕಾಮಿತ ಬಡ ಸಿಂಬಿಯ ಸೇವೆ ' ಯ ಅರಿವೂ ಸಿನ ಗುಂಟಲ್ಲಾ ! ಯಾಕಂದರೆ ' ಅದು ಕಿರಿದಾದರೂ ಮರೆಯದ ಸೇವೆ ' ಯಲ್ಲವೆ ?

ಈ ಮೇರೆಗೆ, ಹಕ್ಕೀ, ನಿನ್ನ ಜೀವನವು ವಿವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು, ವಿವಿಧ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆದು, ಅನುಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿದು, ಮುಂದೆ ಸರಿದು ಶಾಂತಿಯ ಕಡಲನ್ನು ಕೂಡಲೆಳೆಸಿದೆ ! ಅಂದು ' ಮಾಯಾ ಮಂದಿರ ' ದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕಂಡ ಶಾಂತಿ ಕ್ಷಣಿಕ ! ಮಧುರ ಮಳೆ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಅದು ಸುಂದರ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಳೆ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆಯೇ ಕ್ಷಣಿಕ ! ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗಿನಂತೆ ಇಂಪಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಣಿಕ ! ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಪಿಗೆ ಕೇತಕಿಗಳ ನನೆತನೆಗೊನೆಗಳ ಪರಿಮಳದಂತಿದ್ದರೂ ಕ್ಷಣಿಕ ! ಇಂದು ಆ ಕ್ಷಣಿಕ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವವು ಉಳು ! ಆ ಶಾಂತಿಯ ಕ್ಷಣಿಕ ಅನುಭವವು ಅಚಲವಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ! ಆ ಶಾಂತಿ ಅಲ್ಲಾಡಲೊಲ್ಲದಾ ಮಲ್ಲಾಡ ಮಲೆಯಾಗಿ ನಲನಾಡ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ ! ಎಂತಹ ವಿಷಮ ವಿಪರೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಶಾಂತಿ ನಿಶ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿ ; ' — ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು ಬರಿ ಗತಿಯೆನಿಸದೆ ಜೀವನದ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಬಹುದು ?

ಕಾವ್ಯಾಂಬರ ಸಂಚಾರಿಯೆ ? ಇಂತು ಓರ್ವ ನಮ್ರ ಸಾಧಕನಂತೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನವು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಬಾಳು ಇನ್ನೂ ಹಣ್ಣಾಗ ದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಬಾಳಿನ ಬೀಳೇಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಗೆವ ವಿಚಾರ ಭಾವಗಳು ಸಮ ತೋಲನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹಣ್ಣಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಶೆಯನ್ನಿಟ್ಟು

ಕೊಂಡಿವೆ. ಸಾಧನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದೂ, ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೇಳುವದೂ, ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಯುವದೂ ಜೀವಂತ ಪ್ರಗತಿಯ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆ? ಹರಿಯುವ ತೊರೆಯ ತೆರೆಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಬಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವವು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಎದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವವು ! ಈ ಎಳು ಬೀಳುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತೊರೆಯು ಮುಂದೆ ಹರಿಯುವ ಸೂಚನೆಯೂ ಸಾಹಸವೂ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೆ? ಅಂತೆಯೆ ನಿನ್ನ ಹಾಡು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದೊಂದು ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವದು ! ಶಬ್ದ ದೋಷಗಳೂ, ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷಗಳೂ, ಛಂದೋ ದೋಷಗಳೂ, ಅರ್ಥ ದೋಷಗಳೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು ! ಆದರೇನು ? ಕವಿಹೃದಯವು ಮಾನವತೆಯ ವಿಕಾಸದಿಡೆಗೆ, ವಿಶ್ವಬಾಂಧವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಡೆಗೆ, ದೇವಮಾನವತೆಯ ಸುಹಾಸದಿಡೆಗೆ ಮುಂದೋಡುವ ಸಾಹಸವಿಲ್ಲಿ ಮೈದೋರಿದೆ ! ಈ ಸಾಹಸವು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಸಿದ್ಧಿಯು ಸಮೀಪಿಸಿದಂತಲ್ಲವೆ?

“ ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು ” ಎಂದಾಗ, ಹಾಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ಸಮರಸಪಾಗ-ಬಹುದಾದ ಬಾಳೆ-ಹಣ್ಣು ನಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುವದು. ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣಾದಂತಿರುವ ಈ ಹಣ್ಣು ಬೀಜವಿರಹಿತವಾದುದು ! ಅಂತರ್ಜಾಹ್ಯ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಪರಿಸಕ್ತವಾದುದು ! ಅದು ಒಮ್ಮೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾದರೆ, ಸರ್ವಾರ್ಪಿತವಾದರೆ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ವಾಸನೆಯ ಯಾವ ಬೀಜವೂ ಉಳಿಯದು ! ಇಂಥ ಒಂದು ಸರ್ವಾರ್ಪಣ ಭಾವವು ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರತೀಕ-ಕವಾದ, ಸ್ವಾರ್ಥ ತ್ಯಾಗದ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಗಂಡಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ! ಗಂಡೂ ಈ ಪದಕ್ಕೇರಬೇಕೊದರೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಬೇಕು ! ಕವಿಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ! ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ! ಅವನ ನಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದವಳು ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಾಗ ಹೆಣ್ಣಾಗ ನಿಕಟ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ ! ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗಿಂತ ಬೇಗ ಹಣ್ಣಾಗುವದು ! ಇದನ್ನರಿತೇ ಓ ನಲ್ವಕ್ಕೀ, ನಿನ್ನ ನಲ್ಲೆಣ್ಣಿಗೆ ನಲ್ವಣ್ಣು ಎಂದು ನೀನು ಕರೆದಿರಬೇಕು ! ನೀನು ಹಾಲಾಗಿ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲೆಯನ್ನು ಈ ಬಗೆಯ ‘ಹಾಲು-ಹಣ್ಣು’ ನ್ನುಣ್ಣಲು ಕರೆದಿರಬೇಕು.

“ ಬಾ ಬಳಿಗೆ ಬಾ ಸಲ್ಲೆ ! ನೀನುಣದೆ ನಾನೊಲ್ಲೆ !

ಎನ್ನ ಮುದಿನ ಮುದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು !

ನಾ ಹಾಲು ನೀ ಹಣ್ಣು ! ನಾನುಣುವೆ ನೀನುಣ್ಣು !

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಗ್ಗ ಬೇರುಂಟಿ ಹೇಳು ! ”

ಈ ಹಾಲು ಹಣ್ಣನ್ನು ನೀವಿಬ್ಬರೇ ಏಕೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಉಣ್ಣಲಿ ! ಬಾಳ
ಅಕ್ಕರೆಯ ಸಕ್ಕರೆಯ ಸರಿಬೆರಿಕೆಯ ಸ್ವಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಸವಿದು ಸಂತೃಪ್ತಿಯ
ದಿವ್ಯದೀಪ್ತಿಯ ಸ್ವರ್ಗಕೇರಲಿ ! ” —

ಊ! ನರಿಗಳು ಏಳೆ ತೊಡಗಿದವು ! ನಾಯ್ಕಳು ಬೊಗಳತೊಡ-
ಗಿದವು ! ಗೂಬೆಗಳು ಗೂಗುಡತೊಡಗಿದವು ! ಹಿಂಸ್ರ ಪಶುಗಳು ಸಂಚರಿಸಿ
ತೊಡಗಿದವು ! ಅಮಿತ ಭಾರದಿಂದ ಕಿರುಗುಟ್ಟುವ ಚಕ್ಕಡಿಗಳು ಸಾಗತೊ-
ಡಗಿದವು ! ಮೋಟಾರು ಟ್ರಕ್ಕುಗಳ ರಭಸದೋಬಕ್ಕೆ ದಾರಿಯ ಹುಡಿಯು
ಮೇಲೆದ್ದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ಚದುರ ತೊಡಗಿತು ! ಹೇಕರಿಸುತ್ತ ಕತ್ತಿಗಳೋ-
ಡಿದವು !

ಅಯ್ಯೋ ! ಈ ನಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬಿಡುವಿರದ ತುಳಿತಕ್ಕೆ
ಸಕ್ಕಾಗುವ ನಾನೆಂತಹ ಹತಭಾಗಿ ! ಇನ್ನೊಂದೆ ಚಣ ಬಿಡುವಿರಬಾರ-
ದಾಗಿತ್ತೇ ? ಅಯ್ಯೋ ! ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಗೋಳಿನ ಪ್ರಸರವೆಂದರೆ
ದಾರಿ ! ಇನ್ನೆಂದು ಬಿಡುವು ! ಇನ್ನೆಂದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ! ಹಾ ! ಹಾ ! ಹಾ !
ಎಂಬ ನರಳಿಕೆಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಧ್ವನಿಯು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಕರಗಿ
ಹೋಯ್ತು !

ರಾತ್ರಿಂಚರಗಳ ಗಡಿಬಡಿಯ ಗದ್ದಲಿನಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಅಡಿಗಳ
ತುಳಿತದ ಸೊಪ್ಪಳಿನಲ್ಲಿ, ವಿಕೃತ ಕಂಠದ ಭಯಾನಕ ಸೊಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ, ಆ
ದಾರಿಯ ಹುಡಿಯ ಮುಂದಿನ ನುಡಿಯು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ! ಮಂತ್ರ
ಮುಗ್ಧವಾದಂತೆ ತುಳಿತ ಹಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗ ಆ ದಾರಿ ಎಂದಿನಂತೆ
ಹಾಗೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು ! ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬರು ಹೋಗುವ ಲೆಕ್ಕವಿರದ
ಸಂದಣಿಗಳ ತೆರಪಿಲ್ಲದ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದವರಂತೆ ಆ ದಾರಿ
ಹಾಗೆಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತು !

‘ ಅಯ್ಯೋ ! ದಾರಿಯ ಬಾಳೇ ! ’ ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತ ಭಾರ-
ವಾದ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಆ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತು !

ಖಾಸಬಾಗ (ಬೆಳಗಂವಿ) }
ರವಿವಾರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ }
ದಿ. ೧೦-೧-೧೯೫೪. }

ಈಶ್ವರ ಮ. ಸಣಕಲ್ಲ

ಜೈನಧರ್ಮ

ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪುರಸ್ಕೃತವಾದ ಗ್ರಂಥ

ಡೀಮಿ ಟಿ ಆಕಾರದ ೧೦೦೦ ಪುಟಗಳು.

ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

ಕ್ರಯ ೧೫-೦-೦

“ ಮಿರ್ಜಿ ಅಣ್ಣಾರಾಯರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ‘ ಶಾಂತಿ ಸೇವಾಸದನ ’ ಸೇಡಬಾಳದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ‘ ಜೈನಧರ್ಮ ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿದೆ ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಣ್ಣಾರಾಯರ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅವಲೋಕನ, ದೀರ್ಘಕಾಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿವೆ ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ಮತ್ತು ಜೈನಾಚಾರ್ಯರ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ಈ ತರದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಲು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

— ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸೇನ ಭಟ್ಟಾರಕ ಪಟ್ಟಾಚಾರ್ಯವರ್ಯ
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಸಿಂಹನ ಗದ್ದೆ

“ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರಚಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಈ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಬಹಳ ಅಭಿನಂದನೀಯವೆಂಬಲ್ಲಿ ತಿಲಮಾತ್ರವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕು....”

ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ದಿನಾಕರ

ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಬಿಹಾರ

“The Well-known Kannada Writer Shri Annaraya Miji, has just Published an excellent work in Kannada on Jainism Jaina Dharma. In it the author surveys the history of Jainism, e.g., Karma-doctrine, Syadvada, etc., and he gives a detailed treatment of Jain literature in Sanskrit, Prakrit, and in the regional languages Kannada, Marathi and Gujarati. The Book concludes with a survey of Jain ideology in comparison with the Modern world outlook, its thought and events.”
—The Indian P. E. N.

“ಜೈನಧರ್ಮ” ಪುಸ್ತಕವು ಕೈಸೇರಿದೆ. ಬಹು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಒರೆದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಅನುಭವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಜೈನೇತರರು ಜೈನಧರ್ಮವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒರುವಂತಿದೆ. ನೀವು ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯವಾಗಿ ಒರೆದು ಮಾಡಿರುವ ಕಲಸವು ಜೈನ ಸಮಾಜಕ್ಕೇನೇ ದೊಡ್ಡ ಭೂಷಣವಾಗಿದೆ.

—ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು.

“ಜೈನಧರ್ಮ” ದಂಧ ಮಹತ್ವವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಮಿರ್ಜಿಯವರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೊಂದು ಮಹದಾಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ನಿರಸವಾಗುವಂತಹ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಲೌತವಾದ, ಮಧುಮಧುರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮಿರ್ಜಿಯವರು ರಚಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಶೇಷವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೆರಕಿನಿಂದ ಎಣಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವೇ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜೈನಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿದೆಯೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದುದು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ, ಜೈನಧರ್ಮದ ಮರ್ನುವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಿಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜೈನರಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂತಿದೆ.

“ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯ” ಮಂಗಳೂರು.

ಶ್ರೀ. ಬ. ಗ. ಯಲ್ಲಟ್ಟಿ ಅವರ

ನನ್ನ ಹಾಡು

(ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ)

ಕ್ರೈಸ್ತ ಅ. ೨೦೧ + ೧ VIII]

[ಕ್ರಿಯಾ: ೧-೮-೦

ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

೧) ಶ್ರೀ ಯಲ್ಲಟ್ಟಿಯವರ ನೈಜ ಕವಿತ್ವ ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿಯ ಸಹಜತೆ, ನೇರತೆಗಳಿವೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಕವನಗಳು ಅರ್ಥಸತ್ತಾಗಿವೆ. ಹಿತಮಿತವಾದ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಬಡಗೂಡಿನೆ ಆಂತರಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳ ಸ್ಫುರಣವು ಇಲ್ಲಿದೆ

—ಪ್ರಿ|| ವಿ ಕೃ. ಗೋಕಾಕ.

೨) ಕವಿಯು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಆನಂದ ಒಳಗಿನ ಆತ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಗೀತಾಂಜಲಿಯಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತ ಕವಿಸಾಮ್ರಾಟ ರವೀಂದ್ರನಾಥರು ಹಾಡಿದ ಗೀತಗಳ ಮಹಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಂಥವುಗಳು ಇವು —ಮಧುರ ಚೆನ್ನ

೩) ಬಾಳಿನ ಅನುಭವದ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಾತ್ವಿಕ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾದದ ಛಾಯೆ ಕಾಣುತ್ತಲಿದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ, ಮೆದುಳಿಗೆ ಅನ್ನ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರುವ ಮಾತುಗಳು ಇದ್ದಾಗ ಕೃತಿಯು ಹಿರಿದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

—ಮಹಾವೀರ, ಧಾರವಾಡ.

೪) ಈ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಂದ ಸತ್ಪದ ಕವಿತೆಗಳ ಭಾಸನೆಗಳು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದವುಗಳಾಗಿವೆ ಕವಿಯ ಭಾವನಾಮಯ ಪರಿಪಕ್ವ ಜೀವನ ಸ್ಮೃತಿ ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಬಂದಿದೆ ಈ ಕವಿತೆಗಳ ವೈಲಸರಳ.

—ಕತೆಗಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೫) ಇವರ ಕಾವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಸತನವಿದೆ ಬಹು ಸೊಗಸಾಗಿ ನಾಚಕರ ಮನೋಹರವಂತೆ ಪದಗಳನ್ನಾಯ್ದು ರಸವನ್ನೂ ಹೊಯ್ದುರುತ್ತಾರೆ

—ಸರ್ವೋದಯ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

೬) ಶ್ರೀ ಯಲ್ಲಟ್ಟಿಯವರಲ್ಲಿ ನಿಜ ಕವಿತ್ವದ ಕುರುಹನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಕಂಡ ನಾವು ಅವರ ಸದೈವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ.

—ಕರ್ಮವೀರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

೭) ನಯನಾದ ಹಿತಮಿತನಾದ ಶೈಲಿಯಿಂದಲೂ, ಶುಚಿಯಾದ ಭಾವದಿಂದಲೂ, ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೂ ಓದುಗರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ದೇವದತ್ತನಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದೆ. ನಾಣ್ಣುಡಿ, ಗಾದೆಯ ಮಾತು ದೇಸಿಶಬ್ದ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ಪಂಡಿತ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

—ಜಿನವಿಜಯ, ಸೇಡಬಾಳ.

೮) “ ನನ್ನ ಹಾಡು ” ಜೀವನ ಪಥದಲ್ಲಿ ದಾರಿನೋರುವ ಅನೇಕ ಕೈದೀವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಜ್ವಲ ಕೈದೀವವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಲು ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ—ಧ್ವನಿ, ಮಾತು, ರೀತಿಗಳು ಕವಿತ್ವದ ಚಾಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಒಡಮೂಡಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ.

—ಜಯಹಿಂದ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

(೯) ಕನ್ನಡ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದು, ಹಳೆಯ ಸಸಿ ಮರಿಗಳು ಕಿಸಲಯ ತೋರಿ ನಗುಂತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಸಿಗಳನ್ನೂ ನಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಈ ಕವಿಯ ಶೈಲಿ ಮನೋಹರ, ಮಾತು ಮುತ್ತಿನಂತಿವೆ. ಯಲ್ಲಟ್ಟಿಯವರ ಮೊದಲ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿರಿಯ ಕವಿಯಾಗುವ ಶುಭಸೂಚನೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

—ರಾಮರಾಜ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೧೦) ಒಂದು ಕಡೆ ಆತ್ಮಶೋಧನೆ, ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ ಇವುಗಳ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನಜೀವನದ ಕಡೆ ಕವಿಯ ನೋಟ ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ ಈ ಎರಡೂ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಯಲ್ಲಟ್ಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಉಚ್ಛವಾದ ಧೈಯದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಬಂಧ, ಮನೋಹರವಾದ ಭಂದೋವೈವಿಧ್ಯಗಳಿಂದ ಒಡಗೂಡಿ, ಈ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿವೆ.

—ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೧೧) ಹಾಡುಗಳ ಭಾವವು ತಿಳಿಯಾಗಿದೆ, ಓಟವು ಹೃದ್ಯವಾಗಿದೆ, ಭಾಷೆಯು ಸರಲವಾಗಿದೆ.

—ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ, ಮೈಸೂರು.

ಶ್ರೀ. ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹಿಷನಾಡಿ ಅವರ

ಮಾಯಾ ಮಂದಿರ

(ಕನನ ಸಂಗ್ರಹ)

ಕ್ರೌನ್ ಅ ೭೫ + XII ಪುಟಗಳು]

[ಕ್ರಯ ೧-೮-೦

ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು:—

೧) ಭುಜೇಂದ್ರರ ಕವಿತಾರಕ್ತಿ ಸಹಜವಾದುದು, ಅಜೇಯವಾದುದು ಬಾಳಿನ ಬಂಜರು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಗದಿನಾಡಿನ ಕನ್ನಡ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅಳುಕವಿ ಆಳನಾಗಿ ಬೇರೂರಿ ನಿಂತ ಹಸಿರು ಮರವಾಗಿದೆ ಅದು ಬೆಳೆಯುವದು ಖಂಡಿತ. ಬೆಳೆವಂತೆ ತನ್ನ ಹೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸವಿಯಾಗಿ ನೀಡುವದು ಖಂಡಿತ

(ಮುನ್ನುಡಿಯಿಂದ)

ಪೂ. ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ

೨) ಸೇಡಬಾಳದ ಶಾಂತಿ ಸೇನಾಕುದ್ರದವರು ಈ “ ಮಾಯಾ ಮಂದಿರ ”ದ ಮೂಲಕ ಕಾವ್ಯಾಭಿರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ತರುಣ 'ವಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತುಂಬ ಖುಷಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ಮಾಯಾಮಂದಿರ” ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಮಾಯೆಯನ್ನೂ ರಿತು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಚು ಮುಟ್ಟು ಒಲ್ಲ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿ ಇದು ಎಂಬುದು ಇವರ ಈ ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವನ ಇತರ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ಓದುವವರಿಗೆ ಅನಿಸದ ಇರಲಾರದು . “ಕವರು ಮಾಡಿ ಮೊಸರುಣ್ಣಲೇಳಿ” ಇಂಥ ಗೂರಾರು ಕವಿತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಕಾವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಉತ್ತಮ ಮಾನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಚೈತನ್ಯ ಈ ತೆರನಾದ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. “ಈ ಬಾಳು ಹಾಳೆಂದು” ಹುರುಕುಬಿಸುವ ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಕವಿತೆಗಳು ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮದ ಹಿಮ್ಮೆಲೆವಾಗಬೇಕು

—ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಪಂಚ, ಮೈಸೂರು.

೩) ನಿಜವಾಗಿ ಭುಜೇಂದ್ರರಿಗೆ ಸರಳ ಕವಿತಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಪಳಗಿದೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತಡೆಯದೆ ಓದುತ್ತಿದೆ. 'ಮಾಯಾಮಂದಿರ'ದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವ ಕವಿತಾ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಜೀವಿತದ ಹಲವು ಮೂಲತತ್ವಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ

—ಸುಬೋಧ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೪) ಅಮಂದಾನಂದ ಸಂದೋಹದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನೇ ತರಿಸುವಂಥ ಮೆರಗು ಭುಜೇಂದ್ರರು ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಯಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದೆ. ವಿಶಾಲಾನುಭವದ ಸುದೃಢ ಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ—ಈ ಮಾಯಾಮಂದಿರ ಕಾರಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸಾಧನ ನೊಬಗು ಸೌಂದರ್ಯ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ

—ಯುಗಪುರುಷ, ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿ (ದ ಕ.)

೫) ತರಣ ಕವಿ ಶ್ರೀ ಭುಜೇಂದ್ರ ಮಹಿಷವಾಡಿ ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಮಾಯಾಮಂದಿರದ ಒಳಪೊಕ್ಕ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅನಂದವಾಗದಿರದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದ 'ಕ'ನ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ತನ್ನದೇ ಸ್ವರ್ಗಗಳೆನಿಸದೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಅಶಾಸನಕವಾಗಿದೆ— ಎಂದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿನ ಕವನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ

—ಅದಶ, ಮುಂಬೈ

೬) ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕವಿತೆಗಳು ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು, ಒಟ್ಟೆ ಚಳಿ ಶೈಲಿ ಸರಳವಾಗಿದೆ ಕವನಗಳು ಜೀವ ಕಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿವೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ತತ್ವ ಎಷ್ಟು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿದೆ, ಸಹಜವೆಂಬುದನ್ನು ರಸಿಕ ಜನ ಅರಿಯಬಲ್ಲರು

—ನವಜ್ಯೋತಿ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

೭) “ ಮಾಯಾಮಂದಿರ ” ಕವಿಯ ವಿಶಾಲ-ವ್ಯಾಪಕ ಭಾವನೆ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಭುಜೇಂದ್ರರು ರಸದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕವಿಗಳು ಎಂದೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕವನ ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದು ರಬ್ಬ ಜೋದಣಿ, ಭಾವವಿಲಾಸ, ವಿಚಾರ ವೈಖರಿ, ಒಂಥವೈವಿಧ್ಯ ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಕಲನವು ರಸಿಕರಿಗೆ ರಸದೂಟದ ಪಿತೃವಾಗಿದೆ

—ಮಹಾನೀರ, ಧಾರವಾಡ.

